



Fredag den 11. januar 2013 (D)

1

## 41. møde

Fredag den 11. januar 2013 kl. 10.00

### Dagsorden

#### 1) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og afgiftslempelse for procesenergi).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).  
(Fremsættelse 18.12.2012).

#### 2) 1. behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om leje af erhvervslokaler m.v. og lov om almene boliger m.v. (Kommunal indbringelse af sager for huslejenævne, udvidelse af frakendelsesordningen, forhåndsgodkendelse af lejen for ejer- og andelsboliger og udlejning af almene boliger til virksomheder m.v.).

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).  
(Fremsættelse 12.12.2012).

#### 3) Forespørgsel nr. F 9:

Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter om regeringens politik for yderområder og øer.  
Af Mette Hjermind Dencker (DF) m.fl.  
(Anmeldelse 07.11.2012. Fremme 13.11.2012).

#### 4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 32:

Forslag til folketingsbeslutning om højere straffe for handel med dopingmidler.  
Af Brian Mikkelsen (KF) og Liselott Blixt (DF) m.fl.  
(Fremsættelse 23.11.2012).

(Beretning nr. 1).

Titlen på beretningen vil fremgå af [www.folketingstidende.dk](http://www.folketingstidende.dk) (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

#### 1) 1. behandling af lovforslag nr. L 108:

**Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler og afgiftslempelse for procesenergi).**

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).  
(Fremsættelse 18.12.2012).

Kl. 10:00

### Forhandling

#### Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Fru Gitte Lillelund Bech som Venstres ordfører.

Kl. 10:00

(Ordfører)

#### Gitte Lillelund Bech (V):

Som formanden også nævnte, behandler vi nu lovforslag nr. L 108, som er et lovforslag, som i bund og grund indebærer, at vi indfører en forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler i energiafgiftslovene. Forslaget udspringer af energiaftale 2012 og solcelleaftalen, som er indgået mellem Venstre, regeringen, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti i 2012.

I bund og grund går det ud på at indføre forsyningssikkerhedsafgift på de fossile brændsler. Der er to elementer, som bliver fremhævet i lovforslaget. Det ene er, at der kommer en stigning i energiafgifterne på fossile brændsler til rumvarme, og det andet er, at der så bliver givet en afgiftslempelse til det private erhvervsliv. Stigningerne i energiafgifterne på de fossile brændsler til rumvarme kommer til at gælde for både husholdninger og erhverv, mens lempelsen af afgiftsbelastningen for det private erhvervsliv foreslås gennemført ved en reduktion af energiafgifterne på brændsler og elektricitet til procesformål. Det er selvfølgelig for at sige, at vi skal prøve at sikre konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv, og derfor har vi et ønske om, at dansk erhvervsliv ikke bliver ramt så hårdt af de stigende energiafgifter.

I bund og grund mener vi jo i Venstre, at vi skal være varsomme med at indføre nye afgifter, men samtidig må vi også sige – og det gør vi både nu, hvor vi er i opposition, og det gjorde vi, da vi var i regering – at vi ved, at afgifter kan være med til at ændre adfærd. Vi har også før, også da vi var i regering, haft fokus på grønne afgifter

Kl. 10:00

### Meddelelser fra formanden

#### Formanden:

Mødet er åbnet.

By- og Boligudvalget har afgivet:

Beretning om bestilling af tilstandsrapporter og bygningssagkyndiges uvildighed.

for at tilskynde til grøn omstilling. Det er så også det, der ligger til grund for det her lovforslag, for forsyningssikkerhedsafgiften gør rent faktisk det, at den dækker de statslige tilskud, vi giver til biogas, industriel kraft-varme og vedvarende energi i erhvervslivet, og så skal den dække det afgiftstab, som staten lider på grund af lavere forbrug af kul, olie og gas.

Det skal alt sammen være med til at sikre, at vi kan omstille energiproduktionen fra fossile brændstoffer til vedvarende energi, og det er også det, der ligger i energiaftalen og solcelleaftalen.

Vi ved som sagt også, at stigende energifgifter kan være en belastning for erhvervslivet, og derfor er der den anden del af lovforslaget, hvor vi lempet afgiftsbelastningen for det private erhvervsliv i forbindelse med procesvarme.

Vi ved, at det ikke er gratis at investere i energieffektiviseringer og vedvarende energi. Vi ved også, at vi i Danmark med den energiaftale, vi indgik i 2012, og den efterfølgende solcelleaftale stadig vil være blandt de lande, som har den mest ambitiøse energipolitik. Det er en politik, som fordrer, at vi konstant kan dæmme op for klimaforandringerne, og vi synes i Venstre, at det er meget vigtigt, at energiaftalen er fuldt finansieret, og det sker bl.a. via det her lovforslag.

Jeg synes også, det er værd at fremhæve – for der er sikkert nogle, der vil sige, at nu går Venstre med til at sætte nogle afgifter op, og ja, det er fuldstændig korrekt, men vi mener altså, at formålet er ret – at Venstre rent faktisk samtidig har sikret, at regningen, der bliver sendt ud til forbrugerne med energiaftalen, ikke er blevet nær så stor som det, regeringen lagde op til. Regeringen lagde op til, at det var en regning på 5,6 mia. kr. I forhandlingerne fik vi i Venstre reduceret den regning til at være 3,6 mia. kr., og derfor bliver der altså sendt en regning ud på 2 mia. kr. mindre end det, regeringen havde forestillet sig.

Men samlet set mener vi, at det her som et led i den store energiaftale er et bidrag til, at vi får omstillet fra fossile brændsler til vedvarende energi, og derfor bakker vi op om det nærværende lovforslag. Jeg skal så også meddele, at Det Konservative Folkeparti, som ikke kan være til stede, også støtter lovforslaget.

Kl. 10:04

#### Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:04

#### Ole Birk Olesen (LA):

Hykleriet fra Venstre i denne sag er mageløst – mageløst! Venstre taler fra morgen til aften om afgiftslettelser for erhvervslivet, som skal sikre konkurrencevilkårene for erhvervslivet. Det er vi i Liberal Alliance et hundrede procent enige i. Men lige så snart Venstre får chancen for at gøre et eller andet, som – med ordførerens ord – kan ændre borgernes adfærd, hvilket jo altid er begrundelsen for at øge afgifterne, så hopper Venstre i kanen med regeringen og Enhedslisten og gør det alligevel til trods for al den snak om, at man da ikke ønsker at gøre sådan noget her.

Hvad er forklaringen, vil jeg spørge fru Helle Lillelund Bech?

Kl. 10:04

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:04

#### Gitte Lillelund Bech (V):

Nu hedder jeg Gitte og ikke Helle – det er min mor, der hedder Helle, og det er jeg ikke sikker på hr. Ole Birk Olesen overhovedet anede.

Altså, jeg sagde det jo meget klart: Vi synes sådan set, det er vigtigt, at vi får en grøn omstilling, og vi mener sådan set også, at når man laver politiske aftaler, skal det være fuldt finansieret. Vi gik ind

i energiforhandlingerne med åbne øjne og gjorde, hvad vi kunne for at reducere den regning, som regeringen ville sende ud til borgerne. Og den regning, som regeringen havde tænkt sig at sende ud til borgerne, var en regning på 5,6 mia. kr. Den fik vi reduceret til 3,6 mia. kr.

Men vi har været meget, meget åbne, i forhold til at det koster noget, hvis man vil have den grønne omstilling. Og der er forskellen på Liberal Alliance og Venstre bare, at i Venstre står vi ved vores ansvar, vi ønsker rent faktisk en omstilling fra fossile brændsler til vedvarende energi, og det ønsker Liberal Alliance ikke.

Kl. 10:05

#### Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:05

#### Ole Birk Olesen (LA):

Jamen så synes jeg, at Venstre skal holde op med at tale med tvistet tunge i den her sag, for der er jo to argumentationer fra Venstres side. Den ene er, at man gik ind i det her for at reducere regningen, og den anden er, at man gik ind i det med åbne øjne, fordi man ønskede at udskrive en regning. Det her ligger jo i forlængelse af, at Venstre selv, mens Venstre havde regeringsmagten, fremsatte et forslag om, at energifgifterne i Danmark skulle øges med endda vistnok lidt mere, end det blev til i forhandlingerne med regeringen.

Så Venstre ønsker øgede afgifter for erhvervslivet, fordi Venstre har en eller anden forskruet idé om, at de fossile brændstoffer slipper op, hvorfor vi derfor skal have en forsyningssikkerhedsafgift. Men de fossile brændstoffer slipper jo ikke op; der findes hele tiden nye fossile brændstoffer – senest skifergas – i enorme mængder.

Så det handler bare om, at der skal 3,6 mia. kr. i statskassen, og de penge skal bruges til, at vi næste år får ansat 5.000 flere i den offentlige sektor og næste år igen 2.000 flere i den offentlige sektor. Og Venstre lægger stemmer til.

Kl. 10:06

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:06

#### Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes sådan set, det spørgsmål bærer meget præg af, at Liberal Alliance står uden for energiaftalen, for Liberal Alliance anerkender ikke, at der er klimaforandringer; Liberal Alliance anerkender ikke, at det faktisk er ret fornuftigt, at man går fra fossile brændsler, og at man går over mod vedvarende energi. Sådan er der forskel på vores energipolitik, og det synes jeg bare hr. Ole Birk Olesen skulle erkende.

Men det er sådan set det, der ligger til grund for det ønske, som Venstre har, og det var også det ønske, som Venstre spillede ud med, da vi sad i regering. Vi ønsker sådan set et skift fra fossile brændsler til vedvarende energi, fordi vi mener, det er et problem med CO<sub>2</sub>-udledningen; vi mener, det er et problem, at vi har klimaforandringer.

Men o.k., jeg har forstået, at Liberal Alliance mener – ligesom den tidligere formand for Folketinget – at det der med opvarmningen af jorden og klimaforandringerne og sådan noget er et forbigående fænomen, og da vi jo alligevel ikke er her så lang tid selv, behøver vi ikke tage os af det. Sådan er der forskel på Liberal Alliance og Venstre, og det kommer der fortsat til at være.

Kl. 10:07

#### Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Ane Halsboe-Larsen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:07

Kl. 10:10

(Ordfører)

**Ane Halsboe-Larsen (S):**

Tak for det, formand. Socialdemokraternes energiordfører har ikke mulighed for at være her i dag, så jeg har lovet at holde talen på gruppens vegne.

Lovforslaget er en udmøntning af energiaftalen 2012 og solcelleaftalen, der er indgået mellem regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti, Enhedslisten og Det Konservative Folkeparti. Lovforslaget behandler de dele af aftalerne, der vedrører indførelsen af en forsyningssikkerhedsafgift på fossile brændsler i energiafgiftslovene. Forsyningssikkerhedsafgiften finansierer en række energipolitiske initiativer som aftalt i energiaftale 2012 og det statslige provenutab forbundet med solcelleaftalen.

Afgiften på fossile brændsler består af to elementer: en stigning i energifgifterne på fossile brændsler til rumvarme og en afgiftslempe for det private erhvervsliv. Energiafgiftsstigningerne foreslås at gælde for både husholdninger og erhverv og bliver gennemført ved en forhøjelse af afgiftssatserne i energiafgiftslovene på fossile brændsler. For at lempe afgiftsbelastningen for det private erhvervsliv foreslås det at gennemføre en reduktion af energifgifterne på brændsler og elektricitet til procesformål. Denne lempelse skal bidrage til sikringen af dansk erhvervslivs konkurrenceevne. Finansieringen af solcelleaftalen dækker perioden fra 2013 til 2020, og helårsvirkningen ved lovforslaget er i 2013 ca. 865 mio. kr. efter tilbageløb, ændret adfærd og arbejdsudbud.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med, at det langsigtede energipolitiske mål er at omstille hele Danmarks energiforsyning til vedvarende energi i 2050. I den forbindelse er det afgørende, at afgiftssystemet også fremadrettet bidrager til at understøtte den grønne omstilling.

På den baggrund støtter Socialdemokraterne forslaget. Det samme gør SF, hvis ordfører ikke har mulighed for at være her i dag.

Kl. 10:09

**Formanden:**

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:09

**Ole Birk Olesen (LA):**

Kan Socialdemokraternes ordfører bekræfte, at regeringen i 2013 agter at øge det offentlige forbrug med 14,5 mia. kr., og at regeringen således kunne have undgået at hæve disse afgifter til de formål, som de skal gå til, hvis blot regeringen havde nøjedes med at øge det offentlige forbrug med 13,5 mia. kr. i stedet for 14,5 mia. kr.?

Kl. 10:10

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:10

**Ane Halsboe-Larsen (S):**

Tak til hr. Ole Birk Olesen for spørgsmålet.

Hvis spørgsmålet er meget detaljeret, vil jeg henvise til vores ordfører, når hun er her ved andenbehandlingen, og ellers vil jeg selvfølgelig meget gerne vende tilbage.

Kl. 10:10

**Formanden:**

Ikke mere? Så siger jeg tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Mikkel Dencker som Dansk Folkepartis ordfører.

(Ordfører)

**Mikkel Dencker (DF):**

Lovforslaget her vedrører jo indførelsen af den såkaldte forsynings-sikkerhedsafgift, for så vidt angår de fossile brændsler. Forsynings-sikkerhedsafgiften er indført som en del af energiaftalen fra marts sidste år, som Dansk Folkeparti jo er en del af, og jeg vil da gerne sige, at det her med, at vi er nødt til at forhøje energifgifter som en del af den her aftale, bestemt ikke er et element i aftalen, som vi synes er sjovt. I Dansk Folkeparti bryder vi os sådan set ikke om at hæve afgifter eller hæve skatter i det hele taget, men det er jo et element i finansieringen af den her aftale.

Jeg vil da også sige, at den her kurs, som regeringen kører på energiområdet bakket op af Venstre og Konservative, med at afskaffe fossile brændsler jo i sig selv også er en kurs, som bider sig selv i halen – som en ond cirkel – i og med at når man vil afskaffe fossile brændsler, mister man jo et stort afgiftsprodukt på de fossile brændsler's energifgifter, og derfor er man i sig selv nødt til at hæve afgiften på det tilbageværende forbrug bare for at opretholde et uændret produkt. Så på den måde er det desværre en politik, der er med til at forstærke sig selv.

Jeg vil sige, at i Dansk Folkeparti har vi jo valgt at være med i den her energiaftale, ikke fordi vi støtter op om ambitionen om et fossilfrit Danmark – vi har ikke den fossilforskrækkelse, som de fleste partier i Folketinget har – men ud fra en realistisk betragtning om, at vi er nødt til at være med til at påvirke, hvad der foregår, når så mange penge, som der er tale om der bliver rykket rundt på med energiaftalen, skal udmøntes. Derfor har vi valgt at være med i den her energiaftale. Vi har erkendt, at der er mange partier herinde i Folketinget, som vil den vej. Det er vi nødt til at tage bestik af, og derfor har vi valgt at gå med i aftalen.

Vi synes, det er beklageligt, at de forhøjede energifgifter er med til at forringe vores erhvervslivs konkurrenceevne med tab af danske arbejdspladser til følge. Det er ærgerligt, at det går i den retning. Der er selvfølgelig flere forklaringer på forringelsen af konkurrenceevnen for dansk erhvervsliv, men at man hæver omkostningerne så meget, som man gør på energiområdet, er selvfølgelig en af de forklaringer, som tæller med i det samlede regnestykke. Men da Dansk Folkeparti som sagt er med i energiaftalen og også bakker op om aftalen, støtter vi jo så lovforslaget her, da det er en del af finansieringen.

Så vil jeg til slut gøre opmærksom på, at energiaftalen også følger et af de mål, som Dansk Folkeparti finder vigtigt i energipolitikken, nemlig at vi skal gøre os uafhængige af import af energi, fordi vi simpelt hen frygter den dag, hvor vi ikke længere selv kan producere fossile brændsler i form af gas og olie til benzin. Så skal vi importere det, og der, hvor de store forekomster ligger i dag, er i Mellemøsten og i Rusland, hvor man jo har regimer, som ikke står tilbage for at udnytte den magt, de kan have i de lande, de eksporterer til. Derfor er det en ambition i sig selv for Dansk Folkeparti, at vi skal undgå afhængighed af import af energi, og derfor synes vi også, det er en udmærket idé at være med i den her energiaftale, netop fordi vi trækker i retning af selvforsyning med energiaftalen. Så jeg skal sige, at vi støtter lovforslaget.

Kl. 10:14

**Formanden:**

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:14

**Ole Birk Olesen (LA):**

Jeg vil høre, om Dansk Folkepartis ordfører har beregninger, der viser, hvor meget den gennemsnitlige pensionist kommer til at betale

ekstra i disse kolde vintermåneder for at betale den energiafgift, som Dansk Folkeparti nu agter at stemme for.

Kl. 10:14

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:14

**Mikkel Dencker (DF):**

Jeg kan ikke oplyse om sådanne beregninger; dem ligger jeg simpelt hen ikke inde med. Men jeg kan jo så sige, at i Dansk Folkeparti går vi ind for og har også i flere omgange været med til at hæve indkomstniveauet for pensionister, bl.a. ved ældrechecken, som vi har fået indført ad flere omgange, og som skal kompensere ældre for øgede udgifter på andre områder. Det gælder også den grønne check, som vi fik indført for nogle år siden, og som er på et kontantbeløb, som hver eneste dansker får udbetalt, netop for at kompensere for stigende energiudgifter.

Kl. 10:15

**Formanden:**

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:15

**Ole Birk Olesen (LA):**

Skal det forstås sådan, at Dansk Folkeparti synes, at pensionisterne har fået for meget via disse øvelser, som ordføreren opremser, siden Dansk Folkeparti nu stemmer for et forslag, der vil tage noget fra pensionisterne igen?

Kl. 10:15

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:15

**Mikkel Dencker (DF):**

Nej, i Dansk Folkeparti mener vi bestemt ikke, at pensionister har fået for meget. Vi vil gerne medvirke til at forbedre vilkårene for pensionister i Danmark, og det arbejde agter vi at fortsætte gennem samarbejde med andre partier her i Folketinget. Det er jo ikke en strategi, som Liberal Alliance kender så meget til, men det er den, vi bruger i Dansk Folkeparti. Og så ser vi selvfølgelig frem til, at vi efter næste folketingsvalg får en noget større indflydelse på, hvad der foregår, så vi derigennem yderligere kan styrke pensionisters økonomi.

Kl. 10:15

**Formanden:**

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Hr. Nadeem Farooq som radikal ordfører.

Kl. 10:16

(Ordfører)

**Nadeem Farooq (RV):**

Tak, formand. Forsyningssikkerhedsafgiften består primært af tre dele. Først er der en stigning i energifgifterne på fossile brændsler til rumvarme og andre formål hos både husholdninger og danske virksomheder. Dernæst er der en indførelse af en afgift på biomasse til rumvarme m.v. Endelig er der kompensation til erhvervene gennem reduktion af energifgifter på brændsel og el til procesformål. Det var sådan mere den formelle del af det.

Hvad handler det her om? Hvad er meningen med galskaben? vilde nogle sige. Dybest set handler denne afgift om at pace, at skubbe, Danmark fremad, så vi bliver en førende nation i forhold til den grønne omstilling. Det er jo ikke nok bare at ty til skåltaler om, at vi skal lave en grøn omstilling. Vi bliver også nødt til at agere derefter.

Vores målsætning på længere sigt, på den længere bane, er at omstille hele Danmarks energiforsyning til vedvarende energi i 2050. Så der er gode grunde til at sige ja til dette lovforslag.

Endelig vil jeg for lige at afslutte lægge mig i slipstrømmen af Dansk Folkepartis ordfører, for der ligger jo også et væsentligt geopolitisk element i det her, på den måde, at vi minimerer vores risici og i mindre grad er afhængige af tvivlsomme personagers luner rundtomkring i verden. Det element er der også i det. Tak for ordet.

Kl. 10:17

**Formanden:**

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Kl. 10:17

**Ole Birk Olesen (LA):**

En nation har jo brug for mange forskellige varer, og i Danmark importerer vi mange forskellige varer fra andre lande. Hvordan kan det være, at det kun er energi, som vi skal være meget opmærksomme på at være selvforsynende med? Hvornår husker den radikale ordfører at selvforsyningsstrategier sidst har virket for et land i den internationale økonomi?

Kl. 10:18

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:18

**Nadeem Farooq (RV):**

Lad mig starte med at slå fast, at Danmark er en åben økonomi, og Danmark er en lille åben økonomi og dermed sårbar over for internationale stød og fluktationer. Dernæst er der det at sige til det, at fordi vi ikke historisk har været udsat for stød, som har væltet økonomien, er det ikke et argument for, at det vil vi ikke blive udsat for senere. Og så har vi selvfølgelig haft oliekrisen, som var slem nok.

Så jeg mener, at selv om vi begge bekender os til, at der skal være en markedsplads og fri bevægelighed, og at varer er, som varer nu er, altså som de bliver efterspurgt og handlet, så er energi ikke bare et nationaløkonomisk, men også et geopolitisk og et sikkerhedsmæssigt element i hele kalibreringen af vores samfund.

Kl. 10:19

**Formanden:**

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:19

**Ole Birk Olesen (LA):**

Kan den radikale ordfører ikke bekræfte, at hvis der på et tidspunkt skulle blive problemer med at forsyne Danmark med energi, større problemer end i dag, så vil det nok ikke omfatte alle eksportører af energi? Vi må gå ud fra, at nogle eksportører af energi stadig væk ville have lyst til at sælge energi til Danmark, om ikke andet så for dog at score en skilling. Kan ordføreren bekræfte, at hvis der skulle komme mangel på energi, vil priserne stige, og så kan man til den tid finde på andre energiformer, som man kan udnytte?

Kl. 10:19

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:19

**Nadeem Farooq (RV):**

Jeg er langt hen ad vejen enig med spørgeren i, at priserne også fungerer som signaler på markedet og dermed har den effekt, at vi kan reallokere ressourcerne. Men jeg mener, at vi på energiområdet må have en højere grad af sikkerhed, og det er også derfor, vi gør, som vi gør.

Kl. 10:20

**Formanden:**

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:20

(Ordfører)

**Frank Aaen (EL):**

Som andre ordførere har sagt, er det her en del af energiforliget, som Enhedslisten også er med i og glade for at være med i. Det er godt for miljøet, det er godt med hensyn til at nedbringe udledningen af CO<sub>2</sub> og dermed på sigt bekæmpe den opvarmning af jorden, som foregår, og som det er afgørende nødvendigt at få taget fat på og få gjort noget mere ved.

Ud over at det er godt for miljøet, er energiforliget også godt for beskæftigelsen, fordi der faktisk bliver skabt ganske mange arbejdspladser igennem energiforliget. Der vil jeg sige, at det er vi glade for, men vi synes også, at der er mere at gøre. Altså, der er mere at gøre for miljøet og for at komme endnu hurtigere frem til, at vores energiforsyning bliver baseret på vedvarende energi. Det har ikke kun noget med forsyningssikkerhed at gøre, jævnfør den tidligere debat, det har altså også noget at gøre med, hvordan vi sørger for, at klodens miljøproblemer, problemer med opvarmningen, bliver løst.

Det har også noget at gøre med, hvordan vi får styrket den danske konkurrenceevne, hvis der er nogle, der skulle være i tvivl om det. Lige præcis ved at være foregangsmænd på området for omstilling til vedvarende energi er vi også med til at sikre nye virksomheder og nye arbejdspladser. Det synes vi der kan gøres endnu mere for. Det er derfor, Enhedslisten flere gange har fremsat nogle forslag – og vi håber også at få lidt fremgang for dem her i det nye år – om at aktivere nogle af pensionsmidlerne. Det er mere end 3.000 mia. kr., der ligger i pensionskasserne, og de har brug for nogle flere fornuftige steder at investere pengene.

Der mener vi at man kan gøre meget mere inden for miljø- og energiområdet og renoveringsområdet med energirenovering osv., og det arbejder vi på den måde for at få udviklet. Det er der jo i særdeleshed brug for i en tid, hvor vi hører at titusinder af mennesker står til at falde ud af dagpengesystemet. Fordi de ikke kan få det arbejde, de gerne vil have, så kommer de også til at miste deres dagpengeret.

Så der er altså ganske meget mere, man kan gøre på området både for miljøet og for beskæftigelsen, men vi støtter selvfølgelig det her forslag, som vi har været med til at udarbejde.

Kl. 10:22

**Formanden:**

Tak til Enhedslistens ordfører. Så er det hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:22

(Ordfører)

**Ole Birk Olesen (LA):**

Det forslag, vi behandler i dag, går i stik modsat retning af den intention, som danskerne har med det her samfund. Så sent som i dag kan Børsen berette, at et meget, meget stort flertal af danskerne synes, at afgifterne på erhvervslivet og på danskernes forbrug er blevet for store, og at vi af hensyn til konkurrenceevnen i det danske samfund bør sænke afgifterne. Også et stort flertal på næsten 60 pct. mener sågar, at det er værd at tage med, hvis vi finansierer en sådan letelse af afgifter og skatter med mådehold i det offentlige forbrug, med en slankere offentlig sektor, med mindre offentligt uddelt velfærd. Det er en strømning i tiden, at danskerne har opdaget, at Danmark sakker bagud i konkurrenceevnen i forhold til andre lande i verden. De frygter for deres arbejdspladser, de frygter for Danmarks

velstand. Strømningen er endnu ikke trængt ind gennem disse tykke mure, men det er formentlig kun et spørgsmål om tid, før det sker.

Med det her forslag ønsker regeringen, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Enhedslisten at øge energiafgifterne i Danmark med ca. 1 mia. kr. Ca. 750 mio. kr. kommer fra borgerne, og ca. 250 mio. kr. kommer fra virksomhederne. Man kunne have ladet være. Man siger, at man har brug for milliarder til at gennemføre en omstilling til grønne energiformer, men man kunne have brugt den milliard uden at opkræve øgede energiafgifter. Man kunne bare lade være med at bruge så mange penge andre steder i den offentlige sektor.

I 2013 vil regeringen øge det offentlige forbrug med 14,5 mia. kr. Hvis regeringen blot havde øget det offentlige forbrug med 13,5 mia. kr., ville der være 1 mia. kr., som kunne bruges til dette formål. I 2014 vil regeringen øge det offentlige forbrug med i omegnen af 10 mia. kr. Omsat i ansatte i den offentlige sektor svarer det til, at regeringen i 2013 vil øge antallet af ansatte i den offentlige sektor med 5.000 og i 2014 vil øge antallet af ansatte i den offentlige sektor med 2.000. Det kommer så til at gå ud over den private ansættelse. Der kommer til at være mennesker, der er ansat i den private sektor, som mister jobbet, fordi regeringen ønsker at finansiere flere ansættelser i den offentlige sektor med højere afgifter på energi. Det er utvivlsomt sådan, at der vil være mennesker i den private sektor, der bliver fyret på grund af det her.

Lad mig nævne det mest udsatte erhverv for den her afgiftsforhøjelse, som er turisterhvervet. Hoteller, campingpladser, kroer osv. i Danmark er belastet af verdens højeste moms. Udenlandske turister skal betale 25 pct. i moms af deres overnatninger i Danmark. I Tyskland skal de blot betale 7 pct. moms, og i Sverige er det, så vidt jeg husker, 12 pct. Det betyder naturligvis, at turisterhvervet i Danmark har meget svært ved at tiltrække udenlandske turister til Danmark, fordi det er så meget dyrere at være turist i Danmark end i andre lande. Med dette lovforslag lægger man ekstra afgifter på hoteller, kroer og campingpladser i form af energiafgifter på rumvarme. Særlig hotellerne er hårdt belastet af de afgifter på rumvarme, som allerede eksisterer. Nu kommer der ekstra afgifter oveni.

Vi vil gå den stik modsatte vej. Vi vil lette afgifterne på erhvervslivet. Vi vil sænke momsen på turisterhvervet, så det kan betale sig at oprette turistvirksomheder i Danmark. Men regeringen, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Enhedslisten – og heraf siger en del af partierne, at de går op i konkurrenceevnen i Danmark, og en del af partierne siger, at de mener, at konkurrenceevnen er under pres på grund af høje skatter og afgifter – går den stik modsatte vej og lægger ekstra afgifter oveni.

Vi stemmer naturligvis et rungende nej til dette forslag om øgede energiafgifter.

Kl. 10:27

**Formanden:**

Tak til Liberal Alliances ordfører. Skatteministeren.

Kl. 10:27

**Skatteministeren (Holger K. Nielsen):**

Tak for debatten. Jeg kan forstå, at Liberal Alliance siger rungende nej; så er jeg da glad for, at de fleste andre partier sagde rungende ja til det her lovforslag – også, fordi det jo er en konsekvens af det energiforlig, som der var et meget bredt flertal bag.

Man kan sige, at det jo kun er første del af forsyningssikkerhedsafgiften, vi behandler i dag. Vi skal have det behandlet ret hurtigt, fordi vi af hensyn til solcellefinansieringen har været nødt til at fremskynde implementeringen af forsyningssikkerhedsafgiften. Derfor gør vi det på den her måde, og så vil vi senere hen tage den resterende del, som har at gøre med biomasse. Der er nogle særskilte problemstillinger, som vi kommer til at diskutere nærmere her i Folketinget.

Jeg synes, at debatten har været god. Jeg er meget glad for indlægget fra Venstres ordfører, fru Gitte Lillelund Bech, som jeg synes meget reelt stod ved den aftale, Venstre har været med til at indgå, og som også havde betragtninger, jeg er fuldstændig enig i, nemlig at man er nødt til at bruge afgiftsinstrumentet, hvis man skal have en grøn omstilling. Det er det, der er tilfældet her. Samtidig er der jo masser af job i det her, og jeg synes, at det bliver lidt hyklerisk, når nogle hævder, at det her ikke skaber job. Sandheden er, at den her energiaftale skaber i tusindvis af job, i tusindvis af job i dansk industri, i den danske offshoresektor osv., og at den her forsyningssikkerhedsafgift jo skal finansiere den energiaftale, som giver i tusindvis af job.

Jeg siger tak for debatten og ser frem til udvalgsarbejdet. Jeg håber, vi kan gøre det rimelig smertefrit, for det her er ikke det mest komplicerede i hele denne øvelse; det kommer på et senere tidspunkt. Tak for debatten.

Kl. 10:30

**Formanden:**

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:30

**Ole Birk Olesen (LA):**

Det skaber i tusindvis af job, hævder skatteministeren, når vi nu forhøjer – når I nu forhøjer afgifterne på energi i Danmark. Det er ... ja, det passer jo ikke – jeg skulle til at bruge et skældsord, men jeg var i tvivl om, om man måtte bruge det. Det passer jo simpelt hen ikke, vil jeg sige til skatteministeren. Afgifter, som vedtages i dag, øger ledigheden i Danmark. Det er så korrekt, at disse penge bruges et eller andet sted, og der, hvor de bruges, skabes der job, men det er jo på bekostning af de job, som tabes, fordi man øger afgifterne.

Hvis vi kigger på regeringens egne tal, kan vi se, at der i de år, hvor man bruger løs af pengene, som man får ind på et tidspunkt, er en positiv beskæftigelseseffekt, men når vi når hen omkring 2020, hvor afgifterne skal opkræves fuldt ud, er beskæftigelseseffekten jo negativ. Der er færre beskæftiget i Danmark som følge af den samlede energiaftale i 2020. Efter 2020 fortsætter der med at blive færre og færre arbejdspladser i Danmark som følge af energiaftalen. Kan skatteministeren ikke bekræfte det? Det *må* skatteministeren kunne, for det står i regeringens egne papirer.

Kl. 10:31

**Formanden:**

Skatteministeren.

Kl. 10:31

**Skatteministeren (Holger K. Nielsen):**

Jeg er glad for, at hr. Ole Birk Olesen bekræfter, at der er i tusindvis af job i energiaftalen. Jeg ved godt, at Liberal Alliance er uenig i regeringens energipolitik. Mig bekendt vil man godt have atomkraft, og man afviser, at der er problemer med klimaet, med CO<sub>2</sub>-udslip og klimaforandringer. Man ligger altså i virkeligheden meget tæt på den religiøse amerikanske højrefløj i mange af de her spørgsmål. Det er jo sådan set et valg, som Liberal Alliance har truffet, og jeg skal ikke anfægte, at man har truffet det valg. Det er bare ikke flertallets synspunkter – hverken her i Folketinget eller i befolkningen. Der er vi faktisk meget opmærksomme på, at der er problemer med klimaforandringer, at der er et problem med hensyn til de fossile brændstoffer, og at der er ressourceproblemer, og det er vi nødt til at tage alvorligt, som ethvert ansvarligt menneske er nødt til at tage det alvorligt.

Kl. 10:32

**Formanden:**

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 10:32

**Ole Birk Olesen (LA):**

Jeg synes, skatteministeren forudmer denne debat unødigt. Jeg vil prøve at illustrere det med et eksempel. Kan skatteministeren bekræfte, at hvis regeringen besluttede at opkræve en afgift på 10 mia. kr. på hotellerne i Danmark, ville det koste mange arbejdspladser på hoteller i Danmark? Kan skatteministeren bekræfte, at det, han gør, er, at han siger, at de 10 mia. kr. kunne man f.eks. bruge på at lave verdens største vindmølle i Nordsøen, og at det ville der være nogle der ville blive beskæftiget med? Skatteministeren siger så: Hold da op, hvor skaber vi mange job ved at bygge verdens største vindmølle i Nordsøen. Men skatteministeren glemmer jo belejligt den anden side af regnskabet, som er, at han øger afgifterne på hotelhvervet med 10 mia. kr. i dette tænkte eksempel, og at der derfor går en masse arbejdspladser tabt der.

Kan skatteministeren og jeg i det mindste ikke forenes i et ønske om, at denne debat ikke skal forudmæses med halve regnestykker, som kun viser den halve virkelighed?

Kl. 10:33

**Formanden:**

Skatteministeren.

Kl. 10:33

**Skatteministeren (Holger K. Nielsen):**

Jeg vil ikke bruge udtrykket forudmælse. Det synes jeg ikke vi skal her i Folketinget. Men jeg er da ærlig talt forundret over hr. Ole Birk Olesen, der taler om, at vi skal afgiftsbelaste hotellerne med 10 mia. kr. Hvad er nu det for noget? Det er da ikke noget, vi overhovedet har planer om eller snakker om i regeringen. Jeg ved ikke, om det er noget, Liberal Alliance har fundet på. Det synes jeg da er, jeg vil ikke sige forudmælse, for det udtryk skal man jo ikke bruge, men jeg synes da, det er værd at have i baghovedet, at vi i den her aftale jo er meget opmærksom på at minimere erhvervsbelastningen. Det er rigtigt, at der er nogle serviceerhverv, der vil få nogle merudgifter. Men vi er helt opmærksom på, at procesformål og industrien skal fritages for de her afgiftsforhøjelser. Så derfor ligger der også en erhvervsretning i den måde, vi har tilrettelagt det her på.

Men som sagt har jeg noteret mig Liberal Alliances synspunkter både inden for energipolitik og så mange andre ting, og jeg kan bare sige, at jeg er dybt uenig i dem.

Kl. 10:34

**Formanden:**

Tak til skatteministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) 1. behandling af lovforslag nr. L 99:**

**Forslag til lov om ændring af lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lov om leje af erhvervslokaler m.v. og lov om almene boliger m.v. (Kommunal indbringelse af sager for huslejenævne, udvidelse af frakendelsesordningen, for-**

**håndsgodkendelse af lejen for ejer- og andelsboliger og udlejning af almene boliger til virksomheder m.v.).**

Af ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen).  
(Fremsættelse 12.12.2012).

Kl. 10:35

**Forhandling****Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Hr. Preben Bang Henriksen som Venstres ordfører.

Kl. 10:35

(Ordfører)

**Preben Bang Henriksen (V):**

Tak for det. Det forslag, vi behandler her i Folketinget i dag, har jo sit udspring i, at vi i mange år har haft en boligreguleringslov i Danmark – en boligreguleringslov, der har medført, at uanset hvad parterne har aftalt i et boliglejemål, så kan denne aftale som hovedregel tilsidesættes af domstolene. Har man aftalt en husleje på 10.000 kr., ja, så kan huslejenævnet og boligretten sætte den ned til 5.000 kr. Det skyldes, at vi har præceptive regler i lovgivningen, og sådan har det nu engang været i mange år.

I det her tilfælde har boligministerens lovforslag sit udspring i den situation, at en privatperson lejer en lejlighed ud, hvorefter lejerens går i huslejenævnet og får huslejen reguleret, og når dette sammenholdes med princippet om, at lejerens sidder i et uopsigeligt lejemål, så kan det blive en alvorlig bet for udlejeren. Derfor foreslås det i forslaget i dag, at der skal være mulighed for, at man kan få forhåndsgodkendt huslejen, så udlejer ikke risikerer at komme i den her kedelige situation.

Lad mig sige med det samme, at det er en god idé, og at Venstre på det grundlag støtter forslaget. Den væsentligste del af forslaget ligger heri, men jeg skal ikke undlade at bemærke, at jeg ikke ser nogen grund til, at det her forslag skulle indskrænke sig til netop situationer, hvor udlejeren kun ejer én lejlighed, typisk en ejerlejlighed eller for den sags skyld en andelslejlighed. Hvorfor skal den udlejer, der ejer to, tre eller ti lejligheder, ikke mod at betale X antal gange 3.000 kr., altså som sagt mod egen betaling, kunne få prøvet huslejen i huslejenævnet, så heller ikke han kommer i den kedelige situation, som jeg skitserede før? Jeg ser ingen grund til, at det er indskrænket til kun at gælde udlejere, der har en enkelt lejlighed.

Men som sagt: Det er et rigtigt skridt på vejen, og derfor kan Venstre støtte denne del af forslaget. Jeg skal dog gøre opmærksom på, at jeg måske kunne have mine tvivl om, hvorvidt huslejenævnet tidsmæssigt magter opgaven. Typisk vil situationen vel være den, at udlejer har en lejer og så gerne vil have en hurtig tilbagemelding fra huslejenævnet om, om den potentielle leje nu engang kan godkendes eller ej. Og da lejeafsættelse i Danmark, omkostningsbestemt husleje, er en ufattelig kompliceret affære, synes jeg nok, at man stiller store krav til huslejenævnetes sagsbehandlingstider. Jeg håber, at det kan lade sig gøre.

Men som sagt er hovedpunktet fra Venstres side, at vel støtter vi dette lille skridt i den rigtige retning, men vi ser ingen grund til, at udlejere med flere lejemål skal fratages muligheden for at få forhåndsgodkendt huslejen i disse lejemål.

Så det er den væsentligste del af forslaget, der ligger heri, men forslaget indebærer herudover andre situationer, nemlig den, at hvis lejerens ikke indbringer en sag om dårlig udevendig vedligeholdelse for huslejenævnet, så har kommunen mulighed for at gøre det, hvorefter Grundejernes Investeringsfond kan udbedre for udlejers regning. Det kan Venstre også støtte.

Så indeholder forslaget regler om administrationsforbud, der nu udstrækkes til ikke bare at gælde lovligt udlejede ejendomme, men

også ulovligt udlejede ejendomme. Det kan vi også støtte at der ikke sker spor ved. Vi kan støtte det, fordi det er en lovgivning på det her område, der ikke har været brug for, eller som i hvert fald kun er blevet brugt i meget få tilfælde, og i fremtiden heller ikke vil blive brugt i ret mange tilfælde. Så der sker ikke spor ved at udvide disse regler – desværre ikke, havde jeg nær sagt.

Så vil jeg da godt lige sige i forbindelse med vedligeholdelsen af de dårlige ejendomme dér, hvor kommunen kunne gå ind og kræve vedligeholdelse gennemført, at jeg måske nok synes, at man griber det her lidt omvendt an. Dybest set burde vi nok nærmere sikre, at de der Låsby-Svendens-ejendomme, der ligger i landdistrikterne, blev revet ned. Jeg tror faktisk, det værste, der kan ske for den type udlejere, er, at deres ejendomme bliver tvangsvedligeholdet. Det tror jeg faktisk er et problem.

Men summa summarum: Venstre kan støtte forslaget, men havde håbet, at det var blevet lidt mere omfattende. Men lidt har også ret.

Kl. 10:40

**Formanden:**

Der er en kort bemærkning fra hr. Lars Dohn.

Kl. 10:40

**Lars Dohn (EL):**

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om det ikke gør indtryk, at både lejerorganisationerne og ejendomsforeningen Danmark i den her situation er enige om, at det her er et dårligt forslag, og at man ønsker transparens i huslejenævnetes afgørelser, man ønsker huslejenævnetes statistik. Ville det ikke være at foretrække, når der nu for en gangs skyld er enighed på begge sider?

Kl. 10:40

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:40

**Preben Bang Henriksen (V):**

Det er helt korrekt, at det gør indtryk, og jeg kan supplerende sige, at Venstre også gerne ser transparens. Det vil altså sige, at man har en mulighed for at kunne konstatere huslejenævnetes afgørelser, og hvad de er, også inden man indgår lejekontrakter. Men vi får jo gang på gang at vide, at det er så kompliceret og så individuel en affære, at selv om man får at vide, hvad huslejen på en given adresse i en given gade er, ja, så siger det ikke noget om, hvad et andet lejemål på den adresse kan bære rent huslejemæssigt.

Men jeg kan sige til spørgeren: Jo tak, jeg og Venstre så også meget gerne, at der blev indført registre over huslejenævnetes afgørelser. Vi har registrene, men de fortæller ikke noget om lejens størrelse i et givet kvarter.

Kl. 10:41

**Formanden:**

Hr. Lars Dohn.

Kl. 10:41

**Lars Dohn (EL):**

Når nu spørgeren gerne vil udvide ordningen til at omfatte samtlige udlejere, går mit spørgsmål på, da der jo er to parter i et huslejenævn og det er et tvistorgan, om det så ikke ville være rimeligt også at give lejerne muligheden for at få forhåndsgodkendt en leje. De har jo den samme godt nok modsatte interesse i lejeniveauet i forhold til udlejerne.

Kl. 10:41

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 10:41

**Preben Bang Henriksen (V):**

Så skal jeg bare forstå spørgsmålet rigtigt, inden jeg svarer, det gør man i hvert fald klogt i. Hvis lederen skal have forhåndsgodkendt en leje, må man jo sige, at det er en lejer, der ikke er flyttet ind endnu og ikke har skrevet under på en lejekontrakt endnu, som spørgeren ønsker har en mulighed for at gå i huslejenævnet og få forhåndsgodkendt en leje. Det ville jeg ikke have noget imod, men jeg ville da synes, at der var en stor risiko for, at udlejer så ikke skrev under på lejekontrakten. Så jeg tror egentlig ikke, at den vej omkring, selv om jeg forstår spørgerens gode begrundelse, vil være en praktisk anvendelig ordning.

Kl. 10:42

**Formanden:**

Tak til Venstres ordfører. Hr. Jan Johansen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:42

(Ordfører)

**Jan Johansen (S):**

Tak for det, hr. formand. Socialdemokraternes helt overordnede visioner og mål, når vi taler om boligpolitik, er at sikre, at alle danskere har mulighed for at få en ordentlig, tidssvarende og sund bolig, et sted, hvor man kan bo trygt, som passer til ens økonomiske muligheder, og som samtidig er miljø- og klimamæssigt bæredygtigt. Netop derfor er jeg også rigtig glad for lovforslaget i dag. Alt for mange gange har vi hørt eksempler på boliger, som langtfra er beboelige. Fra Mariager hører vi om familier med børn, hvor vandet siver ned igennem lofterne, eller om rør, der er samlet forkert, så radiatorvand blander sig med drikkevand og gør beboerne syge. Det er bare to eksempler, som viser, at der findes bolighajer i dag, som uden skrupler lejer faldefærdige huse ud til lejere, og det er ofte til familier, som ikke får indbragt sagen for huslejenævnet. Med forslaget i dag giver vi kommunerne nye redskaber i værktøjsskassen. Det er nu slut med Låsby-Svendsen og hensynsløse spekulanter.

Fra Socialdemokratiets side er vi rigtig glade for, at kommunerne fremover på egen hånd kan føre sager i huslejenævnet – sager, som i sidste ende kan betyde, at udlejerne mister mulighed for at udleje igen, hvis de adskillige gange bliver dømt. Langt størstedelen af udlejerne opfører sig selvfølgelig efter alle kunstens regler, så det handler bare om at få ryddet ud i de brodne kar. Ud over den type sager behandler huslejenævnet jo også mange sager om fastlæggelse af huslejen. Her har vi også hørt mange eksempler på private udlejere, som har brændt fingrene gevaldigt, fordi de har sat lejen for højt. Dem vil vi gerne give en hjælpende hånd, for de uprofessionelle udlejere har nemlig svært ved at vurdere, hvor meget den rigtige husleje er på. Her kan en forhåndsgodkendelse både betyde, at flere får mod til at udleje, og at de tager den rigtige husleje, og det er til gavn for både udlejere og lejere.

Socialdemokraterne støtter derfor lovforslaget i dag.

Kl. 10:45

**Formanden:**

Tak til ordføreren. Fru Karina Adsbøl som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 10:45

(Ordfører)

**Karina Adsbøl (DF):**

Tak for det. Lovforslaget omhandler fire elementer. Et er en indsats mod den spekulative udlejning af dårlige boliger, som især foregår i landdistrikterne. Her skal en kommunalbestyrelse selv kunne indbringe en sag for huslejenævnet om en dårligt vedligeholdt lejeboelig,

hvis lederen efter kommunalbestyrelsens opfordring ikke ønsker at give kommunalbestyrelsen fuldmagt til at indbringe en sag om udbedring af en vedligeholdelsesmangel for huslejenævnet.

Det andet element handler om at forebygge, at ejere ulovligt udlejer lokaler til beboelse. Her foreslås det at udvide frakendelsesordningen til også at omfatte gentagelsestilfælde på dette område.

I det tredje element foreslås det med henblik på både at give udlejere og lejere større sikkerhed i lejeforholdet, at ejeren af en ejerbolig eller en andelshaver i en andelsboligforening kan få en forhåndsgodkendelse af huslejen i huslejenævnet. Som et led i ordningen foreslås det, at forhåndsgodkendelsen fuldt ud betales af brugeren.

Det fjerde element handler om en præcisering af reglerne om udlejning af almene boliger til en virksomhed med henblik på videudlejning til beboelse.

Dansk Folkeparti er enig i intentionerne i forslaget, som omhandler en indsats imod spekulativ udlejning. Denne problemstilling rejste vi i Dansk Folkeparti jo allerede sidste år, da vi omkring lejelovens § 6 foreslog at skærpe straffen for at opkræve penge under bordet, og vi foreslog at øge forældelsesfristen. Samtidig lavede vi med Venstre, Konservative og Enhedslisten – desværre sprang Enhedslisten fra i sidste øjeblik – en beretning, der opfordrede ministeren for by, bolig og landdistrikter til at iværksætte en undersøgelse af problemstillingen. Undersøgelsen skulle bl.a. klarlægge antallet af og udviklingen i overtrædelser af lejelovens § 6 de seneste år og antallet af sager, som er frafaldet eller afvist på grund af forældelsesfristen. Endvidere skulle undersøgelsen se på, hvorvidt de nuværende frakendelsesregler og sanktionsmuligheder i forhold til udlejere, som overtræder lejelovens § 6, var tilstrækkelige, og om der så var behov for en stramning for at sikre, at en udlejer ikke gentagne gange overtræder dusørbestemmelsen. Sluttelig skulle undersøgelsen klarlægge, hvorvidt der var barrierer for den enkelte lejer for at stå frem, hvis der var kendskab til overtrædelser af lejeloven. Dette var der desværre ikke opbakning til fra regeringspartierne eller Enhedslisten.

Til det her lovforslag vil jeg lige sige, at en høringsfase på 19 dage ikke lever op til regeringsgrundlaget omkring god regeringsførelse.

I flere af høringssvarene er det anført, at de økonomiske forudsætninger for lovforslaget er forkerte, herunder at niveauet for brugerbetaling i forslaget om forhåndsgodkendelse af lejen for ejer- og andelsboliger enten er for højt eller for lavt.

KL vurderer i høringssvaret, at det vil være vanskeligt at få overblik, samt at det vil give øgede administrative opgaver samt øgede udgifter. Når KL udtaler det, kan jeg godt sætte spørgsmålstejn ved, om det så vil fungere i praksis, fordi det jo er dem, der skal forvalte den her lovgivning. Såfremt en kommunalbestyrelse indbringer en sag for boligretten, skal de afholde alle udgifter, som sagen medfører. Dette vil ikke være det mest motiverende for en kommune at gøre, da det så kan blive dyrt for dem. Samtidig anfører KL, at det er urealistisk, at en udlejer bliver dømt tre gange på 3 år, da sagerne ofte trækker ud. Der bliver også anført i høringssvarene, at flere af disse tiltag forefindes i byggeloven.

Så undrer jeg mig lidt over forskellen i loven, alt efter om en kommune er reguleret eller ureguleret. Så kunne jeg godt tænke mig at høre lidt mere om, hvordan man er kommet frem til, at det skal være tre overskridelser inden for 10 år. Det er også nævnt, at en udlejer skal blive dømt tre gange på 2 år. Da sagerne ofte trækker ud i forhold til forældelsesfristen, er det svært at finde ud af.

Så tænkte jeg lidt på i forhold til forhåndsgodkendelsen, om det berører lovforslaget om energisparepakken, og om tingene bliver blandet sammen, men det kan jeg spørge om i udvalgsarbejdet.

Vi er positivt indstillet over for, at der skal gøres en indsats på det her område. Derfor ser vi frem til den videre udvalgsbehandling,



hvor vi skal se, om vi kan finde flere redskaber til værktøjskassen.  
Tak for ordet.

Kl. 10:49

**Formanden:**

Fru Linda Kristiansen som radikal ordfører.

Kl. 10:49

(Ordfører)

**Linda Kristiansen (RV):**

Tak. I dag behandler vi et lovforslag, som skal forhindre spekulativ udlejning af dårligt vedligeholdte boliger og skabe større sikkerhed, både for lejer og udlejer, vedrørende huslejens størrelse. Der er desværre nogle, som spekulerer i at udleje boliger, der ikke er egnet til beboelse. For at forhindre udlejning af dårligt vedligeholdte boliger foreslår vi, at kommunalbestyrelsen skal kunne indbringe en sag for huslejenævnet, og muligheden for at kunne udvide frakendelsesordningen til at omfatte gentagelsestilfælde, hvor ejere ulovligt udlejer lokaler til beboelse.

I dag har boligejere ikke mulighed for at få godkendt den leje, de påtænker at udleje deres bolig for. Så for at give en større sikkerhed, både for udlejer og lejer, foreslår vi, at det skal være muligt for udlejer at få forhåndsgodkendelse af huslejen.

I Det Radikale Venstre er vi glade for at kunne støtte et forslag, som vi mener vil være med til at sikre bedre boliger og give større økonomisk sikkerhed, både for lejer og udlejer. Tak for ordet.

Kl. 10:51

**Formanden:**

Hr. Eigil Andersens som SF's ordfører.

Kl. 10:51

(Ordfører)

**Eigil Andersen (SF):**

SF kan også støtte det her lovforslag. For os spiller det en meget stor rolle, at der sker en forbedring med hensyn til muligheden for at få vedligeholdt og istandsat de elendige rønner, man somme tider ser bliver brugt som menneskeboliger, især i landdistrikterne. Det er selvfølgelig klart, at udgangspunktet for det hele vil være, at det er den enkelte lejer selv, som går til huslejenævnet. Kommunen kan dog også opfordre lejeren til at give kommunen en fuldmagt til at gå til huslejenævnet, hvis man konstaterer, at det her altså er nogle forfærdelige forhold at bo under.

Det, som er sagens kerne, er, at det er rigtigt, at der også vil være mennesker, som af forskellige grunde ikke engang har ressourcerne til at give kommunen en fuldmagt. Når jeg tænker på mennesker og familier, jeg har mødt i tidens løb, er jeg ikke i tvivl om, at der vil være en del familier, som har så få ressourcer, er så udsatte og har haft så dårlige vilkår for deres liv, at de heller ikke vil afgive en sådan fuldmagt til kommunen. Og der mener vi i SF at det er særdeles godt, at kommunalbestyrelsen så kan indbringe en sådan sag for huslejenævnet.

Så der er ingen tvivl om, at det her lovforslag vil have en særdeles gavnlig virkning for en hel del lejerers forhold, og det er et meget vigtigt punkt for os. Vi støtter som sagt lovforslaget.

Kl. 10:52

**Formanden:**

Tak til ordføreren. Hr. Lars Dohn som Enhedslistens ordfører.

Kl. 10:53

(Ordfører)

**Lars Dohn (EL):**

Det lovforslag, som vi behandler i dag, omhandler ændringer til fire love i en pakke. Den første del handler om, at der gives mulighed for

kommunal indbringelse af sager om vedligeholdelsesmangler i udlejningsejendomme for huslejenævne, altså at kommunen indbetrætter dem. Og muligheden vedrører de boliger, der ikke kan kondemneres efter byfornyelsesloven, men hvor der er væsentlige vedligeholdelsesmangler.

Vi har altså at gøre med den såkaldte Låsby-Svendsen-lov. Det er vist ikke helt normalt herinde, at man hæfter en lov på en person, men vedkommende udlejer har ageret så grundigt, at han har lagt navn til en ny lovgivning. Og der er rigtig behov for netop at foretage et indgreb over for skruppelløse udlejere, der udnytter de allersvageste lejere. Jeg har selv som huslejenævnsmlem været med i en sag mod bemeldte udlejer. Jeg ved godt, at man ikke må referere fra sager, men det er en ganske speciel oplevelse.

Enhedslisten har sympati for, at man udvider værktøjskassen mod de udlejere. I stedet for den valgte måde kunne man udstyre de uregulerede kommuner – altså der, hvor de svage regler og kun leje-lovens bestemmelser gælder, og det er jo netop ude på landet – med de samme værktøjer, som de har i de regulerede kommuner, hvor de jo har boligreguleringslovens § 6, som er en god forhammer til at gå ud og sikre, at dårligt istandsatte boliger bliver vedligeholdt for udlejerens regning, og hvor lejeindtægten går til betaling af istandsættelsen. Det er jo virkelig en god lovgivning. Hvis vi fik paritet mellem lejeloven og boligreguleringsloven på det her punkt, ville vi nå rigtig langt. Men altså, jo flere værktøjer, desto bedre.

Af andre ting, man kunne foreslå, kunne være, at det var pligtigt for alle kommuner at nedsætte en boligkommission, hvor der også er læger med. Det er faktisk en rigtig god ting at have lægelig sagkundskab med ud at vurdere, om boliger er sunde at bo i. Det er frivilligt for kommunerne, og det synes jeg er en ejendommelighed. Og flere og flere boligkommissioner bliver desværre nedlagt i de her år, fordi kommunerne er på sparekurs.

Af andre ting, man kunne nævne, var, at det ville være rigtig godt til at forpligte huslejenævne på at have en bygningssagkyndig med. Altså, en huslejenævnformand eller en lejerrepræsentant eller en udlejerrepræsentant er ikke nødvendigvis en, der også har forstand på, om bygninger er i god eller dårlig stand.

Hvad angår muligheden for en frakendelsesordning, som den kendes fra lejeloven, så vil udlejere, der mere end tre gange udlejer lokaler, som efter byggeloven ikke kan betragtes som beboelse, efter det her forslag kunne frakendes retten til udlejning. Det er et rigtig godt forslag. Jeg kommer selv fra en by, hvor to unge mennesker indebrændte i et ulovligt kælderlejemål, og det trigger mig virkelig som huslejenævnsmlem at komme ud og se, at der stadig væk udlejes, og at der ikke er nogen sanktioner. Så lad os få nogle sanktioner.

Jeg vil sige til Dansk Folkepartis ordfører, når nu vi er ved den del med udlejere, der ikke overholder lovgivningen, at Enhedslisten har et tilsagn fra ministeren om, at der skal ske en stramning af lovgivningen over for udlejere, der modtager ulovlige dusører. Jeg vil bede ministeren om lige at bekræfte, at det indgreb mod banditter i habitier, som vi gerne vil have gennemført, kommer i løbet af et stykke tid.

Så er der det vigtigste i det her, og det handler jo om muligheden for, at udlejere, der kun har ét lejemål, mod betaling kan få forhåndsgodkendelse af lejen. Det er et rigtig vigtigt dårligt forslag. Det er en alvorlig tidsel i buketten, og her vil jeg bede om, at man læser høringsssvarene, hvor man kan konstatere, at der er en enighed mellem udlejer- og lejerrepræsentanterne om, at det er en rigtig dårlig idé. Huslejenævnet er et tvistorgan, hvor to parter står over for hinanden. I det her forslag er der tale om, at én part, nemlig udlejeren, kan få fastsat en lovlig leje, uden at der er en tvist i forhold til en lejer. Det betyder, at i en sådan sag vil der ikke være nogen til at repræsentere lejeren, hvilket helt forudsigeligt vil kunne medføre en tendens til et højere lejeniveau. Derfor er Enhedslisten meget kraftigt imod det her

forslag, så vi opfordrer til, at det bliver ændret ganske meget. Alternativet kunne være, at man udarbejder en nævnstatistik, som også lejer- og udlejerorganisationerne foreslår.

Kl. 10:58

#### Formanden:

Tak til ordføreren. Der er heller ikke nogen korte bemærkninger her, så det er hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

#### Joachim B. Olsen (LA):

Mange tak. Vi kan i Liberal Alliance ikke støtte det her forslag, og det er ikke, fordi der ikke er nogen sympatiske ting i det, men fordi der er tale om et forslag, som er en lappeløsning. På grund af at vi har det her gennemregulerede boligmarked i Danmark, er man nødt til at blive ved med at lappe og lappe på det, fordi man har sat markedet ud af kraft. Og det mener vi ikke er hensigtsmæssigt.

Vi har et boligmarked, hvor det er sådan, at når to parter frivilligt indgår en aftale om en husleje, kan den ene part, nemlig lejeren, få sat huslejen ned alligevel. Nu vil man så indføre sådan en forhåndsgodkendelse, så udlejer kan få forhåndsgodkendt sin husleje, hvis han udlejer en enkelt bolig. Det kender man fra skatteområdet, hvor man ved forældrekøb kan få godkendt en husleje.

Men man kunne måske godt forestille sig, at en udlejer ville skrive ind og beskrive lejligheden ret rosenrødt, i forhold til hvordan den ser ud, og så får man forhåndsgodkendt huslejen. Og så kan det jo være, at når lejeren flytter ind, er der alligevel en lang række mangler. Det vil så medføre endnu flere sager, end der er i dag. Hvis man laver sådan noget her, burde det da i det mindste gælde for alle typer af udlejere, ikke kun udlejere af et enkelt lejemål, men også udlejere, som udlejer to eller tre lejemål.

Så helt grundlæggende kan vi simpelt hen ikke støtte flere af de her lappeløsninger på det her område. Man bør i stedet for tage fat om roden på problemet, nemlig at vi ikke har et frit boligmarked i Danmark, hvilket ikke er til gavn for ret mange mennesker. Det er til gavn for især de velbærgede, som får sat huslejen lidt ned, men det gør altså, at vi får et boligmarked i Danmark og især i byerne, hvor der ikke er lejemål til rimelige priser i den lavere ende. Og det skyldes selvfølgelig, at man kan sidde meget billigt i meget store lejligheder inde i København til en meget lille husleje. Det er jo lejligheder, som der burde flytte større familier ind i, og der sidder måske en ældre dame til en meget lav husleje, for det har hun fået bestemt. Og det gør så, at priserne på de mindre lejligheder i byerne stiger, og det er ikke hensigtsmæssigt. Tak.

Kl. 11:01

#### Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Lars Dohn.

Kl. 11:01

#### Lars Dohn (EL):

Ja, det er jo en spændende debat om det med det frie boligmarked, men jeg vil gerne bede ordføreren, som jeg ved interesserer sig for internationale økonomiske forhold, bekræfte, at de lande, som har en stor, reguleret udlejningssektor, såsom Østrig og Schweiz og Sverige, er gået nemmere gennem krisen end lande, som har et vildt boligmarked. Det mest ekstreme er Rumænien, hvor man kun har 4 pct. lejeboliger.

Kl. 11:01

#### Formanden:

Ordføreren.

#### Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes nok, det er ret langt ude at sige, at det, at vi har et reguleret boligmarked, hvor prisen på lejeboliger ikke er fri, har gjort, at vi skulle være kommet nemmere forbi krisen end andre lande. Det synes jeg er ret langt ude. Jeg tror ikke, at ordføreren vil kunne finde en eneste økonom, der vil være enig i det synspunkt.

Kl. 11:01

Kl. 11:02

#### Formanden:

Hr. Lars Dohn.

Kl. 11:02

#### Lars Dohn (EL):

Nu kan man jo diskutere, hvor reguleret det danske boligmarked er, for en stadig større del er ikke omfattet af reguleringen. Alt, der er bygget efter 1991, er ikke reguleret.

Men altså, jeg beder ordføreren erkende, at man i hvert fald i et blad som Global Tenant, som er den internationale lejeorganisations blad, har lavet en undersøgelse af sammenhængen mellem boligstruktur, andel af lejere, og så hvordan krisen har udviklet sig. Der er konklusionen, som jeg nævnte i mit første indlæg.

Kl. 11:03

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:03

#### Joachim B. Olsen (LA):

Hvad angår det der med kausalitet, er det jo ekstremt taknemligt at lave sådan nogle paralleller. Og det er simpelt hen for langt ude at sige, at vi har et gennemreguleret boligmarked i Danmark, hvor to parter ikke kan få lov til at indgå en frivillig aftale, altså hvor en lejer, som går ud og ser på et lejemål, siger, at vedkommende gerne vil betale så og så meget, og så kan blive enig med udlejer om en pris, ligesom man gør på alle andre områder, når man går ud og køber alle mulige andre ting eller lejer alle mulige andre ting.

At sige, at specifikt det her område, området for boligudlejning, der er gennemreguleret – hvad i øvrigt også flere kommissioner har sagt er et problem – og i øvrigt mest kommer de mest velbærgede til gavn, skulle have noget som helst med en krise at gøre, den krise, vi står i nu, er simpelt hen for langt ude.

Kl. 11:04

#### Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

#### Benedikte Kiær (KF):

Vi har her at gøre med et lovforslag, der er delt op i fire elementer, fire dele, hvor jeg primært vil rette mit fokus mod to af forslagens elementer.

Det ene drejer sig om det her med den spekulative udlejning, og det andet er om at få vurderet den husleje, som man gerne vil sætte for den lejlighed, man gerne vil udleje.

Vi er alle godt trætte af den her spekulative udlejning af nogle faldefærdige og nogle sundhedsfarlige rønner særligt i landdistrikterne til nogle udsatte mennesker og nogle udsatte familier. Det er også baggrunden for, at den forrige regering etablerede en forsøgspulje, den såkaldte nedrivningspulje, så nogle af de her faldefærdige rønner simpelt hen kunne blive jævnet med jorden.

Ministeren vil med det her forslag gerne give kommunerne et nyt værktøj, et nyt redskab, til at forhindre den her form for speculativ udlejning. Jeg har været inde at kigge på Ministeriet for By, Bolig og

Landdistrikters hjemmeside, og jeg kan se, at det fremgår, at vi her har at gøre med et indgreb mod Låsby-Svendsen-udlejning af meget dårlige boliger. Endvidere står der på hjemmesiden, at med det her forslag får kommunerne nu mulighed for at tvinge udlejere til at istandsætte faldefærdige boliger. Som illustration til teksten på hjemmesiden har ministeriet udvalgt et meget faldefærdigt hus, som skal illustrere det her forslag, og det er et hus, som jeg egentlig mener mere trænger til en bulldozer.

Jeg er meget i tvivl om det her forslag, og om vi har at gøre med et reelt redskab, som også vil have den ønskede effekt, altså også et redskab, som egentlig er efterspurgt ude i de enkelte kommuner. Når vi ser på beskrivelsen af de sager, som forslaget egentlig er tiltænkt at omhandle, f.eks. både for hjemmesiden, ministerens retorik og egentlig også i bemærkningerne til lovforslaget, så burde kommunerne jo nok egentlig kunne bruge byfornyelseslovens § 75, hvor kommunen kan gribe ind over for boliger, som f.eks. er sundhedsfarlige på grund af dårlig vedligeholdelse, og der vil jeg nok mene, at en bolig med huller i taget og revnede vinduer ikke kan være videre sund at bo i.

Derudover er ministeren fuldstændig sikker på, at det for kommuner med den her mulighed for at indbringe en sag for huslejenævnet efter ønske fra lejerne ikke vil gribe om sig og ikke vil få et bredere perspektiv end det, som egentlig er formålet med det her forslag, nemlig et indgreb mod Låsby-Svendsen-udlejning af meget dårlige boliger. Jeg har derfor behov for, at ministeren meget klart viser, hvad det er for nogle sager, gerne med nogle konkrete eksempler, hvor kommunerne har manglet og efterspurgt netop det værktøj, som vi står og behandler her i dag, og ministeren må også meget gerne i den forbindelse sandsynliggøre, om forslaget vil være et indgreb mod Låsby-Svendsen-udlejning af meget dårlige boliger.

Det andet element af forslaget, som jeg meget gerne vil fremhæve, er spørgsmålet om, at man som privat udlejer kan få forhåndsgodkendt sin husleje ved huslejenævnene. Det er en rigtig, rigtig god idé, da mange private udlejere er kommet alvorligt i klemme. De har ikke kunnet sælge deres lejlighed eller deres hus på grund af krisen. De har måske købt noget andet, er blevet skilt eller udstationeret og har derfor brug for at leje deres bolig ud for at få økonomien til at hænge sammen.

Men lejeloven er en jungle, og der er udlejere, der uforvarende er kommet til at sætte lejen alt for højt og derefter efter en sag ved huslejenævnet har skullet betale mange penge tilbage, efter at der er blevet afgjort en sag om, at huslejen sådan set var for højt sat, og det var egentlig ikke intentionen fra den enkelte udlejers side. Det er godt, at de private udlejere nu kan få en hjælpende hånd, selv om det bedste jo egentlig ville være, at vi fik en mere forståelig lejelov, men det er jo noget, der er blevet arbejdet på i mange år, og hvor vi alle håber snart at få en god løsning.

Jeg kan blot ikke forstå, at en udlejer skal opkræves en brugerbetaling på 3.000 kr., mens det for en lejer koster 139 kr. at indbringe en sag for huslejenævnene. Det er noget af en forskel, som jeg meget gerne vil have forklaret i udvalget. Det fremgår ganske vist af høringsnotatet, at årsagen til, at man har sat den her brugerbetaling, er for at undgå en konkurrenceforvridning i forhold til andre rådgivere, som skal rådgive den enkelte udlejer. Men den rådgivning, man kan få, f.eks. fra en advokat, om en lejekontrakt, mener jeg jo ikke er en ydelse, som kan sammenlignes med det, man kan få af rådgivning med en forhåndsgodkendelse i huslejenævnene. Så jeg mener egentlig, at vi har at gøre med to forskellige ting, men det er forhold, som jeg også gerne vil bede ministeren om at udpensle og forklare, for ellers synes jeg, at der er en stor forskel mellem brugerbetalingen fra udlejer og lejer.

Der er noget at arbejde på i udvalget, og det ser jeg frem til, og der er mange sympatiske ting i det her forslag.

KI. 11:09

#### Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

KI. 11:09

#### Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil først starte med at takke for den velvillige behandling, der har været af lovforslaget. Behandlingen her viser også, at når vi kommer ind på lejeloven, så er det et vanskeligt tilgængeligt område, fordi det er så reguleret, som det er. Jeg vil sige, der er masser af muligheder for at afklare en række af de spørgsmål her, også med skriftlige spørgsmål og svar i udvalget, men tak for den velvillige behandling. Jeg har noteret mig, at et flertal af ordførerne faktisk bakker op om regeringens lovforslag her.

Der har været enkelte bemærkninger, som jeg vil kommentere. Venstres ordfører havde et spørgsmål om tiden, og der kan jeg sige – det står også i lovforslaget – at der er maks. 2 måneders ventetid på det. Det er selvfølgelig noget, vi vil følge tæt, for det er rigtigt, at man ikke kan gå og vente flere år på at få en forhåndsgodkendelse, så i forhold til den del af det er jeg fuldstændig enig.

Så vil jeg sige, at der fra Dansk Folkepartis ordfører har været en række forskellige spørgsmål, også i forhold til de økonomiske forudsætninger. Jeg vil sige, at selvfølgelig holder de økonomiske forudsætninger, vi har stillet op, og det er den rigtige lov, vi regulerer det i, det synes jeg også høringssvaret viser, men man er velkommen til også at stille opklarende spørgsmål i forhold til økonomien i det, hvis der skulle være tvivl om den del af det.

Hr. Lars Dohn rejser spørgsmålet om de uregulerede kommuner, og jeg vil også her tilkendegive, og det er også den diskussion, jeg har haft med hr. Lars Dohn tidligere, at påbudsdelen påtænker vi også at tage ind, når vi skal regulere lejeloven, hvor vi jo har et meget omfattende arbejde, som fru Benedikte Kiær fra De Konservative sagde tidligere. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får muligheden for at udvide med GI's måde at kunne regulere ejendommene på; det med at kunne forbedre dem efter et påbud skal vi selvfølgelig have med i de uregulerede kommuner. Nu har jeg så også tilkendegivet det her, og vi vil selvfølgelig arbejde videre med det. Derudover undrer den diskussion, som hr. Lars Dohn i forbindelse med frakendelsesordningen rejser, mig, for allerede mens fru Benedikte Kiær var boligminister, var der et møde mellem udlejere og lejere, hvor man gik ind og kiggede på, hvordan man kan bruge et huslejerregister baseret på huslejenævnsafgørelser, og der anerkendte både Danmarks Udlejere, Danmarks Lejerforening og LLO, at man ikke kunne basere et sådant register på de afgørelser, der var truffet, og det var altså ikke muligt at gøre det. Derfor undrer det mig, at hr. Lars Dohn siger, at der er enighed her, fordi de tidligere har tilkendegivet, at man var enig i, at det ikke kunne lade sig gøre. Det vil også blive for tilfældigt, når man gør det, og man vil ikke kunne få lavet et ordentligt baseret materiale, således at man kan sikre, at man får den reelle husleje frem.

Så skal jeg sige, at hvis en lejer kommer ind i en lejlighed, som han eller hun mener er for dyr, så kan vedkommende jo selvfølgelig gå ned i sit huslejenævn og få det efterprøvet, for der er jo ingen af de redskaber, der er der i forvejen, der forsvinder, vi udvider tværtimod redskabsmængden. Jeg synes, det er rimeligt, at vi kan sikre, at de mennesker, som er kommet i klemme og ikke kan sælge deres bolig, ikke kommer i klemme en gang til ved at få en forhåndsgodkendelse. Jeg anerkender ikke, at huslejenævnet ikke skulle kunne fastsætte huslejeniveauet på forhånd, ligesom de kan efterfølgende. Så den problematik er jeg ikke helt enig med hr. Lars Dohn i.

I forbindelse med at give kommunen mulighed for at indbringe sager om vedligeholdelsesmangler for huslejenævnene spørger fru Benedikte Kiær: Skal de ikke bare kondemneres? Man skal være op-

mærksom på, at dette redskab har ligget i lovgivningen hele tiden, og vi må konstatere, at Låsby-Svendsen og slige typer har levet fedt af at udleje den her type boliger alligevel. Jeg er enig i, at der ligger redskaber i byfornyelsesloven til, at man kan kondemnere og give påbuddene, men det bliver ikke gjort i alle tilfælde. De steder, hvor man ligger på kanten, hvor man kan konstatere det udefra, er det jo en ny mulighed, for lejerne går ikke til huslejenævnet og klager over udlejeren, når man flygter fra de sociale myndigheder. Jeg tror, fru Benedikte Kiær kender det så udmærket fra sin tid som minister.

Derfor er det så vigtigt, når kommunerne laver den her opsøgen- de indsats, at de også får mulighed for at påklage det til huslejenævnet, så vi kan komme de her kyniske husudlejere til livs. Jeg tror, det vil være en blanding af både huse, der skal kondemneres – jeg har skrevet et brev ud til kommunerne om deres forskellige muligheder i forhold til den del af det – og nogle, der skal have et påbud. Det nye er jo, at kommunen nu faktisk kan træde i lejers sted, hvis lejeren ikke selv vil gøre det. Jeg ved godt, det er lidt af det, man kan kalde en anomali i forhold til den balance, der er mellem udlejer og lejer, men her må vi tage de svagestes parti for at undgå de her meget, meget grimme sager. Jeg stiller selvfølgelig gerne op med dokumentation i forhold til det, for jeg tror, vi alle er optaget af, at vi nu kommer af med de her skruppelløse udlejere, der alene tjener på den nød, der er hos de mennesker, der flygter fra social indgriben i andre kommuner.

Kl. 11:14

Så skal jeg sige, at det jo er for at give kommunerne et værktøj til at dæmme op for spekulationen, at vi har fremsat forslaget, og det er jeg rigtig glad for. Der er jo, som jeg sagde, to led. Det ene er, at kommunen kan opfordre en lejer af en bolig, der er meget dårligt vedligeholdt, til at give kommunen fuldmagt til at indbringe sagen for huslejenævnet. Det andet er, at hvis lejeren ikke ønsker at gøre det, kan kommunen gå ind i sagen og indbringe den for huslejenævnet. Jeg synes faktisk, det er en rimelig måde at gøre det på.

Huslejenævnet kan påbyde ejeren at udbedre bestemte vedligeholdelsesmangler inden for bestemte frister. Og jeg synes, det er meget vigtigt at sige, at overholder ejeren ikke påbuddet, kan arbejdet tvangsudføres af Grundejernes Investeringsfond, og sker de her ting tre gange inden for 10 år, kan ejeren frakendes retten til at administrere udlejningsejendommene. Når jeg har talt med kommunaldirektører og andre i kommunerne, har flere af dem over for mig tilkendegivet, at de forventer at bruge det her redskab rigtig meget; det er faktisk et af de vigtigste redskaber, de har set i mange år i forhold til den del af det.

Et andet element er jo så selve frakendelsesordningen. Hr. Lars Dohn beskrev det så malende, han nævnte eksemplet med de unge mennesker, der indebrændte i et ulovligt lejemål, og det er det, vi vil til livs, for der har man ikke tidligere haft nogen redskaber til det. Vi har faktisk i flere tilfælde oplevet, at ejere ulovligt har udlejet lokaler til beboelse, og det er derfor vigtigt, at vi alle finder den form for udlejning uacceptabel; jeg hørte heller ikke nogen tale imod det. Der skal skabes større sikkerhed for lejerne, når det handler om boligens lovlighed, og det foreslog vi jo selvfølgelig blev gjort ved at udvide frakendelsesordningen til også at omfatte gentagelsestilfælde. Man kan undre sig over, at vi ikke har lukket det hul noget før, men bedre sent end aldrig i forhold til den del af det.

Så er der forhåndsgodkendelse af lejen, som jeg har været inde på. Jeg synes, at det er vigtigt at nævne, at det er huslejenævnet, der på baggrund af en besigtigelse af boligen træffer afgørelse om den leje, som ejeren lovligt vil kunne opkræve. Forhåndsgodkendelsen er jo bindende, og huslejenævnet kan derfor ikke ved en senere opstået sag mellem ejeren og den kommende lejer komme ind og ændre lejen, medmindre der foreligger ændrede forhold.

Jeg tror, at vi alle sammen har set, at førstegangsudlejere er kommet i klemme i den slags sager og har måttet efterbetale ganske store

summer. Jeg synes, det er rimeligt, at man kan få det afklaret. 3.000 kr. kan lyde af meget, og jeg tror, fru Benedikte Kiær rejste spørgsmålet om egenbetaling og brugerbetaling her, men i forhold til de store summer, som det her efterfølgende kan løbe op i, vil jeg sige, at det er en forholdsvis beskeden omkostning for at kunne være sikker på, at den husleje, der tages, er rigtig.

Det er også vigtigt at få sagt om det, som Venstres ordfører rejste spørgsmål om, altså, hvorfor det ikke gælder nogle flere, at det jo er rettet mod dem, som vi kan kalde de uprofessionelle udlejere, dem, som ikke driver erhvervsmæssig udlejning. De store virksomheder, der driver erhvervsmæssig udlejning, har styr på den del af sagen, men det er vigtigt at få sagt, at det er en hjælp til de uprofessionelle, dem, som vil leje en enkelt lejlighed eller et hus ud – det kan være på grund af et studium, eller det kan være, fordi de har købt en ny bolig.

Så jeg ser frem til et rigtig godt udvalgsarbejde, og vi svarer selvfølgelig beredvilligt på spørgsmål ud over alle de mange spørgsmål, der er blevet stillet her i salen i dag.

Kl. 11:17

#### Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Fru Karina Adsbøl først.

Kl. 11:18

#### Karina Adsbøl (DF):

Som jeg sagde i min ordførertale, havde Dansk Folkeparti sidste år fremsat et lovforslag om, hvordan man kom de her udlejere, der opkræver penge under bordet, til livs. Jeg synes ikke, at ministeren svarede på hr. Lars Dohns spørgsmål om, hvilke initiativer ministeren i den forbindelse vil tage angående dem, der opkræver penge under bordet, så unge måske på den måde betaler mange hundrede tusinde kroner, havde jeg nær sagt, men i hvert fald mange tusinde kroner for en lejlighed. Hvordan vil ministeren komme den problemstilling til livs?

Kl. 11:18

#### Formanden:

Ministeren.

Kl. 11:18

#### Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det jo ikke et element, der er omfattet af det her lovforslag. Men jeg vil da på det stærkeste tage afstand fra, at man opkræver penge under bordet og andre ulovligheder. Det er der jo en klar lovgivning imod, det er simpelt hen ulovligt. Da vi diskuterede det pågældende lovforslag fra DF, kom det frem, at der jo faktisk ikke er ret mange sager om det. Så kan man selvfølgelig diskutere forældelsesfristen i andre sager, og kan man rejse en klokkeklar sag, så er det ulovligt, og så kan vedkommende dømmes, og politiet kan gå ind i sagen.

Kl. 11:19

#### Formanden:

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 11:19

#### Karina Adsbøl (DF):

Netop i forbindelse med forældelsesfristen har der været snakket om, at det er et problem med den. Men har ministeren ingen intentioner om at hæve den?

I forbindelse med det, jeg sagde om det her lovforslag, er der et høringssvar fra Ejendomsforeningen Danmark, som henviser til, at vi i forbindelse med energisparepakkens § 59 B skal være opmærksom på, at vi ikke behandler den samme paragraf to gange, fordi der

er udsendt et andet lovforslag. Har ministeren styr på, at vi behandler den samme paragraf en gang og ikke to gange?

Kl. 11:22

Kl. 11:20

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 11:20

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Det er to forskellige lovforslag. Det her er en række instrumenter i forbindelse med lejeloven, det andet er energisparepakken, hvor der er aftalt grøn byfornyelse, og hvor vi har en forhåndsgodkendelse, så der er godt styr på sagerne her.

Kl. 11:20

**Formanden:**

Hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 11:20

**Lars Dohn** (EL):

Jeg vil gerne spørge til det allervigtigste punkt, nemlig det med forhåndsgodkendelse. Der er jo en historisk enighed mellem dem, der skal udmønte det her på lejsersiden og på ejersiden.

Lejernes LO, BOSAM, Danmarks Lejerforeninger og Ejendomsforeningen Danmark siger alle, at det ikke duer med en forhåndsgodkendelsesordning i et tvistnævn, altså at huslejenævnet ikke er beregnet til at skulle være et serviceorgan på den måde. Derfor vil jeg spørge: Gør det ikke indtryk, at de, der skal arbejde med det her, ønsker en anden ordning, nemlig at der bliver en åben huslejenævnstatistik?

Jeg har lige fået bekræftet i dag ved at ringe til Ejendomsforeningen Danmark, at Ejendomsforeningen Danmark stadig væk opretholder sit forslag om, at der skal være en åben huslejenævnstatistik. Der er en myte i ministeriet om, at Ejendomsforeningen Danmark ikke står fast på det standpunkt.

Kl. 11:21

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 11:21

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

For det første er jeg ikke enig med hr. Lars Dohn i, at det er den væsentligste del af det her lovforslag. Jeg mener faktisk, at det at give kommunerne mulighed for at indbringe sager om vedligeholdelsesmangler for huslejenævnene og det med at fratage udvidelsen af frakendelsesordningen er langt vigtigere; det vil jeg gerne sige, men det kan man diskutere.

Hvad angår det sidste element om forhåndsgodkendelse, undrer det mig meget, for jeg er i besiddelse af referater fra både den tidligere regerings møder med udlejere og lejere og den nuværende regerings. Så svaret på det er, at man åbenbart har skiftet synspunkt, fordi man har erkendt, at man ikke kan lave en statistik baseret på huslejenævnsafgørelser, fordi der ikke er et tilstrækkeligt dokumenteret grundlag for det. Det er det ene.

For det andet synes jeg faktisk, at det er en sikkerhed både for lejere og for dem, vi kunne kalde for uprofessionelle udlejere, så man ikke kommer til at tage en forkert husleje.

Jeg forstår simpelt hen ikke, at Enhedslisten her løber forkert i klassekampen, ved at man nemlig tror, at man løber nogles ærinde. Det må da være i alles interesse, både lejernes og udlejernes, at vi undgår, at man opkræver forkert husleje.

Kl. 11:22

**Formanden:**

Hr. Lars Dohn.

**Lars Dohn** (EL):

Jeg vil da lige spørge ministeren, som har sin ungdom i fagbevægelsen eller sin tidligere aktivitet i fagbevægelsen: Hvad ville ministeren sige til, at f.eks. Vejlegårdssagen skulle afgøres ved, at det kun var den ene part, som deltog i en retslig afgørelse af den?

Det er jo det, man vil lægge op til. Derfor får vi en huslejeledning, for et huslejenævn er et tvistorgan med to parter, altså hvor der er to parter til at forsvare hver sin antagonistiske interesse.

Kl. 11:23

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 11:23

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Nu tror jeg ikke, at man kan sammenligne min ungdom som formand for lærlingene i Odense med Vejlegårdssagen, vil jeg gerne have lov til at sige.

Huslejenævnene er upartiske nævn, hvor der sidder repræsentanter for både lejere og udlejere. Så det er klart, at det har jeg fuldstændig tillid til at de godt kan finde ud af. De kan jo sagtens finde ud af det, hvis lederen er flyttet ind i lejligheden og klager over, at huslejen er for høj. Så kan man fastsætte huslejeniveauet. Selvfølgelig kan man også gøre det på forhånd.

Jeg har ingen grund til at betvivle huslejenævnenes kapacitet og kompetencer i de her sager.

Kl. 11:23

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 11:23

**Joachim B. Olsen** (LA):

I min verden er den rigtige pris altså den pris, som to parter kan blive enige om. Sådan er det på alle mulige andre områder, hvor to parter sælger eller køber ydelser og varer af hinanden. Sådan er det så ikke på det her område.

Nu kan man så få en forhåndsgodkendelse af en husleje. Hvis jeg som udlejer – og jeg tror, at de fleste udlejere måske vil se sådan på det – skal beskrive den lejlighed, som jeg vil udleje, tror jeg, at jeg vil have en tendens til at beskrive den så godt som muligt. Det gør man jo, når man skal have en pris for noget; så prøver man at sælge sin vare.

Så får man en forhåndsgodkendelse af en husleje. Hvad så, hvis lejligheden ikke lever op til beskrivelsen af den? Vil det her ikke bare gøre, at der kommer lige så mange sager som før? Og nu skal kommunerne så til at administrere det her, det her med de her forhåndsgodkendelser skal så administreres.

Det her vil jo ikke betyde, at der kommer færre sager, men at der muligvis kommer flere sager.

Kl. 11:24

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 11:24

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg tror, at der er en grundlæggende forskel på, hvordan man ser på udlejningsmarkedet hos Liberal Alliance og resten af partierne. Jeg har hvert fald ikke hørt de andre, større borgerlige partier ønske, at vi opgiver reguleringen af vores boligmarked. I de større kommuner ville det betyde, at almindelige mennesker ikke kunne leje en lejlighed til en fornuftig pris.

Reguleringen af huslejen har betydet, at vi faktisk har kunnet holde priserne nede på et fornuftigt niveau. Det kan man se forskelligt på, og jeg respekterer, at Liberal Alliance har den holdning. Jeg er bare uenig i den.

Jeg synes, at det er vigtigt, at man, for ikke at komme til at gøre noget forkert, har mulighed for at få en forhåndsgodkendelse. Der er faktisk udlejere, folk, som ikke er vant til at gebærde sig på markedet, der er kommet i klemme.

Det her er sådan set til for at give dem en hjælp, men også for at give de lejere, der flytter ind, en hjælp, således at man ikke flytter ind på et alt for højt huslejegrundlag. Jeg synes, at det er en hjælp til begge parter.

Hvis man fuldstændig ophævede huslejereguleringen, var det selvfølgelig ikke nødvendigt, det anerkender jeg. Men der er vi nok uenige.

Kl. 11:25

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:25

**Joachim B. Olsen (LA):**

Vil det sige, at ministeren er af den opfattelse, at huslejereguleringen ikke er til fordel for de mest velbjærgede, i den forstand at den presser priserne ned på dyre lejligheder, og at den også er med til at presse prisen op på de billigste lejligheder? Skal det forstås sådan? For det har jeg da set beskrevet i kommissionsrapporter lavet til tidligere regeringer, rapporter, der beskriver effekterne af huslejereguleringen.

Når dyre lejligheder bliver billigere og mennesker kan bo i nogle store lejligheder til en billigere pris, f.eks. er der ældre damer, der bor i store lejligheder inde i København – jeg har selv set eksempler på meget store lejligheder, som prisen burde være højere på, og der burde bo flere mennesker i de lejligheder, der burde bo familier i de lejligheder, men de er altså nødsaget til at bo i nogle meget mindre lejligheder – så presser det jo prisen op på de mindre lejligheder. Og det er da til skade for dem med lav- og mellemindkomster.

Kl. 11:26

**Formanden:**

Ministeren.

Kl. 11:26

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg er dybt uenig i, at vi skal have et ureguleret boligmarked for udlejningsboliger.

Jeg tror, at regulering er helt afgørende for, at almindelige mennesker har en mulighed for at få rigtig fornuftige boliger til en fornuftig pris. Jeg vil bare nævne, at der er rigtig mange studieboliger i København, hvor man har rigtig mange studerende. Og det er helt afgørende, at de er underlagt den almindelige huslejeregulering, for at vi kan sikre, at studerende og andre kan få en fornuftig husleje.

Mobiliteten på boligmarkedet er jo også afhængig af udbud og efterspørgsel, og der kan man sige, at der i en årrække er blevet bygget for lidt i hovedstaden og i storkommunerne. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at man sikrer sig, at der er et ordentligt udbud af boliger osv., men det er en lang diskussion.

Jeg tror, at der her er en grundlæggende forskel på, hvad vi mener i regeringen, hvad man mener i de større, borgerlige partier, og så på, hvad Liberal Alliance mener. Det har jeg respekt for, men jeg er dybt uenig i det.

Kl. 11:27

**Formanden:**

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til By- og Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) Forespørgsel nr. F 9:**

**Forespørgsel til ministeren for by, bolig og landdistrikter: Vil ministeren redegøre for regeringens politik for landets såkaldte yderområder og øer, og vil regeringen oplyse, hvilke initiativer der skal sikre vækst i de dele af Danmark, der i dag har faldende eller stagnerende befolkningstal?**

Af Mette Hjermind Dencker (DF), Karina Adsbøl (DF), Bent Bøgested (DF) og Morten Marinus (DF).

(Anmeldelse 07.11.2012. Fremme 13.11.2012).

Kl. 11:28

**Formanden:**

Jeg gør opmærksom på, at en eventuel afstemning om forslag til vedtagelse udsættes til tirsdag den 15. januar 2013.

Først giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Mette Hjermind Dencker, for begrundelse af forespørgslen.

Kl. 11:28

**Begrundelse**

(Ordfører for forespørgerne)

**Mette Hjermind Dencker (DF):**

Når jeg i dag har indkaldt til forespørgselsdebat, er det, fordi jeg oplever, at vi i Udvalget for Landdistrikter og Øer har en masse gode intentioner og alle sammen gerne vil landdistrikterne noget godt, men hvis vi for alvor skal rykke noget derude, kræver det, at vi samlet løfter landdistrikterne på flere områder. Det er nødvendigt, at vi ikke bare laver små, mindre lovforslag om lidt byfornyelse her og der og lidt bredbånd et andet sted, men at vi løfter landdistrikterne samlet.

Derfor vil vi jo gerne høre om den strategiplan, som ministeren hævdede på første samråd, han deltog i i Udvalget for Landdistrikter og Øer, at regeringen ville fremlægge. Han nævnte nemlig her en strategiplan, der samlet skulle løfte landdistrikterne og øerne. Vi har ikke set så meget til den, men vi er meget åbne over for at samarbejde om en udformning af den strategiplan. Så det ser vi frem til i Dansk Folkeparti.

Med disse ord vil jeg indlede forhandlingerne. Jeg glæder mig til at se, at vi samlet kan løfte landdistrikterne, og håber, at ministeren er indstillet på at følge op på sit løfte om strategiplanen.

Kl. 11:30

**Formanden:**

Så giver jeg ordet til ministeren for by, bolig og landdistrikter til besvarelse af forespørgslen.

Kl. 11:30

**Besvarelse**

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg vil godt starte med at takke Dansk Folkeparti og fru Mette Hjermind Dencker for denne mulighed for at redegøre for regeringens

politik for landets øer og de såkaldte yderområder. Det er en god lejlighed til at gennemgå nogle af de mange regeringsinitiativer, der er med til at sikre fremgang i de dele af Danmark, der i dag har et fallende eller stagnerende befolkningstal.

Da jeg på regeringens vegne påtog mig opgaven som landdistriktsminister, var noget af det første, jeg ønskede at gøre op med, den meget negative omtale, der både er urimelig og uklog. Det er efter min mening både urimeligt og uklogt at tale bestemte egne af landet fuldstændig ned. Det hæmmer lysten til bosætning, og det ringeagter store dele af befolkningen – det *har* betydning, hvordan vi omtaler vores yderområder. Når man kigger på, hvordan det så er gået, kan man sige, at den rådne banan som udtryk – og jeg bryder mig ikke om det – f.eks. kun blev brugt 32 gange i 2012 mod 102 gange i 2010. Udkantsdanmark blev brugt 658 gange i 2012 mod 1.055 i 2010. Så der er ingen tvivl om, at det, at vi i fællesskab – Folketinget, ministeriet og visionsgruppen – har gjort en forskel i forhold til omtalen af det, er vigtigt, og jeg synes også, at det, at medierne er begyndt at behandle det på en anden måde, er vigtigt. Ord skaber selvfølgelig ikke udvikling alene, men man kan være med til at påvirke og skævvride den oplevelse, der er af landdistrikterne, med ord.

Det skal selvfølgelig ikke få os til at lukke øjnene for de problemer, som findes. Det er et problem, når der er byer i landdistriktskommunerne med alt for mange til salg-skilte, når skoler må lukke, og når erhvervslivet rammes hårdt af krisen. Men det er langt fra hele billedet. Vi har i alle egne af landet gode og velfungerende bæredygtige landsbyer og landområder med kvaliteter, som vi ikke finder i byerne, kvaliteter, som vi skal værne om og bygge videre på.

Vi skal vænne os til at se mere nuanceret på landdistrikterne. Jeg medvirker ikke til aktiv landsbydødshjælp, som en forsker fra Aalborg har foreslået, men jeg vil heller ikke være med til at stavnsbinde vores borgere. I årtier har befolkningen bevæget sig fra land til by i hele den vestlige verden, og urbaniseringen fortsætter jo – også i Danmark. Jeg kan ikke love, at vi om tre generationer har de samme landsbyer, som vi har i dag. Det kan heller ikke være et mål i sig selv, men det er regeringens politik, at landdistrikterne generelt skal være levedygtige og attraktive. Det skal være muligt både at bo, leve og arbejde i landdistrikterne, og borgerne skal nyde det samme gode fællesskab fra velfærdssamfundet som i andre dele af landet. Det betyder ikke, at der *skal* være en biograf, en døgnkiosk og et kommunekontor ved hvert et gadekær, men det betyder, at basale velfærdstilbud skal opretholdes på et rimeligt niveau. Det ved de borgere, som flytter på landet, dem, som vælger skov, strand eller højt til himlen til, for de vælger nemlig også byernes tilbud og tempo fra, og sådan skal det blive ved med at være.

Jeg vil vende tilbage til den lange liste over initiativer, som regeringen allerede har gennemført, men inden det vil jeg godt runde visionsgruppen og nogle af de vigtige pointer fra det arbejde, de har lavet.

Med nedsættelsen af visionsgruppen lagde jeg op til en åben diskussion om de mere langsigtede visioner for udviklingen i landdistrikterne. Det var med to mål for øje: Først ville jeg gøre op med den negative omtale og ændre debatten ved at sætte fokus på de muligheder, der også er i vores landdistrikter. Samtidig ønskede jeg et uafhængigt bud på, hvordan landdistrikterne kunne tegne sig i 2030. Jeg ville også godt samle nogle mennesker, som havde noget på hjerte, og som havde et særligt kendskab til livet på landet, og så skulle det være mennesker, der kunne tænke sådan uden for de vante politiske rammer – nogle gange er det altså godt, at vi politikere bliver inspireret af andre end politikere.

Visionsgruppen afleverede midt i december deres bidrag til landdistriktsdebatten. Her understregede de bl.a., at fællesskab og ildsjæle er et helt centralt grundlag for at opretholde liv på landet. De beskrev også nødvendigheden af og mulighederne for en øget digitali-

sering, og så understregede de, at stedets betydning er helt afgørende for udgangspunktet for en udvikling af vore landdistrikter. Jeg er rigtig godt tilfreds med visionsgruppens store indsats, og deres bidrag er en nyttig inspirationskilde. På flere længder er jeg enig med dem i deres analyse, og lad mig kort kommentere et par af deres pointer.

Kl. 11:35

De stedbundne potentialer, som visionsgruppen nævner, er salt for livet for landdistrikterne, ja, og på Læsø kan man jo ligefrem se, hvordan saltproduktion er et lysende eksempel på, hvordan lokalområdet finder en unik kvalitet og udnytter den til en erhvervsindtægt, og det kan vi forvente os mere af. Vi ved fra forskning på Københavns Universitet, at der er en ny og mere innovativ iværksættertype, som nu bosætter sig i landdistrikterne og driver erhverv derfra.

Som man ved, arbejder regeringen med en offensiv erhvervs- og vækstpolitik. I forbindelse med dette arbejde har principperne for vækstindsatsen i landdistrikterne også været drøftet, f.eks. er det relevant, at indsatsen i landdistrikterne bygger på de lokale ressourcer og de lokale muligheder.

Endvidere indgik vi sammen med V, K og DF i november en aftale om en kredittapakke, der styrker især små og mellemstore virksomheders finansieringsmuligheder med over 12 mia. kr. i de næste 3 år. Det understøtter virksomhedernes udvikling, vækst og jobskabelse i hele Danmark og kommer således også de små og mellemstore virksomheder i landdistrikterne til gode.

Så omtaler visionsgruppen fællesskab og ildsjæle, og her tror jeg personligt, at vi har at gøre med de mest afgørende komponenter. Jeg overtog ved min tiltrædelse det overordnede ansvar for administrationen af de lokale aktionsgrupper, og de gør en stor indsats i rigtig mange af vores lokalområder, men det blev også ret hurtigt tydeligt, at vi godt kunne gøre det lidt bedre. Det afgørende for ildsjælens virkelyst er, at de ordninger, som skal støtte dem, opleves som en hjælpende hånd og ikke som et unødvendigt bureaukrati. Jeg har derfor forenklet bekendtgørelserne og de vejledninger, der hører til, så vi kan få en mere smidig sagsbehandling af LAG-midlerne og få pengene ud at virke i lokalsamfundene. Forenklingsindsatsen betyder, at flere sager er fuldt oplyste ved modtagelsen, hvilket igen betyder, at flere sager kan behandles straks efter modtagelsen, i stedet for at tiden går med at indhente yderligere oplysninger. Det er vigtigt, at vi i den kommende programperiode får tilrettelagt administrationen så effektivt som overhovedet muligt.

Et tredje punkt, som visionsgruppen særlig fremhæver, er øget digitalisering. Selv om det kan lyde lidt teknisk, skal vi ikke undervurdere, hvor stor betydning kommunikation, infrastruktur og internet har for muligheden for at virke i et moderne samfund og især som et gode i vores landdistrikter. Det er regeringens målsætning, at alle virksomheder og borgere skal have adgang til 100 Mb bredbånd senest i 2020. Det mål når vi igennem erhvervstiltag, der kan fremme bredbåndsudviklingen i hele landet, eksempelvis ved at stille dækningskrav, når staten udbyder frekvenser til trådløs kommunikation. Senest stillede regeringen i forbindelse med 800 MHz-auktionen krav om, at 207 postnumre senest i 2015 skulle have adgang til mobilt bredbånd med mindst 10 Mb. Endvidere har regeringen nedsat et vækstteam for det, der hedder IKT og digital vækst, og endelig vil vi primo 2013 lancere et udspil, der skal bidrage til at skabe bedre mobil- og bredbåndsdækning i hele Danmark.

Lad mig så fortsætte med listen over initiativer, vi har taget, som styrker landdistrikterne. Det er jo ingen hemmelighed, at vi overtog Danmark med et stort hul i kassen og en negativ udvikling på arbejdsmarkedet fra en regering, der mente, at regningen var betalt. Vi kunne imidlertid hurtigt konstatere, at regningen nærmest kun var udskrevet. Derfor stimulerede regeringen beskæftigelsen ved at fremrykke offentlige investeringer. Alene på mit område har vi fremrykket offentlige investeringer for 5,5 mia. kr., og vi har derud-

over sikret for over 4 mia. kr. i ekstra renovering af de almene boliger.

Samtidig indgik vi et bredt energiforlig om et grønnere Danmark, som forventes at give tusindvis af job frem mod 2020. Og så satte vi kikkerten, ikke for det blinde øje, men for det seende øje og ændrede i kriterierne for den kommunale udligning – der manglede nogle af de partier, som ellers sådan synes, at det skal være så godt i forhold til landdistrikterne – og det betyder, at land- og yderkommunernes forhold afspejles bedre. Udligningsaftalen omfordeler ca. 400 mio. kr. fra de større byer til kommuner med landdistriktsudfordringer.

Ordningerne med redningshelikoptere videreføres, og akutberedskabet styrkes med endnu en lægehelikopter. På mit eget område har jeg målrettet tilskudspuljer og forskningsmidler mod mere effektive og jobskabende initiativer.

Vi har med et bredt flertal fået vedtaget ændringer af byfornyelsesloven, som styrker indsatsen over for de dårlige boliger i de mindre byer og det åbne land. Ændringerne betyder bl.a., at der fremover afsættes en bevilling på 35 mio. kr. til områdefornyelse i byer med under 10.000 indbyggere og 40 mio. kr. til bygningsfornyelsen i de pågældende byområder, altså 75 mio. kr. om året til landsbyer og mindre byer.

Der er endvidere lovforslag på vej, som skal bevirke, at helårshuse kan fungere som fritidshuse uden bopælspligt, de såkaldte fleksboliger. Vi er ved at behandle det lovforslag, som jeg fremsatte inden jul, om ændring af lejeloven, som giver kommunerne mulighed for at indbringe vedligeholdelsesmangler, dårlige lejeboliger – ja, jeg har lige haft det på før denne forespørgsel – og reducere boligspekulanter muligheder for at leje faldefærdige ruiner ud til svage familier.

Jeg har etableret et rejsehold, som tilbyder aktiviteter for frivillige og professionelle, der arbejder aktivt på at skabe udvikling i landdistrikterne. Det drejer sig bl.a. om kurser, processtøtte og regionale erfanetværker. For tiden kigger rejseholdet på konkrete barrierer i kommunerne.

Endelig vil miljøministeren og jeg fremsætte et forslag, der ændrer planloven, så kommunerne får bedre mulighed for på lige vilkår at tage hånd om landdistrikternes særlige udfordringer, ja, man får lov til at have andre erhverv end landbrug, fiskeri og gartneri i trængte landdistrikter, og derudover bliver der også mulighed for at bygge til, hvis man skulle ønske det, i de særlig trængte landdistrikter.

Kl. 11:41

Et andet vigtigt spørgsmål, som regeringen har haft fokus på, er de statslige arbejdspladser betydning for landdistrikterne. De seneste ændringer i forbindelse med justeringen i statsforvaltningens organisation rammer først og fremmest hovedstadsområdet, men det rammer selvfølgelig også det øvrige land. Under Nyrupregeringerne blev det besluttet, at der skulle gennemføres en analyse af udflytningen af statslige arbejdspladser.

Der er jo siden begyndelsen af 00'erne sket en rivende teknologisk udvikling, som betyder, at nogle af de forudsætninger, der er for at drive virksomhed i alle egne af landet, har ændret sig. Tænk bare på mulighederne for virtuel virksomhedsdrift, satellitkontorer, hjemmearbejdspladser osv. Derfor kan der være rigtig god grund til at opdatere vores viden på det her område. Jeg vil derfor tage initiativ til at få gennemført en opdatering af de relevante dele af analysen om udflytning af de statslige arbejdspladser fra 2002. Arbejdet vil blive gennemført inden udgangen af 2013 og vil fokusere på de dele af den tidligere rapport, hvor forudsætningerne synes at have ændret sig.

Inden jeg runder af, tror jeg lige, at jeg vil foregribe debatten. Der er tradition for, at oppositionen siger, at jeg ikke fremsætter lovgivning, der styrker landdistrikterne. Traditionen tro svarer jeg oppo-

sitionen, at det ikke er tilfældet. Så lad os da bare tage den med det samme.

Nu er nye love og regler jo ikke et mål i sig selv, det tror jeg ikke, det er for flertallet af partier, og mere regulering skaber ikke nødvendigvis mere landdistriktsudvikling. Jeg fremsætter derfor den lovgivning, som vi i regeringen og jeg føler er nødvendig – hverken mere eller mindre. Senest har Udvalget for Landdistrikter og Øer behandlet et lovforslag, hvor byfornyelsesloven i højere grad prioriterer landdistrikterne, og i denne samling vil udvalget behandle et lovforslag, der gør det sværere for de her skruppelløse boligspekulanter at leje faldefærdige boliger ud i landdistrikterne. På samme måde er det med de øvrige initiativer, som jeg selv og mine kollegaer i regeringen gennemfører.

Vi har altså fra mange forskellige retninger styrket grundlaget for landdistrikterne: Vi har stimuleret økonomien for at skabe job og beskæftigelse, vi har opprioriteret økonomisk støtte til landdistriktskommunerne med den nye byfornyelseslov, som jeg allerede har omtalt, og så har vi gennemført en målrettet erhvervs- og vækstpolitik, bl.a. indgået en aftale om bredbånd med adgang til finansiering, og vi har indgået en aftale om kreditpakken med adgang til finansiering, som særlig kommer de små og mellemstore virksomheder til gode.

Vi har altså både i mit ministerium og på tværs af regeringen gennemført en lang række tiltag, som vil styrke udviklingen i landdistrikterne. Derfor vil jeg godt takke DF igen for muligheden for lidt forbrugeroplysning, og jeg ser frem til en rigtig god debat.

Kl. 11:44

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og så går vi til ordføreren for forslagsstillerne, fru Mette Hjerminde Dencker.

Kl. 11:45

## Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

**Mette Hjerminde Dencker (DF):**

Tak for det. Debatten om landdistrikterne har jo, som ministeren også var inde på i sin tale, taget en meget kedelig drejning. Ministeren nævnte selv, hvor mange gange ord som Udkantsdanmark og den rådne banan var blevet nævnt. Ydermere hører man jo også om kedelige incestsager i de små samfund og Låsby-Svendsen-sager og alt det, der bestemt ikke er befordrende for at tegne et godt billede af landdistrikterne. Selv om vi i Danmark har en fri presse, og selv om medierne jo generelt interesserer sig for tragedier mere end for solstrålehistorier, er det ikke ligefrem med til at fremme udvikling i landdistrikterne og på øerne.

Min personlige oplevelse af landdistrikterne er noget helt andet. Jeg er selv vokset op i en landsby. Ganske vist havde jeg det privilegium, at den lå meget tæt på Århus, Mårslet hedder den. Der var kun 3.000 indbyggere, da jeg var barn, men vi havde sådan set, hvad vi skulle bruge. Vi havde en brugs, vi havde ovenikøbet både en bank og en sparekasse, to børnehaver, en skole og en kiosk. Der var, hvad der skulle være, og der var transport hver halve time i dagtimerne ind til Århus. Om aftenen var det kun hver halvanden time, men det var noget, vi indrettede vores liv efter. Det var et landsbysamfund, hvor man kerede sig om hinanden, fulgte med i hinandens liv. Der var en masse foreninger og organisationer; man samlede sig om det, man interesserede sig for.

Det er faktisk også det billede, jeg generelt oplever, når jeg er ude i landdistrikterne. Så oplever jeg det her med, at folk bekymrer sig om hinanden. De går op i lokalsamfundet omkring sig. Der er mennesker, der løfter fritidslivet ved at samle sig i foreninger, mennesker, der har tid til hinanden og interesse for hinanden. Og så er



der jo de berømte statistikker, som jeg elsker at hæfte mig ved, nemlig at 25 pct. af danskerne faktisk drømmer om at bo ude på landet, at dem på landet er lykkeligere end dem i byerne, og ikke mindst at skilsmisser forekommer sjældnere på landet. Så det er jo ikke så ringe endda at bo derude, hvor der er langt til naboen og højt til himlen.

Da ministeren deltog i sit første samråd som minister, talte han om, at vi skulle have en overordnet strategi for landdistrikterne, og det er vi i Dansk Folkeparti enige med ministeren i. Derfor præsenterede vi den 1. december 2012 Dansk Folkepartis udviklingsplan for landdistrikterne, som er vores bud på, hvordan vi samlet løfter landdistrikterne. For hvis vi skal løfte landdistrikterne og øerne, gør vi det ikke ved små forbedringer. Nej, så gør vi det ved en samlet indsats på uddannelsesområdet, på erhvervsområdet, på turismedelen, på boligområdet, på trafikområdet osv. og ikke mindst ved et særskilt løft af småøerne. Det har vi gjort i Dansk Folkeparti.

I Dansk Folkeparti har vi forholdt os til, at vi er nødt til at lave markante ændringer over hele linjen for at få folk til at flytte ud i landdistrikterne. Det har vi bl.a. gjort ved at give mulighed for, at 5.000 statslige arbejdspladser kan frigøres til hjemmearbejdspladser; ved at foreslå, at fremtidige erhvervsskoler primært etableres i provinsen; og ved at foreslå, at uddannelser, der tilbydes på universiteterne i landdistrikterne, primært ikke skal kunne tilbydes andre steder, så vi på den måde kan aflive myten om, at studiemiljøerne kun findes i Århus og København.

Alle dem, der kommer i landdistrikterne, og alle dem, der bor i landdistrikterne, ved godt, hvor dejligt der er derude, men vi skal have endnu flere til at flytte derud. Vi skal have flere til at komme derud, så vi kan få hjulene i gang derude. Og alle medlemmer af Udvalget for Landdistrikter og Øer vil landdistrikterne det godt, det ved jeg. Vi er alle enige om, at det medie billede, der bliver tegnet af landdistrikterne, ikke er i tråd med virkeligheden, men mange glemmer, at det er nødvendigt, at positive ord også følges op af positive handlinger. Hvad hjælper det at anfægte de grimme ord, som medierne betegner landdistrikterne med, hvis man ikke i sine handlinger viser, at man vil dem? Man siger om børn: Der findes ikke problem-børn, der findes kun problemforældre. Det samme gælder her: Hvis medierne kan skabe så negativt et billede af landdistrikterne, er det altså nok også en afspejling af, at vi politikere ikke har været gode nok til via vores handlinger at vise, at vi gerne vil landdistrikterne og øerne.

Man kan være enig eller uenig i Dansk Folkepartis synspunkter, men vi har i hvert fald forholdt os til, at vi er nødt til at have en samlet plan for landdistrikterne, hvis vi skal løfte dem. Det ville klæde regeringen, hvis de gjorde det samme, og det er derfor, jeg har rejst den her forespørgsel.

Regeringen har nedsat en visionsgruppe. Vi skal ikke tale ned-sættende om visioner, for alt, hvad vi ser her omkring os af materielle ting, vejene derude og forretningerne uden for døren, er alt sammen skabt på baggrund af en vision. Det er sådan, det er startet: en vision, der senere er blevet til et mål, som senere er blevet til en handling. Det er sådan, det skabes, og derfor er det vigtigt, at ministeren lader de positive visioner følge op af positiv handling. Vi ser gerne, at der bliver skredet til handling med det samme. Nu kommer ministeren så med et bud på, at vi skal have en analyse af behovet for statslige arbejdspladser, men i Dansk Folkeparti mener vi ikke, at det kræver en forudgående analyse at finde ud af, om der er behov for statslige arbejdspladser. Det ved vi at der er, så lad os komme i gang med at handle, lad os smøge ærmerne op.

Sammen med Venstre, Konservative og Liberal Alliance frem-sætter vi hermed:

#### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at regeringens indsats for landets yderområder har været væsentlig nedprioriteret. Affolkningen er mange steder i fuld gang, bl.a. med centralisering af statslige arbejdspladser, og det er nødvendigt at handle omgående, hvis en yderligere skævvridning skal undgås.

Folketinget pålægger derfor regeringen at tage initiativ til at lave en samlet plan, der har til formål at løfte yderområder og øer på flere områder, herunder trafik, uddannelse, erhverv, sundhed, bolig osv.« (Forslag til vedtagelse nr. V 18).

Kl. 11:51

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Tak. Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten.

Der er en kort bemærkning fra hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:51

**Eigil Andersen** (SF):

Vi er enige om, at det er meget vigtigt, at der sker nogle positive ting i landdistrikterne. Alle forslag til, hvad der kan gøres, er jo velkomne. Det gælder også Dansk Folkepartis forslag. Men jeg vil gerne spørge, hvad årsagen er til, at Dansk Folkeparti så først nu har lavet en plan, som kan hjælpe landdistrikterne, og ikke i de foregående 10 år, hvor Dansk Folkeparti havde flertal sammen med VK-regeringen. Der havde man jo en stor indflydelse og havde mulighed for at få nogle af de mange forslag gennemført. Så hvorfor har man ikke lavet en sådan plan i de 10 år?

Kl. 11:51

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:51

**Mette Hjerminde Dencker** (DF):

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi alle sammen er enige om at fokusere på, hvad vi nu kan gøre herfra, og ikke så meget på, hvad det er, vi ikke gjorde dengang, og hvad det er, som den nuværende regering ikke gør. Jeg synes, at landdistrikterne er et for vigtigt emne til, at vi skal bruge det til mudderkastning, for vi vil alle sammen gerne landdistrikterne noget godt. Derfor er det også vigtigt, at vi løfter i flok.

Hr. Eigil Andersen har også ret, når han siger, at alle bud her jo er velkomne, for vi har alle sammen en interesse i, at der skal ske noget. Vi skal komme videre, og det er det udgangspunkt, jeg tager her. Jeg blev først valgt ind i 2011.

Kl. 11:52

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:52

**Eigil Andersen** (SF):

Jeg har stor respekt for, at ordføreren blev valgt ind i 2011. Jeg er også enig i, at vi skal vende blikket fremad og se, hvad vi kan gøre. Så det har ordføreren ret i. Men jeg vil så sige, at vi jo alle sammen indgår i en organisatorisk, politisk og partimæssig sammenhæng. Det gør ordføreren også. Det er så for et parti, der hedder Dansk Folkeparti.

Så vil jeg bare runde den her lille debat af med at sige, at jeg mener, at det ville styrke troværdigheden, hvis det var sådan, at Dansk Folkeparti også i de foregående 10 år, hvor man havde flertal sammen med VK-regeringen, havde præsenteret os for sådan en plan.

Kl. 11:53

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 11:53

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Jeg kan kun sige, at jeg er her med al min kampgejst for landdistrikterne, og det bliver jeg ved med at være. Heller ikke efter valget, når vi med al sandsynlighed har fået en ny regering, hvor Dansk Folkeparti kan blive støtteparti, vil den her plan ryge i skraldespanden, tværtimod. Jeg vil blive ved med at kæmpe for landdistrikterne. Det vil vi i Dansk Folkeparti, uanset hvilken side af bordet vi sidder på. Det er den indstilling, jeg har nu, og det er den indstilling, vi bliver ved med at have. Nu skal der ske noget for landdistrikterne.

Kl. 11:53

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Endnu en kort bemærkning fra fru Mai Henriksen.

Kl. 11:53

**Mai Henriksen (KF):**

Det er nu kun den første bemærkning.

Jeg skal bare lige bede fru Mette Hjermand Dencker om at bekræfte, at i 2010 kom den borgerlige regering jo med en strategi – 37 indsatsområder, som netop skulle skabe vækst og fremdrift i de her landdistriktsområder. Er det ikke rigtigt?

Kl. 11:54

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Ordføreren.

Kl. 11:54

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Det er korrekt, og det er også korrekt, at man under den borgerlige regering kom med en nedrivningspulje på 100 mio. kr., som Dansk Folkeparti også var med til at støtte. Om den nedrivningspulje siger ministeren nu, at hvor der før var de 100 mio. kr., som udelukkende gik til at nedrive de gamle rønner i landdistrikterne, så har vi nu 75 mio. kr., som både skal gå til nedrivning og fjernelse af skrot og affald og byfornyelse og områdefornyelse og etablering af bad i lejligheder i storbyerne primært. Og det kan man se er en negativ udvikling – det er jo en forringelse i forhold til det, vi indgik med den tidligere regering. Så derfor mener vi, at vi nu skal løfte samlet – alle sammen – og det håber vi at også regeringspartierne vil være med til.

Kl. 11:55

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Tak til ordføreren for forslagsstillerne. Nu går vi så til ordførerrækken, og vi begynder med hr. Thomas Danielsen for Venstre.

Kl. 11:55

(Ordfører)

**Thomas Danielsen (V):**

Tak for det. Som nyudnævnt landdistriktsordfører for Venstre har jeg set meget frem til den forespørgselsdebat, som vi holder i salen i dag. Det har nemlig vist sig at være noget af en tung opgave, som jeg har påtaget mig. Da jeg i december satte mig ned og forsøgte at finde ud af, hvad regeringen rent faktisk mener på det her område, skulle jeg nemlig grave længe og dybt. Man må formode, at når regeringen nu altså vælger at oprette et landdistriktsministerium, så er det, fordi regeringen har gjort sig nogle tanker om, hvordan man vil komme landdistrikterne til undsætning, og hvordan man vil sikre en udvikling.

Set i bakspejlet har det vist sig ikke at være tilfældet. Faktum er jo, som landdistriktsministeren også selv nævnte, at ministeren pr. dags dato kun har fremsat et enkelt lovforslag af teknisk karakter siden valget. Det hænger måske sammen med, at ministeren ikke har haft så travlt med at komme rundt i landet og med egne øjne se, hvil-

ke udfordringer der er, men når man så ikke orker at tage ud i landet og med egne øjne se udfordringerne, er det nemmere at nedsætte en visionsgruppe, som kan gøre det hårde arbejde for en.

Hvad er det så, der rent faktisk er kommet ud af det? Tjah, ikke ret meget, må man sige, hvis man læser »Noget tyder på ... Vision for landdistrikter 2030«. Her foreslås der nærmere en ren afvikling. Hvis man skal sige noget, kan man sige, at det måske er en romantisk Morten Korch-forestilling, hvor det ser ud til, at vi bør omdanne landdistrikterne til områder med små økologiske gårdbutikker med specialprodukter, som de så kan sælge ved vejkanterne, og måske kan de bytte lidt med naboen. Det er simpelt hen uambitiøst og vil ikke få sikret vækst, og det vil ikke få antallet af tilflyttere til landdistrikterne til at stige.

Jeg savner, at ministeren selv kommer på banen og fortæller os, hvad han har tænkt sig, i stedet for at gemme sig bag diverse kommissioner og visionsgrupper med farlige tanker. Jeg ser i den forbindelse stadig væk frem til – og det kan jeg høre at der er flere her i salen der gør – den dag, hvor ministeren fremlægger den samlede strategi for landdistrikterne, sådan som han til sit første samråd torsdag den 8. november 2011 garanterede for første gang. Det er nu langt over et år siden, ministeren kom med den melding, men der er stadig intet sket. To gange er der blevet stillet skriftlige spørgsmål, hvor man har efterspurgt svar hos ministeren, men uden at vi har kunnet få noget klart svar på, hvornår ministeren vil præsentere strategien. Så ministeren har derfor mulighed for i dag her i salen at løfte lidt af sløret for, hvad han agter at bringe i den her strategi, og selvfølgelig for, hvornår den kommer.

En anden skadelig ageren er, at regeringen sammen med Enhedslisten i november sidste år har strammet planloven, hvilket ikke er noget, som fremmer væksten i landdistrikterne – snarere tværtimod. Mere bureaukrati og mindre frihed er den helt forkerte vej i en tid, hvor landdistrikterne har brug for at skabe arbejdspladser og samtidig sikre mulighed for at opføre byggerier og skabe udvikling.

Jeg tror, at det må være svært for rigtig mange danskere, som bor i landdistrikterne, at forstå, hvorfor regeringen bruger så mange kræfter på at blande sig i lokalsamfundets strukturer, når det i virkeligheden burde være et kommunalt anliggende. Det burde ikke være regeringens opgave at sætte begrænsninger for ideer og udvikling i et lokalsamfund. Det er jo netop ildsjælene i de enkelte små byer, som politikerne bør bejle til, og vi bør gøre, hvad vi kan, for at de får de bedste forudsætninger for f.eks. at starte byggerier og andre projekter op, som kan gavne resten af lokalsamfundet. Nøgleordene er med andre ord udvikling, udvikling og udvikling. Det nytter altså ikke at vende ryggen til og bare lade landdistriktsområderne forfalde.

Jeg glæder mig til debatten i dag og håber, at ministeren kan komme med nogle mere konkrete svar på, hvor regeringen vil sætte ind for at hjælpe landdistrikterne, og vigtigst af alt, at man vil løfte sløret for, hvornår ministeren agter at fremlægge den strategi fra regeringen, som han har lovet at komme med. Tak for ordet. Jeg glæder mig til et godt samarbejde.

Kl. 12:00

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Der er en række korte bemærkninger, først fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 12:00

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Tak. Jeg tænkte, at nu skulle det blive rigtig spændende. Vi har netop siddet og lyttet til Dansk Folkepartis ordfører, der i sin begrundelse fortæller om sin vision for, hvordan et landdistrikt skal udvikle sig. Så kommer Venstres ordfører, og Venstre er jo sådan landdistriktspartiet i Danmark. Det har i hvert fald haft noget med landbruget at gøre i gamle dage. Hvad hører man så? Det er godt nok minimalt. Jeg har stor respekt for, at ordføreren er ny som ordfører og har

overtaget området, og jeg synes også, det er prisværdigt, at ordføreren går i gang med det, for det er et rigtig vigtigt arbejde. Men jeg synes jeg ikke, at ordføreren har brugt tid nok på at finde ud af, hvad området reelt handler om, og hvad det er for nogle initiativer, der er taget indtil nu. Jeg noterede mig f.eks., at ordføreren har travlt med at beskrive, hvordan landdistriktsministeren har været ude eller ikke har været ude i landet. Der må jeg bare sige, at jeg tror, at ordføreren lige skal gøre sit hjemmearbejde lidt bedre.

Jeg hørte overhovedet ikke noget om, hvad Venstre egentlig havde tænkt sig med det her. Hvis vi skal have en god, konstruktiv debat, vil det jo være rigtig godt, hvis Venstres ordfører her ville komme med et par enkelte bud på, hvad en landdistriktspolitik og -strategi skal indeholde.

Kl. 12:01

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:01

**Thomas Danielsen** (V):

Tak for det, og tak for spørgsmålet. Jeg er helt enig i, at det selvfølgelig er vigtigt, at vi ser fremad. Jeg er også helt enig i, at et godt samarbejde er vigtigt, og det er vi parate til i Venstre. Vi er også parate til sammen med regeringen at lave en politik, som kan udvikle landdistrikterne i en positiv retning. På dagsordenen i dag har vi netop et dagsordenspunkt, der handler om, at vi skal se på, hvilke initiativer regeringen vil tage for at skabe vækst i landdistrikterne. Den debat indgår vi rigtig gerne i. Vi har også selv lavet landdistriktspolitikker, hvor vi fremfører mange synspunkter. Vi har også selv fremsat et beslutningsforslag, hvor vi opfordrer til en øget udflytning af arbejdspladser m.m. Så det er vi klar til i Venstre.

Kl. 12:02

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Spørgeren.

Kl. 12:02

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Tak. Den fremstrakte hånd vil vi da bestemt tage imod. Det vil jeg i hvert fald gøre. Jeg har så bare en ting, jeg godt vil høre ordføreren om. Hvordan hænger det, at der nu skal ske flere ting, sammen med, at Venstre har et forslag om, at der skal være nulvækst? Der er masser af områder, der skal gøres noget ved, har jeg hørt. Hvordan får vi styrket landdistrikterne, når der samtidig er nulvækst?

Kl. 12:03

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:03

**Thomas Danielsen** (V):

Nulvækst har jo ikke noget med landdistriktsområdet at gøre isoleret set. Nulvækst er jo bare en holdning til, at vi har nogle udfordringer, som gør, at vi bliver nødt til at prioritere noget frem for noget andet. Det er det, vi i Venstre siger vi er parate til at indgå et samarbejde med regeringen om.

Kl. 12:03

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Så er det hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 12:03

**Lars Dohn** (EL):

Jeg synes, det er helt fint at lave en tale derhjemmefra, men når nu ministeren faktisk har brugt rigtig lang tid på grundigt at redegøre for konkrete tiltag, var det så ikke en god idé lige at tilpasse talen til

det? Nu kommer ordføreren selv oppe fra Vestjylland, så jeg vil høre, om f.eks. sådan noget som en helikopteraftale er fuldstændig ligeegyldigt eller hvad.

Derfor vil jeg ligesom den foregående spørger bede ordføreren om at forholde sig til, hvad der rent faktisk er sket, og ikke sige noget om, at der ingenting er sket, da det jo rent faktisk er helt forkert.

Kl. 12:04

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:04

**Thomas Danielsen** (V):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg havde forberedt mig lidt, inden jeg kom i dag, og at jeg også havde skrevet min tale på forhånd. Det er ikke sikkert, at man har tradition for det i Enhedslisten, men jeg havde skrevet en ordførertale, som jeg egentlig synes afspejler, hvor vi står i dag. Så jeg synes ikke, det er en utidssvarende ordførertale, men derfor er det jo glædeligt, at hvis der er nogle ting, som man ønsker yderligere belyst, kan man få lejlighed til det via de efterfølgende spørgsmål.

Men jeg synes netop, at jeg i min ordførertale kom ind på mange af de områder, som ministeren også selv var inde på. Det er jo så ikke alle områder, vi er enige i, når vi f.eks. kigger på ministerens visionsgruppes arbejde i »Noget tyder på ...«. Så derfor er det nogle af de ting, vi sætter spørgsmålstegn ved, som jeg håber at vi kan få en drøftelse af i dag. Og som sagt havde jeg også et helt konkret ønske, og det var selvfølgelig at finde ud af, hvornår den samlede strategi kommer, som ministeren havde lovet at ville komme med i samarbejde med alle Folketingets partier.

Kl. 12:05

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Den næste for en kort bemærkning er hr. Eigil Andersen.

Kl. 12:05

**Eigil Andersen** (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Thomas Danielsen, om det er ordførerens virkelige, alvorlige mening, at spørgsmålet om regeringens arbejde i forhold til at forbedre forholdene i landdistrikterne kan måles på, hvor mange lovforslag landdistriktsministeren har fremsat.

Sagens kerne er jo, at hvis vi f.eks. tager et spørgsmål som bredbånd, hvor der er truffet en beslutning om, at de forhold skal forbedres inden 2015 i mange områder, så hører det hjemme i et andet ministerium. På samme måde er det med bedre kreditmuligheder til små og mellemstore virksomheder. Der er også gennemført en kreditpakke, som skal hjælpe med til det. Det hører hjemme i et andet ministerium. Og med hensyn til redningshelikoptere, som lige blev nævnt, hører de også hjemme i et andet ministerium.

Så jeg mener, at ordføreren er på gale veje, når han mener, at man kan måle regeringens indsats over for landdistrikterne på, hvor mange lovforslag landdistriktsministeren har fremsat. Det er pr. definition sådan, at en lang række lovforslag på det her område ligger i andre ministerier, men der sker jo noget.

Kl. 12:06

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:06

**Thomas Danielsen** (V):

Jeg er sådan set helt enig i hr. Eigil Andersens kommentarer, i forhold til at man ikke alene kan måle landdistrikternes udvikling på, hvor mange lovforslag der kommer fra det nyetablerede landdistriktsudvalg. Heldigvis, kan man sige, for ellers så det for alvor rig-

tig galt ud. Jeg er udmærket klar over, at det her er noget, som rækker ind i mange områder, og det er sådan set også det, som jeg har prøvet selv at fortælle i min ordførertale. Jeg har ikke givet udtryk for, at man alene kan måle udviklingen og væksten i landdistrikterne ud fra, hvor mange lovforslag der er. Så det er jeg ikke enig med ordføreren i, når han mener, at jeg har sagt det.

Kl. 12:07

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Eigil Andersen.

Kl. 12:07

**Eigil Andersen** (SF):

Det er jeg glad for at høre, og så vil jeg opfordre ordføreren til at nedtone det, som blev nævnt i talen nærmest som en hånlige bemærkning, nemlig at landdistriktsministeren kun havde fremsat, jeg tror, der blev sagt ét lovforslag. Det blev nævnt af hr. Thomas Danielsen selv, og jeg vil opfordre til, at ordføreren tænker over ved fremtidige lejligheder at formulere sig på en anden måde, da jeg kan forstå, at vi er enige om, at spørgsmålet om, hvor meget den her regering gør i forhold til landdistrikterne, ikke kan måles på, hvor mange lovforslag landdistriktsministeren fremsætter, eftersom det ligger i sagens natur, at de nødvendige lovforslag er spredt på en hel stribe andre ministerier.

Kl. 12:08

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:08

**Thomas Danielsen** (V):

Det kan jeg jo ikke sige, men nu er jeg jo ny på det her område, og derfor var det vigtigt for mig som nyvalgt ordfører for Venstre at sætte mig ind i området, og derfor gik jeg ind og kiggede på, hvor mange lovforslag der er blevet fremsat. Hvad man har diskuteret tidligere, har jeg desværre ikke haft mulighed for at være med til, fordi jeg ikke har deltaget. Det her møde er rent faktisk mit allerførste møde.

Jeg kan bare konkludere, at der er fremsat ét lovforslag af teknisk karakter, og så kan jeg bare gøre opmærksom på, at vi ikke alene måler landdistrikternes udvikling ud fra, hvor mange lovforslag der vil komme fremadrettet.

Kl. 12:08

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Tak til hr. Thomas Danielsen. Og så går vi videre til den socialdemokratiske ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 12:09

(Ordfører)

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

For os socialdemokrater har det været en prioritet fra dag et i regeringen at få et Danmark i bedre balance. Den økonomiske krise har nemlig ramt vores landdistrikter særlig hårdt. Derfor har vi også været glade for regeringens beslutning om at give landdistrikterne deres egen minister. Derfor arbejder vi hver eneste dag på at bevare og skabe arbejdspladser i hele landet.

Jeg er glad for, at vi i dag får endnu en mulighed for at tale om, hvordan vi skaber vækst og udvikling i landdistrikterne. Jeg er selv fra et område i Danmark, hvor vi kæmper med udfordringer som at tiltrække og fastholde arbejdspladser og gode uddannelsesmuligheder og skabe vækst og fremgang generelt.

Alle os, der kommer fra landdistrikterne og øerne, ved godt, hvilken særlig kvalitet områderne har. Det samme ved vi også i Socialdemokratiet. Uanset om man bor på landet eller i byen, skal vi sikre,

at man har fornuftige vilkår. Vi har mange visioner for, hvordan vi kan udnytte det gode potentiale i vores landdistrikter, og vi har allerede gennemført en lang række nye tiltag. Lad mig blot nævne nogle af dem:

Vi har fået en mere retfærdig kommunal udligning, som betyder en omfordeling fra rige til fattige kommuner, en omfordeling fra by til land.

Vi har også afsat flere midler til småøerne til færgedrift og gratis gods- og persontransport i ydersæsonerne.

Vi har vedtaget en finanslov for i år, som gør Danmark stærkere, og som skaber tusindvis af arbejdspladser ved investeringer i grøn omstilling og uddannelse. Og vi har forbedret adgangen til bredbånd, vi har moderniseret planloven, vi har afsat flere midler til byfornyelse i landdistrikterne med permanent mulighed for nedrivning af faldefærdige boliger. Og vi har forbedret den kollektive trafik med en særlig pulje til landdistrikterne.

Vi har i det hele taget sat skub i en offensiv udvikling af vores landdistrikter og taget et opgør med forestillingen om Udkantsdanmark og den rådne banan.

Der skal hele tiden tænkes nyt, hvis vi skal skabe eller vil skabe varige arbejdspladser, hvis vi vil skabe vækst og lokal fremgang.

Det er klart for enhver, at vi står i en svær tid, men der er mange gode historier at fortælle. Oftest har de gode historier rødder i de lokale ildsjæle og i udnyttelse af landdistrikternes rigtig mange muligheder.

I Socialdemokratiet tror vi på, at væksten skal skabes; vi skal ikke vente på den. Derfor har jeg også set frem til diskussionen her i dag, ikke mindst for at høre, hvad Dansk Folkeparti gerne vil, og om man er enig med andre i oppositionen om nulvækst, der jo om noget betyder forringelse i landdistrikterne. Socialdemokraterne hilser derfor debatten om vores landdistrikter velkommen.

Jeg skal afslutningsvis på vegne af Socialdemokratiet, SF, Radikale og Enhedslisten fremsætte følgende:

### Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at der siden folketingsvalget er taget en række tiltag, der modvirker krisen, såsom forbedret kommunal udligning, herunder 15 mio. kr. til forbedret færgedrift for småøerne, jobskabelse og styrket fokus på landdistrikternes vækstpotentiale, modernisering af planloven, hurtigere bredbånd, forbedret boliglovgivning, bl.a. i forhold til udlejning af dårlige boliger og nedrivning af faldefærdige huse, og en trafikaftale med forbedringer for landdistrikterne.

I lyset af den teknologiske udvikling, herunder mulighederne for virtuel virksomhedsdrift, satellitkontorer og hjemmearbejdspladser, vil regeringen gennemføre en opdatering af analysen om udflytning af statslige arbejdspladser fra daværende Erhvervs- og Boligstyrelsen 2002, hvor der lægges særlig vægt på at vurdere de dele af rapporten, hvor forudsætningerne synes ændret. Analysen skal være gennemført inden udgangen af 2013.

Folketinget konstaterer således, at etableringen af et særligt ministerium for landdistrikter har sat større fokus på landdistrikternes særlige problemer, og Folketinget opfordrer regeringen til fortsat at følge udviklingen i landdistrikterne.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 19).

Kl. 12:13

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Tak. Forslaget til vedtagelse vil indgå i debatten.

Men jeg beder ordføreren blive på talerstolen, for der er hele syv, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 12:13

**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Den socialdemokratiske ordfører redegjorde fint for, at man gerne vil gøre det godt for landdistrikterne, og det tror jeg såmænd de fleste partier kunne skrive i den første linje af deres ordførertale – det tror jeg man vil høre i løbet af debatten.

Men så er det bare, at når vi begynder at kigge lidt på det og kommer lidt bag ved tingene og kigger på, hvad det så er, man lige har gjort, behøver vi kun at gå ganske få uger tilbage for at se det, nemlig tilbage til december måned, hvor der blev truffet en beslutning her i Folketinget om jordbrugskommissioner. Hvad var resultatet af det? Man flyttede arbejdspladser væk fra områderne uden for København og direkte ind til København – altså rent københavneri, kan man sige. Det gjorde man i en situation, hvor man netop skulle rationalisere og effektivisere. Og det er jo fint nok, at man skal det, men når det så får det slutresultat, at man flytter arbejdspladser væk fra landdistrikterne og provinsen og ind til København, så er kæden jo ligesom hoppet af.

Det må jo sådan set være en forkert beslutning. Er ordføreren ikke enig i det? Så skulle den ikke laves om?

Kl. 12:14

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Ordføreren.

Kl. 12:14

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Jeg er sådan set glad for, at spørgeren er på linje med det, som jeg og de andre ordførere indtil nu har sagt, altså at i tilgangen til hele diskussionen om landdistrikterne er vi nok nogenlunde enige om, at vi skal have en fælles indsats for at styrke landdistrikterne.

Når så hr. Erling Bonnesen kommer ind på hele diskussionen om de statslige arbejdspladser og udflytning eller nedlæggelse af statslige arbejdspladser i landdistrikterne, er det jo der, kæden hopper en lille smule af, synes jeg. Det er jo meget sjovt her at høre hr. Erling Bonnesen tale sådan, for hvis man tænker bare 1½ år tilbage, ville situationen nok have været noget anderledes, hvor det var Venstre, der sad i regeringen og på det tidspunkt foretog beslutninger af samme karakter som dem, den nuværende regering har været nødt til at foretage her i december måned.

Så diskussionen om, hvorvidt en jordbrugskommissions medlemmer skal sidde det ene eller det andet sted, synes jeg ikke er afgørende for en strategi for landdistrikterne.

Kl. 12:15

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Erling Bonnesen.

Kl. 12:15

**Erling Bonnesen (V):**

Anstændigvis vil jeg starte med at sige tak for svaret, men jeg undrer mig da over indholdet af svaret. For når man taler om f.eks. udflytning af statslige arbejdspladser – hvor vi jo så også er meget enige – og man så har en situation, hvor det er lige det modsatte, der sker, altså hvor der sker en indflytning af arbejdspladser, i form af at man flytter arbejdspladser ind til København, altså tager dem fra resten af Danmark og flytter dem ind til København, så er det da lige det modsatte af, hvad man har af programmerklæring.

Så er det da her, det bare må konstateres, uanset hvor langt man som ordfører prøver at tale sig uden om spørgsmålet, at kæden er hoppet helt af. Men det er måske netop også konsekvensen af, at man ikke har en landdistriktsstrategi – så bliver det sådan lidt en hoppen fra sag til sag, når man skal se på, hvordan man kommer ud af det.

Men lige præcis med hensyn til sagen om jordbrugskommissionerne, der skulle rationaliseres og effektiviseres: Fint nok med det, det syntes vi også i Venstre var udmærket at gøre, men kæden hopper jo bare fuldstændig af, når man tager arbejdspladserne væk fra resten af Danmark og flytter dem til København. Så er det jo sådan set at træde på landdistrikterne. Så er det jo ikke at hjælpe dem og skabe nye arbejdspladser, vækst og beskæftigelse, så er det lige det modsatte. Er ordføreren ikke enig i det?

Kl. 12:17

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Ordføreren.

Kl. 12:17

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

De arbejdspladser, som ordføreren nævner, indgår jo i et samlet hele, når man kigger på statslige arbejdspladser. Og hvis man uden at gå helt i detaljer med hensyn til det nøjagtige antal går ind og kigger på, hvordan udviklingen har været over de sidste år, tror jeg, ordføreren vil give mig ret i, at det er rigtigt, at der er nedlagt arbejdspladser, også ude i landdistrikterne, og også uden for Valby Bakke, men at langt, langt de fleste statslige arbejdspladser er nedlagt i København.

Kl. 12:17

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Så er det fru Anni Matthiesen for en kort bemærkning.

Kl. 12:17

**Anni Matthiesen (V):**

Tak. Vi har jo allerede nu her i dag to gange hørt både ministeren og ordføreren på talerstolen remse op, hvad regeringen har gjort i forhold til landdistrikterne. Det er jo fint nok, at der er blevet gjort nogle ting, men det, jeg synes er det største problem i det her, er jo, hvis man så samtidig vedtager nogle andre love, som faktisk modarbejder den udvikling, som man gerne vil have.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren om f.eks. det lovforslag, man nu har fremsat, om øget afgift på lastbilkørsel: Er ordføreren ikke bekymret for, om det kunne påvirke landdistrikterne, yderområderne, ekstra, så man på den måde kan sige, at der er en fare for, at der jo så endnu en gang her er et lovforslag, hvor man faktisk er med til at gøre det dårligere for yderområderne?

Kl. 12:18

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Ordføreren.

Kl. 12:18

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Der bliver jo vedtaget mange love i det her Ting, og jeg tror, at der også er mange af dem, der påvirker, hvad der sker både her i hovedstaden og i de store byer og også ude i landdistrikterne. Om den diskussion om lige netop afgiften på lastbilkørsel har indflydelse på, om situationen bliver værre i landdistrikterne, er jeg ikke i stand til at vurdere, og det tror jeg heller ikke at spørgeren er. Altså, der ligger jo ikke noget, så vidt jeg er orienteret, regnskab for, hvordan den situation vil udvikle sig; men derfor har man da lov til, som spørgeren også gør, at udtrykke bekymringen.

Kl. 12:19

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Anni Matthiesen.

Kl. 12:19

**Anni Matthiesen (V):**

Jeg synes jo egentlig netop, at det er os i landdistriktsudvalget, som på en eller anden måde skal være lidt vagthund, når der pludselig

kommer sådan nogle lovforslag på banen. Jeg kan så fortælle ordføreren, at der er nogle tal, som siger, at netop de her kørselsafgifter vil belaste fødevareerhvervet med omkring 300 mio. kr. ekstra. Der kan man sige, at det jo primært er i yderområderne, at landbruget og fødevareerhvervet ligger i forvejen, og, ja, så er der måske en større fare og risiko for, at det ikke kan betale sig at etablere nye job i yderområderne på de her områder.

Der vil jeg bare høre, om ordføreren ikke også deler de bekymringer, og om ordføreren ikke godt kan se, at problemet lidt er, at man, samtidig med at man egentlig gerne vil gøre noget for yderområderne, så laver nogle beslutninger og nogle love her i Folketingssalen, som gør, at det bliver sværere at etablere nye job i yderområderne.

Kl. 12:20

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Ordføreren.

Kl. 12:20

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Det er jo en vurdering. Det er jo også det, som spørgeren giver udtryk for, altså at det er en vurdering, om det har den indflydelse eller ej. Der findes jo ikke, som jeg sagde før, så vidt jeg er orienteret, nogen sådan evidens for, hvilken påvirkning det har, altså hvor de 300 mio. kr., som spørgeren refererer til, påvirker henne. Jeg tror ikke på, at det påvirker den enkelte landmand derude nogen som helst steder. Jeg kan heller ikke rigtigt, når jeg har læst de her ting, forstå, at man regner med, at det hele skal køres til København, eller hvor det skal hen. Hvis nu man gør det at kigge i den rapport, der er fra visionsgruppen, så kan man jo netop se, at den lægger op til, at man f.eks. skal til at tænke i, at man producerer lokalt og forbruger lokalt, og så er man jo helt ude over den diskussion om, hvorvidt en afgift på lastbilkørsel har nogen indflydelse på det her.

Kl. 12:21

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Det næste spørger er hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 12:21

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Tak for det. Hverken ordføreren for Socialdemokratiet her eller den socialdemokratiske minister kom med nogen konkrete politikker, man vil gennemføre i år og fremover, men kun med nogle positive ord. Men yderområderne og de små øer kan jo ikke leve af positive ord alene. Vi er nødt til at have noget helt konkret på bordet, vi kan forholde os til. Det er jo således, som vi har bygget vores demokrati op, at det er regeringen, der skal komme med udspil, og det er det grundlag, vi andre skal vurdere.

Jeg vil tage fat i, at ordføreren var inde på, at der er givet 15 mio. kr. til småøernes færgedrift. Men det er jo en narresut uden lige. 15 mio. kr. rækker meget, meget lidt i forhold til de udgifter, der er til at have en færgetrafik til alle de 27 småøer i Danmark. Ydermere er det således, at disse 15 mio. kr. skal dække flere områder, ikke bare til at sætte ekstra færger ind i april og september måned, men også til, at man skal have gratis godstransport, lave færgesekretariat osv. Når man lægger alle de her ting sammen, får man nogle udgifter, der ligger langt, langt over de 15 mio. kr. Kan ordføreren fortælle mig, hvordan det her hænger sammen?

Kl. 12:22

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Ordføreren.

Kl. 12:23

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Det sidste kan jeg sådan set meget nemt gøre, fordi vi jo er i den situation i Danmark, at pengene ikke bare falder ned fra træerne. Vi er i en økonomisk situation, der gør, at man skal prioritere, hvad det er, man bruger penge til. Spørgeren ved jo også godt fra sin tid med regeringsmagten, at penge-kassen er slunken. Hvis det var, at der var så mange penge til transport til små øer, havde Venstre jo nok dengang besluttet sig for at bruge rigtig mange penge på den del.

Jeg synes, man skal tage de 15 mio. kr. som udtryk for, at regeringen har tanker i den rigtige retning, og at den er klar over, at der er en problemstilling, som man skal gøre noget ved, og så er de 15 mio. kr. det, der er muligt i den økonomiske situation, som vi har.

Kl. 12:23

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 12:23

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Nu er det således med hensyn til penge, at der åbenbart er penge nok i systemet, for i den nye udligningsordning, som regeringen har gennemført, er der givet 400 mio. kr. ekstra til de store byer – ekstra til de store byer! Man kunne bare have taget nogle af de penge, f.eks. 100 mio. kr., og brugt dem til at forhøje de 15 mio. kr. Så var vi nået et langt stykke af vejen.

Jeg har et andet spørgsmål. Den socialdemokratiske kommune Lolland Kommune har nu besluttet, at man vil indskrænke plejen af de ældre på Askø, Femø og Fejø, således at de ikke kan få hjælp om eftermiddagen, om aftenen og om natten. Synes ordføreren ikke, at det er forkasteligt, at vores ældre medborgere på de små øer skal behandles på den her måde?

Kl. 12:24

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Ordføreren.

Kl. 12:24

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Jeg er af den opfattelse, at uanset hvor man bor i Danmark, skal man behandles ordentligt. Det gælder både ældre og dem, der bor på øerne. Omvendt er jeg også helt sikker på, at Lolland Kommune og andre kommuner handler fornuftigt og rigtigt ud fra den virkelighed, de er i. Nu kender jeg ikke det konkrete tilfælde, som spørgeren spørger ind til her, men hvis det er sådan, at der er noget, der ikke er lovligt, eller at tingene ikke er i orden, så går jeg stærkt ud fra, at der bliver taget hånd om det over for Lolland Kommune andre steder fra. Jeg tror ikke på, at Lolland Kommune forsøger at lave noget, der er ulovligt, og jeg håber rigtig meget, og det kan jeg jo også forstå at spørgeren gør, at de mennesker, der bor der, får den behandling, de skal have.

Kl. 12:25

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Næste spørger er hr. Thomas Danielsen.

Kl. 12:25

**Thomas Danielsen (V):**

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at få belyst af ordføreren, hvad hans holdning er til bl.a. »Noget tyder på ...«. Grunden til, at jeg spørger, er, at jeg synes, det er nogle lidt farlige og uheldige personer, som vores minister lader sig inspirere af. Det er f.eks. folk, som går ind for struktureret nedlukning af samfund, sådan at man bare skal flytte borgere fra et område til et andet, så det vil blive bil-

ligere at indsætte busser, sørge for børnepasning og den slags ting og sager.

Derudover er der kommet et visionsoplæg – hvilket det absolut ikke er, men det kalder man det. Det er lige blevet lanceret, og her får man ligesom landdistrikterne til at stå tilbage som nogle, der skal leve af gårdbutikker og virkelig er slået tilbage til 1900-tallet.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren om hans holdning til det i det her oplæg: Hvad vil ordføreren fremhæve som de ting, som han tror på kan skabe vækst i et moderne landdistrikt, højtuddannet arbejdskraft og den slags ting og sager?

Kl. 12:26

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:26

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Allerførst vil jeg sådan set godt imødegå den måde, som spørgeren, ordføreren, omtaler de mennesker, som har deltaget i arbejdet med at lave visionsrapporten. Sådan som jeg ser det, er det nogle kloge og tænksomme mennesker, der har sagt ja til at deltage i det her, og sådan som jeg har hørt dem, taler de ud fra den virkelighed, de er i, og det er nok rigtig fornuftigt.

Med hensyn til den måde, som ordføreren for Dansk Folkeparti lægger op til at man skal lytte til, hvad der bliver sagt ude i virkeligheden, vil jeg sige, at det også er at lytte til virkeligheden at lade mennesker, der er ude i virkeligheden, få lov til at komme til orde i sådan et arbejde, som er sat i gang med den visionsrapport, der er lavet.

Kl. 12:27

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Thomas Danielsen.

Kl. 12:27

**Thomas Danielsen** (V):

Jamen så bliver jeg nødt til at sige, at hr. Thomas Danielsen ikke imødekommer ordføreren, som han siger, for jeg deler ikke hans opfattelse. Jeg synes, at det havde været mere oplagt, at ministeren havde sammensat et bredt udsnit af repræsentanter, så man ikke bare blev repræsenteret af Bonderøven eller Niels Hausgaard, som lever i en lidt anden verden, end et moderne menneske gør, og end dem, som normalt ønsker at bo i moderne landdistrikter.

Derfor vil jeg gentage mit spørgsmål, som jeg gerne vil have svar på den her gang, for det er mit sidste spørgsmål: Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvad det er, som hr. Thomas Danielsen synes gør det her til et godt oplæg, og som gør, at vi kan se frem mod nogle moderne landdistrikter med højtuddannet arbejdskraft, god infrastruktur og alle den her slags ting og sager, som vi jo gerne vil have i landdistrikterne; det gælder i hvert fald, når jeg taler med de fleste herinde i Folketinget.

Kl. 12:28

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:28

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Der har været nedsat masser af arbejdsgrupper, og der har været masser af eksperter, der har udtalt sig og kloget sig, med hensyn til hvordan man udvikler landdistrikter i Danmark, og indtil nu har det i hvert fald ikke ført til noget positivt resultat. Jeg bor selv på landet, derude, hvor der er udsyn alle steder hen, og jeg er sikker på, at hvis man skal have skabt udvikling i landdistrikterne i Danmark, er man nødt til at spørge dem, der er der, dem, der ved noget om, hvordan

det er at være der. Og det synes jeg ministeren har gjort et rigtig godt forsøg på i forhold til den gruppe, der har været nedsat her. Jeg synes ikke, der er noget galt med den, for der taler man med dem, der er derude.

I forhold til det, som de så foreslår, vil jeg sige, at det da er rigtigt, at der er noget af det, der er temmelig kontroversielt, og det kan da kun netop være et udtryk for, at det er nogle mennesker, som tænker anderledes og ud af boksen, netop for at komme et andet sted hen, end hvad gælder alt det, vi har set indtil nu; som jeg sagde før, har det jo ikke virket. Jeg synes, det er rigtig godt, at der kommer nogle andre tanker ind, der måske kan bidrage til en lidt anderledes diskussion end den, vi har været vant til.

Kl. 12:29

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Så er det fru Mette Hjermand Dencker for en kort bemærkning.

Kl. 12:29

**Mette Hjermand Dencker** (DF):

Tak for indlægget. Jeg er lidt ked af at høre, at ordføreren, når han har svaret nogle af de tidligere spillere, flere gange lidt har negligeret det her med, hvilken betydning udflytning af statslige arbejdspladser har. Man hører ordføreren sige: Nå ja, når en jordbrugskommission flytter, er det nok ikke der, det rykker. Men kan ordføreren ikke give mig ret i, at arbejdspladser jo netop er kilden til liv på landet? Det kan man jo se forskellige steder. Man kan næppe finde en arbejdsplads, der ligger længere ude på landet end Grundfos, og de mangler jo bestemt ikke arbejde. Det er jo en rigtig god og dynamisk virksomhed, en af de største i Danmark, og de har valgt at placere sig i et landdistrikt, hvor de kan skabe liv, og hvor de kan få det lokale til at blomstre. Vil ordføreren ikke også anerkende, at når vi rykker arbejdspladser ud til landdistrikterne, er det ikke noget problem at få folk til at rykke med? Kan ordføreren ikke være enig med mig i det?

Kl. 12:31

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:31

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Jo, det vil jeg sådan set give ordføreren fuldstændig ret i. Der er flere problemstillinger, men når vi snakker private arbejdspladser og private arbejdsgivere, gælder det jo, at de kan lægge deres arbejdspladser, lige hvor de vil. Når vi taler om Danfoss, kan man sige, at de jo er groet op af mulden der, hvor de er, og de har så valgt ikke at flytte sig derfra. Det er jo årsagen til, at de ligger, hvor de gør.

I forhold til de statslige arbejdspladser synes jeg så, som det også fremgår af forslaget til vedtagelse, at ministeriet skal kigge på, om konklusionerne fra den rapport, der blev afleveret i 2002, stadig væk giver mening, altså om den måde, man har anskuet de statslige arbejdspladser og udflytningen – eller indflytningen – af dem på, stadig væk giver mening. Det synes jeg havde været rart, hvis de andre spillere havde bifaldet det, for jeg synes da, at det er en af de afgørende ting for, at vi kan få et klart billede af, hvordan udviklingen netop skal være i forhold til de statslige arbejdspladser.

Kl. 12:32

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Mette Hjermand Dencker.

Kl. 12:32

**Mette Hjermand Dencker** (DF):

Jeg er lidt ked af, at regeringens tilgang til det her handler om, at vi skal sylte handling yderligere ved at lave nogle analyser af, hvorvidt

der er behov for statslige arbejdspladser i yderområderne, for det kan der næppe være nogen tvivl om at der er. Vi har netop i Dansk Folkeparti i vores udviklingsplan for landdistrikterne skrevet, at vi ønsker, at 5.000 statslige arbejdspladser skal frigøres til hjemmearbejdspladser. Det skyldes simpelt hen, at på mange af de 80.000 statslige arbejdspladser, som vi har alene i hovedstadsområdet, består jobbet primært i at tale i telefon og sidde foran en computer, og det kan man gøre alle steder fra. Det er derfor, det er så vigtigt at få rykket de statslige arbejdspladser ud, og det har vi muligheden for. Vi har også menneskerne. 25 pct. af befolkningen vil gerne bo ude på landet, men de følger sig forhindret i det qua deres arbejde. Dem har vi mulighed for at hjælpe, så vi behøver ikke at analysere. Vi kan bare gå i gang. Der er folk, der gerne vil rykke derud.

Kl. 12:33

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:33

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Det er fuldstændig rigtigt. Jeg kan næsten ærgre mig lidt over, at ordføreren så ikke har hørt helt efter, hvad jeg læste op fra forslaget til vedtagelse, for det handler netop om at kigge på, hvordan udviklingen har været, og hvordan man, netop i lyset af at der er mulighed for at have hjemmearbejdspladser, så tilrettelægger placeringen af de statslige arbejdspladser. Det er jo noget af det, som regeringen skal fremlægge her sidst på året. Det kan man jo se i sammenhæng med resten af de tiltag, der tages, for at øge hastigheden på nettet derude og også udbygge det til alle dele af Danmark. Så selv om Dansk Folkeparti måske ikke ønsker det, tror jeg i virkeligheden, at vi dér faktisk ligger ret meget på linje med hinanden.

Kl. 12:33

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Så er det fru Karina Adsbøl.

Kl. 12:33

**Karina Adsbøl** (DF):

Tak for ordet. Jeg undrer mig lidt over, at ordføreren sagde, at det, der er blevet gjort indtil nu, ikke har hjulpet. Jeg vil godt have ordføreren til at fortælle, om han ikke mener, at boligjobordningen også har hjulpet den lille håndværker ude i landdistrikterne.

Så vil jeg også lige høre ordføreren, om han ikke mener, at nedrivningspuljen har hjulpet ude i landdistrikterne, om det ikke også har været med til at bidrage til oprettelsen af reelle arbejdspladser.

Kl. 12:34

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:34

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Altså, jeg vil sige, at nedrivningspuljen nok ikke har bidraget ret meget til reelle arbejdspladser, andet end for de få mennesker, der har revet husene ned. Boligjobordningen er der jo forskellige syn på. Om det så er 5.000 arbejdspladser, der er blevet skabt, som det i øjeblikket bliver sagt af Dansk Byggeri, skal jeg lade være usagt, men det er da helt rigtigt, at det har haft en påvirkning i landdistrikterne, ligesom det også har haft i byerne. Det er jo en lov, der gælder for hele landet, både i landdistrikter og i byer.

Kl. 12:35

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 12:35

**Karina Adsbøl** (DF):

Det var da et lidt sjovt svar. Det er jo nogle ordninger, der har givet arbejdspladser, og som har været med til at påvirke i en positiv retning; det må ordføreren da kunne bekræfte.

I forhold til visionsgruppen er der noget, der undrer mig lidt. Visioner er jo gode at have, men man nedsætter en visionsgruppe og skriver på ministerens hjemmeside, at ministeren understreger, at visionsgruppen skal bidrage til samfundsdebatten og ikke formulere konkrete forslag, der skal omsættes til politiske initiativer, og ministeren har samtidig sagt til visionsgruppen, at det handler om deres visioner og ikke ministerens. Så tænker jeg jo bare lidt: Hvad skal vi så bruge det til? Altså, man kan jo altid debattere, men hvis det ikke følges op af handling, hvad skal man så bruge det til? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at høre ordføreren om.

Kl. 12:36

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:36

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Jamen det, man skal bruge det til, er jo netop, at få sådan nogle som os – politikerne her på Christiansborg – til at diskutere og også til at begynde at diskutere på en anden måde. Jeg noterede mig før, at i hvert fald Venstres ordfører har lagt mærke til, hvad visionsgruppen har sagt, og at det også har sat nogle tanker i gang hos Venstres ordfører. Det kan godt være, at han ikke kan lide det, de siger, men det betyder i hvert fald, at han kommer til at tænke på en anden måde, end han tidligere har gjort. Og den debat, vi får, bliver så også anderledes, fordi der kommer nogle andre indspil, netop fordi visionsgruppen har tænkt, som de har gjort.

Kl. 12:36

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Så giver jeg ordet til fru Jane Heitmann.

Kl. 12:36

**Jane Heitmann** (V):

Tak for det. I et debatindlæg den 17. oktober 2011 skriver ministeren for by, bolig og landdistrikter, at ordet ghetto skal slettes fra regeringens vokabularium. Jeg vil godt lige have lov til at citere ganske kort, hvad det er, ministeren skriver. Han skriver: Vi tror ikke på, at det løser problemet at stemple en gruppe negativt; ord skaber virkelighed, og hvilke ressourcer stærke mennesker gider at flytte ind i en ghetto?

Jeg hørte ordføreren for kort tid siden i sin tale omtale et område i Danmark som den rådne banan. Hvad er det, der får ordføreren til at tro, at mennesker har lyst til at flytte ind i en rådne banan?

Kl. 12:37

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:37

**Lennart Damsbo-Andersen** (S):

Det er rigtigt, at ord skaber virkelighed. Og så skal jeg da beklage, ikke at jeg kom til at sige det, for jeg har jo gjort det med fuldt overlæg, men at jeg har sagt det; de ord skal netop ikke længere være en del af det, der bliver sagt, og skal ikke længere blive brugt.

Kl. 12:37

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Fru Jane Heitmann.



**Jane Heitmann (V):**

Tak for det. Jeg vil gerne følge op på et tidligere spørgsmål: Hvad vil ordføreren særlig fremhæve fra den rapport, der hedder »Noget tyder på ... Visionsgruppen for Landdistrikters vision for 2030«? Hvad vil ordføreren særlig gerne fremhæve som det mest visionære, hvis man gerne vil skabe et moderne landdistrikt? Hvad er det mest visionære budskab i den omtalte rapport?

Kl. 12:37

Kl. 12:38

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Ordføreren.

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Jeg tror, at der, som jeg har læst den, er to ting. Den ene ting er det, som jeg også refererede til før, nemlig at man skal begynde at tænke i, at man både producerer og forbruger i nærområdet, altså at man ikke transporterer ting så langt væk, som man gør i dag. Det er den ene ting.

Den anden ting er den tanke, som er i forbindelse med, at man måske bliver nødt til at kigge på landdistrikterne på en helt særlig måde, altså at det kan være nødvendigt at sige, at nogle områder er det ikke muligt at servicere offentligt, man er nødt til at centralisere nogle steder og så sige, at det er dér, det foregår.

Kl. 12:38

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Den foreløbig sidste spørger er hr. Henning Hyllested.

Kl. 12:38

**Henning Hyllested (EL):**

Det forekommer mig, at der er en vis naivitet, eller hvad man skal kalde det, i debatten her, og at man ikke ligesom tager højde for, at der rent faktisk er nogle helt klart objektive forhold, som gør sig gældende i hele debatten om yderområder kontra byer osv. Der er jo altså i et århundrede foregået afvandring fra landbruget, og det er vel i virkeligheden hovedårsagen til det problem, vi står med. Der er tale om en afvandring, som er fortsat, og som er taget til de sidste 10-15 år, fordi landbruget har udviklet sig, som det har, med store og større og større brug med meget mindre brug af arbejdskraft – og den arbejdskraft, man bruger, importerer man så i øvrigt fra Ukraine og Letland osv. Det er i virkeligheden det, man er oppe imod.

Jeg ved ikke, om der er nogen her i salen, der i virkeligheden forestiller sig, at den udvikling kan man fuldstændig vende. Det forestiller jeg mig ikke man kan. Man kan selvfølgelig komme med nogle forskellige forslag til at lappe på det, enig, det handler om kollektiv trafik, men det handler da også om at skabe andre produktionsformer ude på landet, herunder økologisk landbrug osv. Det blev nævnt før, at Grundfos og Danfoss jo er placeret på landet, og forestiller man sig, at man vil begynde at stille krav til private virksomheder om, at de gale mig skal placere sig på landet og ikke der, hvor det i virkeligheden passer dem?

Kl. 12:40

**Første næstformand (Bertel Haarder):**  
Ordføreren.

Kl. 12:40

**Lennart Damsbo-Andersen (S):**

Jeg tror, det er rigtig vigtigt at have de tanker med, som spørgeren fremlægger her. Man skal ikke tro, at fordi vi laver landdistriktspolitik og laver visioner og laver strategi, så får vi de hvide stakitter og Morten Korch-stilen og stokroserne tilbage igen. Den tid er forbi, og den kommer ikke tilbage igen. Jeg tror, det bliver rigtig vigtigt, at vi

forholder os til den virkelighed, der er, og derfor vil jeg godt vende tilbage til det, jeg sagde før. Jeg var faktisk rigtig glad for, at visionsgruppen har lavet det arbejde, som de har, for de forholder sig til den virkelighed, der er, for det er mennesker, der kommer ude fra den virkelighed, der er derude. Jeg tror, det er vigtigt at holde fast i det.

Kl. 12:41

**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Hr. Henning Hyllested afstår fra yderligere korte bemærkninger. Dermed kan jeg takke ordføreren for Socialdemokraterne. Vi går til ordføreren for Det Radikale Venstre, hr. Andreas Steenberg.

Kl. 12:41

(Ordfører)

**Andreas Steenberg (RV):**

Tak til Dansk Folkeparti for at give Folketinget endnu en mulighed for at diskutere udvikling i landdistrikterne. Det Radikale Venstres synspunkt er, at et af de afgørende problemer er de 160.000 private job, som vi har tabt gennem krisen på grund af dårlig konkurrenceevne. Det er ca. 10 pct. af alle private job i Danmark. Men i København er det kun ca. 3 pct. af de private job; i Vestjylland er det hele 12 pct.; og på Fyn er det næsten 14 pct. af de private job. Derfor kan vi se, at det her tab af private job er geografisk meget ulige fordelt. Sammen med kommunalreformen, som altså centraliserede rigtig mange af de offentlige arbejdspladser, mener jeg at det her er en af grundstenene i de problemer, der er i det, som nogen kalder Ud-kantsdanmark og den rådne banan, men som jeg holder fast i at kalde landdistrikter.

Det, vi kan gøre ved det, er at føre en økonomisk politik i Danmark, der får konkurrenceevnen tilbage. Senest har regeringen stået i spidsen for at stoppe den her forøgelse af sukkerskatten og afskaffe Venstre og Konservatives fedtskat. Vi står fast på reformer, der får flere ud på arbejdsmarkedet, og det er en forudsætning for vækst og indtjening. Jeg er rigtig glad for, at den her regering har kunnet skabe et flertal omkring nødvendige reformer bredt i Folketinget, så vi stille og roligt kan få konkurrenceevnen tilbage igen. Det tager år at genoprette konkurrenceevnen og få de private job tilbage, men det tog også mange år under især Anders Fogh Rasmussens ledelse at få konkurrenceevnen udhulet. Vi er selvfølgelig også afhængige af udlandet, så derfor er der forskellige parametre, som kommer til at afgøre, om vi kan få de private job igen.

På kort sigt har regeringen taget initiativ til at holde hånden under en masse job ved at renovere skoler, almene boliger, bygge veje og ikke mindst ved at indgå energiaftalen fra sidste vinter. Vi forventer, at de tiltag vil holde hånden under 20.000 job, også i landdistrikterne. Vi bekæmper også det underskud, som den borgerlige regering efterlod Danmark med, for det er sådan, at hvis vi kan holde underskuddet og gælden nede og på den måde ikke skal låne så mange penge i udlandet, så kan vi holde renten i ro. Det er meget afgørende for rigtig mange virksomheder, at vi ikke lader renten stige og dermed holder styr på budgetterne herinde.

Ud over det har landdistriktsministeren sammen med andre ministre været med til at tage en lang række rigtig gode initiativer for landdistrikterne: Vi har lavet en udligningsreform, som sikrer flere penge til de fattige landkommuner, bl.a. 15 mio. kr. til de små øer; vi har ændret fordelingen af byfornyelsesmidler, og det nye er, at de her 100 mio. kr., som der er hvert år, bliver fordelt på en anden måde, så de små byer får adgang til i alt 75 mio. kr., hvor det før var 22 mio. kr.; vi har også lavet en trafikaftale, der sikrer godt 60 mio. kr. om året til kollektiv trafik i landdistrikterne; vi har også lavet et nyt udbud af bredbånd, hvor vi har taget en masse sommerhusområder med ind, så der kan komme mobilt bredbånd derude; og når vi skal se på nye udbud på tele- og bredbåndsområdet, vil vi gerne sikre endnu flere landdistrikter ordentlig dækning.

Det var bare nogle af de tiltag, som er blevet gjort, men som sagt er det vigtigste, at konkurrenceevne og dermed den private beskæftigelse i landdistrikterne kommer i gang igen, og det synes jeg også regeringen har taget initiativ til.

Med de ord kan vi støtte det forslag til vedtagelse, som regeringen og Enhedslisten er kommet med.

Kl. 12:45

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Der er en stribe korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 12:45

**Erling Bonnesen** (V):

Tak for det. Det er da glædeligt at høre, at Det Radikale Venstre også gerne vil gøre det godt for landdistrikterne. Som vi tidligere har været inde på, er det meget godt lige at prøve at træde bare et skridt tilbage og se, hvad det rent faktisk var, man gjorde. Og så må jeg undre mig over, hvordan Det Radikale Venstre her for bare få uger siden kunne være med til direkte at flytte arbejdspladser væk fra provinsen til København, de omtalte jordbrugskommissioner. Hvordan kunne Det Radikale Venstre, om nogen Det Radikale Venstre, stå på mål for den beslutning og stemme ja til direkte ved en konkret beslutning her at flytte arbejdspladser væk fra landdistrikterne og så stå her nu og sige, at man gerne vil gøre det godt for landdistrikterne? Det hænger da slet ikke sammen.

Kl. 12:46

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:46

**Andreas Steenberg** (RV):

Jo, det gør det. Der var jo en spareplan på statens budget, og der har også været noget underskud, hvor man bare har ladet stå til i statsforvaltningerne eksempelvis. Samlet set er der blevet lukket langt, langt de fleste job i København. Og det har vi netop gjort, selv om der har været de her meget, meget store underskud og det her meget store sparekrav. Det var i øvrigt den borgerlige regering, som vedtog det. Men kan ikke spare så meget på de offentlige budgetter, uden at der også bliver tabt nogle arbejdspladser i landdistrikterne, men fordelingen er til gavn for landdistrikterne.

Kl. 12:46

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 12:46

**Erling Bonnesen** (V):

Den holder jo ikke. Det er fuldstændig rigtigt – det står vi også ved – at vi i Venstre under den daværende regering sagde: Ja, vi skal have rationaliseret på området. Det står vi fuldstændig ved, også at der skulle findes nogle penge på området. Men når det så kommer til at skulle placere de arbejdspladser, er det lige præcis dér, kæden ryger af, for det var der, man så at sige skulle sætte foden ned og trække en klar streg i sandet og sige, at når man skulle placere de arbejdspladser, skulle man jo netop placere dem i landdistrikterne og uden for København.

Det er der, kæden ryger af for Det Radikale Venstre og for den nuværende regering, når man siger: Nej, dem flytter vi så væk fra resten af Danmark og ind til København. Det må da have været en forkert beslutning, når vi nu hører om, at man egentlig gerne ville gøre det godt, men så gør lige det modsatte.

Kl. 12:47

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:47

**Andreas Steenberg** (RV):

Jeg står ved, at vi har været med til at lukke job i landdistrikterne. Det er bare vigtigt at understrege, at der er blevet lukket endnu flere job i København. Hele øvelsen med at spare på statens budgetter går jo ud på at lukke arbejdspladser, for ellers sparer man ikke nogen penge. Så at tro, at man kan lave store besparelser i den offentlige sektor, uden at der så skal være færre ansatte også i landdistrikterne, er jo naivt.

Kl. 12:48

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Hr. Bonnesen, værsgo. (*Erling Bonnesen* (V): Jamen tak for det). Jeg beklager, hr. Erling Bonnesen har haft to spørgsmål, så går vi til den næste spørger, og det er hr. Flemming Damgaard Larsen. Og der er kun to spørgsmål pr. medlem.

Kl. 12:48

**Flemming Damgaard Larsen** (V):

Også her i den radikale ordførers tale bryster man sig af de 15 mio. kr., der er blevet givet til småøerne. Men som jeg var inde på før, er det jo således, at de 15 mio. kr. både skal dække driften af et færge-sekretariat, gratis godstransport til og fra øerne, og så at man kan få bedre færgetjening i april og september måned for at udnytte frisesæsonen.

Men disse 15 mio. kr. kan jo langt fra dække disse områder, langt fra. Det er langt større beløb, vi skal have fat i, og det er derfor, jeg gerne vil spørge den radikale ordfører: Hvorfor kunne Det Radikale Venstre gå med til at bruge 400 mio. kr. ekstra til de fem store byer i Danmark frem for måske at tage nogle af de penge og prioritere dem til småøerne, som virkelig er trængt? Uden småøerne som levende helårssamfund ville Danmark virkelig være fattigt.

Kl. 12:49

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 12:49

**Andreas Steenberg** (RV):

Det med de 400 mio. kr. til storbyerne må hr. Flemming Damgaard Larsen lige uddybe hvad handler om.

En ting er sikker, nemlig at hvis Venstre får magten efter næste valg, bliver der indført nulvækst, og det er en kæmpe milliardbesparelse ude i kommunerne, man så vil indføre. Så når hr. Flemming Damgaard Larsen prøver at bilde småøerne ind, at hvis der kommer en ny regering, kommer der endnu flere penge end de 15 mio. kr., vi har fundet, er det jo et blålus. Så er det at føre de vælgere bag lyset, for der vil jo ikke komme flere penge til kommunerne. Tværtimod tror jeg, at kommunerne med sådan en nulvækst vil have meget svært ved at opretholde det nuværende færgeniveau.

Kl. 12:50

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 12:50

**Flemming Damgaard Larsen** (V):

Jeg kan jo forstå, at ordføreren bare taler udenom og ikke svarer på mit spørgsmål, men så vil jeg spørge på en anden måde, mere konkret og direkte: Hvad vil Det Radikale Venstre gøre, for at de små øer i Danmark kan sikres som levende helårssamfund med bedre færgetjening, bedre bosætning og bedre erhvervsudvikling?

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:50

lukket rundtomkring, fordi man netop kigger efter at lave de her store enheder. Så jeg tror, at der er mange landdistrikter, der har mistet arbejdspladser. Og når jeg tænker på landdistrikter, tænker jeg ikke f.eks. Holstebro by eller Herning by, der tænker jeg på de mindre byer, der ligger rundtomkring.

Kl. 12:50

**Andreas Steenberg** (RV):

Jamen vi har afsat 15 mio. kr. mere til færgedriften. Jeg synes, det er flot over for de små øer i den krise, vi står i, at der trods alt er kommet flere penge. Hvordan de 15 mio. kr. skal bruges, må hr. Flemming Damgaard Larsen spørge økonomi- og indenrigsministeren om, for det er en forhandling, der foregårovre i det ministerium.

Så bliver der spurgte yderligere om småøerne, og der mener jeg vi skal have set på, hvordan vi kan få dækket den sidste 0,1 pct. af danskerne, som ikke har ordentlig mobil- og bredbåndsdækning. 0,1 pct. lyder jo ikke af meget, men når det er 0,1 pct. af 5 millioner mennesker, har vi altså nogle tusinde mennesker i Danmark, bl.a. på de helt små øer, som ikke har mobil- og bredbåndsdækning, og det tror jeg at vi i telefonligskredsen, som omfatter alle partier undtagen Enhedslisten og Dansk Folkeparti, skal sætte os ned og diskutere, for det er et af de problemer, jeg oplever der er.

Kl. 12:51

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Så er det hr. Thomas Danielsen.

Kl. 12:51

**Thomas Danielsen** (V):

Tak for det. Og tak for ordførerens konstruktive tale. Jeg synes, at ordføreren var inde på nogle gode ting. Og noget af det, som ordføreren slår sig meget op på, er det her med udflytning af statslige arbejdspladser. Det var sådan set det eneste, som sådan fik mig til lige at rynke panden, for der er jeg ikke lige helt på linje med ordførerens tankegang, i hvert fald ikke med regeringens tankegang.

Et eksempel hjemme fra ordførerens eget område er jo miljøcentret, som vi i vores tid først fik – hvad skal man sige? – udflyttet. Og nu har den nye regering så valgt at centralisere det igen. Sådan er der rigtig mange eksempler.

Vi var gode til at flytte arbejdspladser ud i vores tid. Derfor vil jeg bare opfordre den nuværende regering til at prøve at tage den bold op og så tænke på at centralisere. Og ordføreren nævner jo selv, at man kan blive nødt til at centralisere.

Det er jeg sådan set til dels enig i, men en centralisering behøver ikke at foregå i København. Man har jo set mange eksempler på, at vi også har lavet centralisering i vores tid, man kan kigge på Udbetaling Danmark og den slags ting og sager. Og kommunalreformen var jo sådan set også en form for centralisering. Så det hele behøver ikke lige at være i København.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren: Har man sådan en strategi i regeringen, eller er det noget, som De Radikale kunne tænke sig at arbejde for, således at man får koordineret placeringen af de her arbejdspladser?

Kl. 12:53

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:53

**Andreas Steenberg** (RV):

Jeg må med stor skam melde, at det der med, at VK-regeringen var god til at flytte arbejdspladser ud, har jeg godt nok svært ved at se for mig. Altså, jeg vil mene, at kommunalreformen virkede meget, meget modsat.

Jeg vil sige til hr. Thomas Danielsen, at hvis vi tager vores område, tror jeg, at der er mange kommunekontorer, sygehuse osv., der er

Jeg havde da gerne set, at hele den besparelse, som der skulle laves, og som VK-regeringen vedtog for den statslige administration, kunne ske i København. Det tror jeg bare ikke på er muligt. Og der er det, jeg siger, at en meget, meget stor andel af de job, der er blevet nedlagt, er nedlagt i København. Og ja, så har det også ramt landdistrikterne, men det har ramt landdistrikterne i mindre grad, end man kunne frygte.

Jeg havde da også gerne set, at der var nogle flere ting, der var blevet holdt åbne. Men når der skal laves en så stor en besparelse, kommer alle til at tabe noget.

Kl. 12:54

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Hr. Thomas Danielsen.

Kl. 12:54

**Thomas Danielsen** (V):

Det er altså ikke en stor overraskelse for Venstre, at antallet af arbejdspladser, der bliver nedlagt i København, er større end ude i provinsen, for det siger sig selv, når nu der er væsentlig flere arbejdspladser herinde.

Derfor kunne det være interessant, hvis ordføreren lige ville oplyse det i procent, i forhold til hvor mange der bor i byen – ikke fordi jeg forventer, at du nødvendigvis lige kan ryste det ud af ærmet – for det var da interessant, hvis man kunne få nogle tal, som var lidt nemmere at forholde sig til.

I forhold til centralisering i VK-regeringens tid, hvor du fremhæver kommunalreformen, går jeg ikke ud fra, at ordføreren er interesseret i, at vi skal tilbage til sognerådene eller tilbage til før kommunalreformen, altså at han ser en gevinst i det. Jeg nævnte bare kommunalreformen som et eksempel på, at man har centraliseret nogle opgaver. Og ja, det er klart, at nu er der ikke brug for tre borgmestre, hvis der er tre kommuner, der er blevet lagt sammen; det siger sig selv. Jeg nævnte det som et eksempel på en centralisering, der er sket lokalt. Derfor vil jeg bare appellere til, at man ikke nødvendigvis i regeringen tænker centralisering som noget, der skal ske i København.

Derfor vil jeg gerne spørge ordføreren igen, hvis du vil svare, for nu har jeg jo ikke ret til flere spørgsmål, så jeg vil gerne have, at du svarer den her gang: Kunne man forestille sig, at De Radikale kunne presse på for, at man lavede en strategi i regeringen om centralisering af arbejdspladser, således at de ikke nødvendigvis skal flyttes til København, og at man sørgede for at få det koordineret? Tak.

Kl. 12:56

**Første næstformand** (Bertel Haarder):

Man skal som bekendt undgå direkte tale. (*Thomas Danielsen* (V): Undskyld!).

Ordføreren.

Kl. 12:56

**Andreas Steenberg** (RV):

Når man skal lave en besparelse i et ministerium, er det selvfølgelig det ministerium, der skal lave besparelsen, derfor kan man ikke lave en strategi, som gælder for alle mulige forskellige besparelser i forskellige ministerier.

Jeg synes, at man skal tage hensyn til landdistrikterne. Hvis vi f.eks. tager besparelsen på statsforvaltningerne, mener jeg, at man netop lukkede ned i nogle af de større byer. Det synes jeg er et godt eksempel.

På samme måde er der altså også blevet nedlagt flest job i København. Så siger hr. Thomas Danielsen, at det ikke er nogen overraskelse, fordi der er flest job i København. Men det er jo ikke rigtigt, for fordelingen af statslige job, hvis man tager forsvaret med, som man oftest gør, og som består af statslige arbejdspladser, er faktisk sådan, at der er mange statslige arbejdspladser ude i landdistrikterne.

Derfor er det faktisk godt gået, at en meget stor andel af de arbejdspladser, der er blevet nedlagt, er blevet nedlagt i København. Hvis hr. Thomas Danielsen gerne vil have tal på det, er de blevet givet til Landdistriktudvalget. Jeg kan ikke huske, om det er 80 pct. eller 90 pct. af de arbejdspladser, der er blevet nedlagt, der lå i København, det er et i hvert fald et meget, meget stort flertal af arbejdspladserne, der er blevet nedlagt i København.

Kl. 12:57

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Så er det fru Anni Matthiesen.

Kl. 12:57

**Anni Matthiesen** (V):

Tak. Jeg vil egentlig gerne lige fortsætte med at sige lidt om det med de statslige arbejdspladser. Det er jo rigtigt nok, som ordføreren var inde på i sin tale, at det er via erhvervsudviklingen, at man også kan styrke yderområderne. Det var også ordførerens holdning. Og der vil jeg bare høre, om ikke ordføreren kan give mig ret i, at når man fjerner nogle statslige arbejdspladser fra yderområderne, og lad os f.eks. tage Ribe, er der fare for, at en hel familie flytter fra yderområderne, og dermed en større risiko for, at der sker en affolkning, når befolkningen faktisk rykker mod storbyerne.

Kl. 12:58

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 12:58

**Andreas Steenberg** (RV):

Jo, det er jeg enig i. Det er også derfor, jeg synes, at det er godt gået, at en meget stor andel af de job, der er blevet nedlagt, blev nedlagt i København. Og jeg vil stadig væk fastholde, at det under den borgerlige regering jo ikke var, fordi der var en masse arbejdspladser, der flyttede ud af København. Tværtimod blev mange af de offentlige arbejdspladser centraliseret på grund af kommunalreformen.

Kl. 12:59

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Anni Matthiesen.

Kl. 12:59

**Anni Matthiesen** (V):

Til det vil jeg så sige, at det er vigtigt, at vi forsøger at arbejde i samme retning, og at vi forsøger at lave nogle strategier, som sikrer, at den her udvikling ikke fortsætter: at man ikke samler alt i de store byer. Der vil jeg gerne spørge De Radikales ordfører, om ikke De Radikale måske vil være med til at lave de strategier, så man ikke på sigt får alt samlet i København – at man på en eller anden måde laver en koordinering, og lad os nu tage jordbrugskommissionerne igen, og placerer nogle statslige arbejdspladser også de steder, hvor det kunne være fornuftigt at gøre det, sådan at jordbrugskommissionerne, som arbejder en del med landbrug osv., naturligt måske kunne placeres andre steder end i København.

Kl. 13:00

**Første næstformand** (Bertel Haarder):  
Ordføreren.

Kl. 13:00

**Andreas Steenberg** (RV):

Jeg synes, man skal tage hensyn til landdistrikterne, når man laver de her besparelser. Men jeg mener ikke, man kan sige, at hver eneste arbejdsplads, der skal nedlægges, skal nedlægges i København. Det, jeg har sagt flere gange i løbet af den her debat, er, at med de besparelser, som den her regering har arvet fra VK, på den statslige administrations område er det i meget, meget høj grad københavnske arbejdspladser, der er blevet nedlagt. Jeg er godt klar over, at der også er blevet nedlagt nogle stykker i landdistrikterne, men den helt store andel ligger i København.

Kl. 13:00

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Mette Hjermand Dencker, Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:00

**Mette Hjermand Dencker** (DF):

Jeg vil godt høre, hvordan ordføreren stiller sig i forhold til regeringens nedlæggelse af visionsgruppen og visionsgruppens program, for man kan jo høre, hvordan ministeren nærmest har taget afstand fra det, inden det kom ud, altså at det bestemt ikke var ministerens holdninger, og at det bare lige var et indspark til debatten osv. Hvad skal det her program overhovedet bruges til? Hvordan stiller ordføreren sig i forhold til det her program? Hvad skal vi bruge det til i debatten, hvis selv den minister, som er skaberen af visionsgruppen, ikke engang kan anerkende det som en del af vores arbejde?

Kl. 13:01

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Så er det ordføreren, Andreas Steenberg.

Kl. 13:01

**Andreas Steenberg** (RV):

Jeg kan forstå på nogle citater af fru Hjermand Dencker, som jeg har læst i en avis, at fru Hjermand Dencker mener, at den måde, vi har talt om landdistrikterne på, har været for dårlig, fordi vi har talt landdistrikterne ned og brugt negative ord som rådden banan. Lige præcis det mener jeg at den her visionsgruppe har været med til at gøre op med. Jeg har lagt mærke til den her visionsgruppe i rigtig mange medier, hvor de har forsøgt at fortælle og også med held har fortalt nogle rigtig positive historier fra landdistrikterne, hvilket fru Mette Hjermand Dencker også gør. Det synes jeg faktisk har været det rigtig gode bidrag fra den visionsgruppe, og det mener jeg også er det, den har skullet, nemlig fortælle, at der er masser af gang i landdistrikterne, der er masser af positive ting, der foregår i landdistrikterne. Det synes jeg har været rigtig godt ved den visionsgruppe.

Kl. 13:02

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Fru Mette Hjermand Dencker, værsgo.

Kl. 13:02

**Mette Hjermand Dencker** (DF):

Så vil jeg godt høre: Har ordføreren så i sinde at arbejde videre med nogle af de forslag, de kommer med? For en af de interessante visioner, de kommer med, er meget i tråd med Dansk Folkepartis »Udviklingsplan for landdistrikterne«, nemlig det her med, at de i fremtiden ser, at der er flere erhvervsskoler ude i landdistrikterne, hvor de har jorden lige i baghånden, og hvor de har midlerne til at bruge det, de skal, på erhvervsskolerne. Det var faktisk noget, der var helt i tråd med, hvad vi i Dansk Folkeparti fremlagde i vores »Udviklingsplan for landdistrikterne«. Ser vi her, at regeringen vil arbejde ud fra det, og at vi dermed kunne forestille os at blive enige om noget?

Kl. 13:03

Kl. 13:05

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:03

**Andreas Steenberg (RV):**

Det mener jeg også at vi gør, for vi har jo faktisk afsat flere penge til erhvervsskolerne. Jeg mener, at et af de problemer blandt mange, vi har i Danmark, er, at erhvervsskolerne og erhvervsuddannelserne som sådan er blevet for dårlige, og der er også alt for mange danskere, som ikke har respekt for sådant helt almindeligt erhvervsarbejde f.eks. som smed eller tømrer. Vi kan se, at der er rigtig mange, der går på gymnasiet. Jeg var selv gymnasielærer, inden jeg kom herind, og det er jo langt over halvdelen af de unge, der starter på et gymnasium. Det synes jeg faktisk er lidt en udfordring, for det ville være godt, hvis endnu flere ville vælge de almindelige erhvervsuddannelser også. Der er altså mange, der har valgt det fra, og der er også mange meldinger om, at niveauet er blevet for lavt. Det er derfor, at vi har afsat penge til at højne kvaliteten af erhvervsuddannelserne.

Kl. 13:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak for det. Så er det hr. Lars Dohn. Nej, undskyld, der er flere korte bemærkninger. Værsgo til hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance.

Kl. 13:04

**Leif Mikkelsen (LA):**

Tak for det. Den radikale ordfører, hr. Andreas Steenberg, nævnte de mange tusind arbejdspladser, der er forsvundet, ikke til København, men rent faktisk ud af Danmark. Jeg er meget enig med ordføreren i, at det jo virkelig er noget, der har gjort ondt i de her områder, vi taler om, nemlig i yderområder i Danmark. Derfor er spørgsmålet jo, og det er måske mere interessant end at diskutere statslige arbejdspladser: Hvordan får vi vendt den udvikling? For det er jo en udvikling, der fortsat kører nu. Hvad er Det Radikale Venstres bud på at dæmme op for eller ændre den udvikling?

Kl. 13:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det ordføreren.

Kl. 13:04

**Andreas Steenberg (RV):**

Jeg mener, at de arbejdsmarkedsreformer, som den tidligere regering satte i gang, og som vi har stemt igennem, og også de reformer, vi lægger op til, vil være med til at ændre de strukturer i velfærdssamfundet, der gør, at vi ikke er konkurrencedygtige.

Det andet er, at vi skal have sørget for at give folk en uddannelse, så de har kompetencerne til at konkurrere. Så skal vi holde de offentlige budgetter i ro, så vi ikke skal låne så mange penge i udlandet og dermed får renten til at stige. Og så har vi en diskussion om afgifter på erhvervslivet, hvor der jo nu er meldinger fra regeringen om, at vi skal til at se på nogle af de afgifter, som er blevet indført de sidste 10 år, altså om der er nogle af dem, vi kan afskaffe for at øge virksomhedernes konkurrenceevne, lidt ligesom vi gjorde med fedtafgift, sukkeravgift, multimedieskat, iværksætterskat og den her udstationeringsskat.

Kl. 13:05

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er det hr. Leif Mikkelsen igen.

**Leif Mikkelsen (LA):**

Tak. Vil det sige, at vi skal forvente, at det meget toneangivende regeringsparti, Det Radikale Venstre, nu virkelig vil lægge sig i selen for, at vi får ændret på vores skatte- og afgiftstryk, som er den egentlige årsag til, at konkurrenceevnen er forsvundet i det private erhvervsliv i Danmark? Vil Det Radikale Venstre nu til at gå forrest for at få ændret på det skattetryk – skat på lønninger, som jo er den egentlige årsag til, at vi ikke kan konkurrere med udlandet – i et helt andet tempo end det, vi har set indtil nu? Det vil være spændende, for så kan Det Radikale Venstre regne med Liberal Alliances opbakning, så det glæder vi os til.

Kl. 13:06

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak, så er det ordføreren.

Kl. 13:06

**Andreas Steenberg (RV):**

Det er vi da glade for. Men vi har jo sådan set allerede gjort rigtig meget. VK-regeringen valgte jo at sænke skatten på arbejde med, så vidt jeg husker, 8-9 mia. kr. som led i deres genopretningsplan. De skattelettelser kommer nu ud at flyve som planlagt, og så har vi lavet skattereformen fra forsommeren, som giver skattelettelser på arbejde for 14 mia. kr., så vidt jeg husker. Så skattetrykket er vi ved at se på.

Så har vi jo fra regeringens side og også fra økonomi- og indenrigsministerens side meldt ud, at vi ikke ser for os, at skatter og afgifter kan stige mere. Jeg synes også, at vi skal have en debat om, om der er nogle skatter eller afgifter, som vi skal se på at få afskaffet, ligesom vi gjorde med fedt- og sukkerskatten her for nylig og multimedieskatten og iværksætterskatten for godt et års tid siden.

Kl. 13:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det hr. Esben Lunde Larsen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:07

**Esben Lunde Larsen (V):**

Tak for det, og tak til den radikale ordfører for tale og debat. Hvor ser den radikale ordfører et landdistriktsperspektiv i regeringens innovationsstrategi?

Kl. 13:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:07

**Andreas Steenberg (RV):**

Jeg skal være fuldstændig ærlig og indrømme, at jeg ikke har fået læst den ned i detaljen, så det har jeg svært ved at svare på på nuværende tidspunkt.

Kl. 13:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Esben Lunde Larsen, værsgo.

Kl. 13:07

**Esben Lunde Larsen (V):**

Al respekt for det. Jeg stiller spørgsmålet til ministeren, som jo så kan forberede sig på det, når ministeren skal i krydsild efter debatten.

Kl. 13:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren, værsgo.

Kl. 13:07

Kl. 13:11

**Andreas Steenberg (RV):**

Det har jeg ikke brug for at svare på.

Kl. 13:07

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det slut på den her talerrække. Nu er det hr. Lars Dohn, Enhedslisten, værsgo.

Kl. 13:08

(Ordfører)

**Lars Dohn (EL):**

Nu er vi nået til det tidspunkt, hvor vi skal passe på ikke at få alt for mange gentagelser. Jeg skal forsøge at bidrage med noget nyt til debatten.

Jeg kan sige, at alle de konkrete initiativer, som regeringspartiernes ordførere og ministeren har nævnt, er nogle, som Enhedslisten for størstedelens vedkommende har været med til at gennemføre. Og det er med til at vise, at hvis man vil bruge den forklaringsmodel, som Venstres ordfører var fremme med, og sige, at der intet er sket på dette område, så vil jeg – hvis jeg må komme med en vittig bemærkning – sige, at man skal længere ud på landet, hvis man skal have nogen til at tro på den.

Vi er rigtig glade for det sidste nye initiativ, nemlig at det såkaldte strukturudvalg fra 2001, Frank Bundgaard -udvalget, bliver genoplivet, og at vi nu i et nyt lys får analyseret, om den teknologiske udvikling også kan begrunde, at vi lægger arbejdspladser andre steder end de steder, udvalget pegede på. For det sagde jo Odense, Aarhus og Aalborg. Den nye teknologi kan jo gøre, at man kan placere statslige arbejdspladser helt andre steder, så vi glæder os til, at den analyse kommer, og at der kommer noget nyt på banen.

Ellers har vi i Enhedslisten lagt afstand til nogle af de professorer, som er ved at analysere, hvordan man får lukket landsbyer. Vi har startet et landsbyudvalg, der hedder Livet på landet. Vi mener faktisk, at der skal lys i landsbyerne, at der skal liv i landsbyerne. Men det er klart, at når vi har en krise af det omfang, som vi har i øjeblikket, og som det her samfund genererer med jævne mellemrum, så rammer det hårdest ude på landet. Man kan forstærke det ved strukturændringer.

Kommunalreformen er blevet nævnt – nu har man lukket hver sjette skole, og det er jo helt tydeligt, at det overvejende er skoler ude på landet. Jamen at den har medvirket til at bevare arbejdspladser, skal man tale meget langt, meget højt og meget længe for at få nogen til at tro. Så det har været rigtig dyrt for landdistrikterne, at vi har haft den koncentration, som lå i kommunalreformen, og som Enhedslisten jo heller ikke var enig i.

Derfor er omdrejningspunktet at skabe nye arbejdspladser derude, det er det, der bliver afgørende for, om folk kan blive boende, og om der kan ske vækst. Og derfor må man jo sige, at i det her samfund, hvor 700.000 mennesker er sat uden for døren, skal der andet til end bare små justeringer; så skal vi til at tænke helt anderledes i forhold til finansieringen af arbejdspladser, og så skal vi til at tænke helt anderledes i forhold til vores banksektor – vi taler jo gerne om en samfundsbank. Vi skal sørge for nogle ting, som modvirker den centraliseringstendens, som naturligt ligger i det kapitalistiske samfundssystem.

Man har lige gennemført en lukkelov, som er med til at lukke butikker ude på landet og centralisere, så vi skal tænke os rigtig godt om, med hensyn til hvilke skridt vi vil tage. Vi bakker op om regeringens landsbypolitik. Vi kan være uenige om, hvilke skridt vi skal tage. Regeringen vil gå med små skridt, og vi vil gå med større skridt, men vi tager diskussionerne og skubber på så godt som muligt. Jeg mener, at et af resultaterne i forhold til det her nye udvalgsarbejde peger i den rigtige retning. Tak.

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det fru Mette Hjermand Dencker fra Dansk Folkeparti, værsgo.

Kl. 13:12

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

Kan Enhedslistens ordfører bekræfte, at Enhedslisten stemte for Dansk Folkepartis forslag om at flytte statslige arbejdspladser ud til provinsen? Og i bekræftende fald: Hvordan i alverden kan det så hænge sammen med, at Enhedslisten nu stemmer for regeringens forslag om at nedsætte et analyseudvalg, hvor vi skal analysere os frem til, om der måske er et behov for statslige arbejdspladser i provinsen? Hvordan kan Enhedslisten både være for det og så for Dansk Folkepartis forslag?

Kl. 13:12

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:12

**Lars Dohn (EL):**

Det er, fordi vi grundlæggende synes, at det er rigtigt at analysere og ikke bare hovedløst flytte statslige arbejdspladser ud på landet. Netop det udvalg fra 2001, som jeg omtalte, går grundigt ind og analyserer, hvad det er, man skal være opmærksom på. Man skal f.eks. passe på, at man ikke får tab af knowhow på de arbejdspladser. Der er mange personalepolitiske hensyn, der skal tages, så derfor skal det ikke være en hovedløs udflytning. Det får vi nu på begavet vis analyseret i et nyt udvalg, og så får vi et nyt grundlag for placeringen af statslige arbejdspladser.

Kl. 13:13

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Mette Hjermand Dencker.

Kl. 13:13

**Mette Hjermand Dencker (DF):**

I Dansk Folkeparti er vi sådan set enige i, at vi selvfølgelig skal tænke os om, inden vi handler. Det er vi ikke uenige i. Og det er også gennemtænkt, når vi i Dansk Folkeparti vælger, at vi gerne vil have flere statslige arbejdspladser til provinsen, for hvis vi skal have flere erhvervsarbejdspladser til provinsen, skal staten gå foran med det gode eksempel.

Det, som jeg godt vil høre et klart svar på, er: Betyder det, at Enhedslisten nu går med på regeringens forslag, og at Enhedslisten ikke længere er med på forslaget fra Dansk Folkeparti, som Enhedslisten stemte for?

Kl. 13:13

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:13

**Lars Dohn (EL):**

Det betyder, at vi støtter det forslag til vedtagelse, som regeringen fremsætter her, fordi vi kan se perspektiver i det, og fordi vi ikke ser nogen modsætning i forhold til det, der lå i Dansk Folkepartis forslag. Der er mange af Dansk Folkepartis ting, som vi synes er ganske fornuftige, også når I har talt om f.eks. Trondheim-modeller osv. Så derfor er vi ikke nødvendigvis uenige med Dansk Folkeparti. At Dansk Folkeparti så har bakket en økonomisk politik op, som var med til at skærpe krisen ude på landet, er noget andet, og der var vi direkte uenige.

Kl. 13:14

Kl. 13:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Vi skal lige huske, at der ikke må være direkte tiltale.

Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:14

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Tak for det. Nu er det lidt ærgerligt, eller det er rettere sagt meget ærgerligt, at SF er udeblevet fra debatten her i dag, fordi jeg havde også nogle spørgsmål til SF. Men nu kan jeg så prøve at stille nogle til Enhedslisten.

I al politik handler det om at prioritere. Der er en given økonomisk ramme, og man må prioritere inden for den. Jeg vil høre, om Enhedslisten vil være med til i de årlige finanslovforlig, som Enhedslisten har med regeringen, at presse regeringen til at prioritere bedre færgedrift til småøerne. Bedre færgedrift vil sige flere afgang, at der både er tidlige morgenafgange og sene aftenafgange, således at man kan passe sit arbejde på fastlandet, og også at man kan få billigere priser på disse færger til øerne. Vil Enhedslisten prioritere det i fremtidige finanslovforslag?

Kl. 13:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:15

**Lars Dohn (EL):**

Det korte svar er ja. Grunden til, at vi netop fik de resultater, som hr. Flemming Damgaard Larsen kritiserer for at være for ringe – jeg ved ikke, hvordan Venstre så med en nulløsning vil skabe bedre resultater på det område – var jo, at vi i udligningsreformforhandlingerne fik presset de her ting med.

Kl. 13:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 13:15

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Jeg indledte netop med at sige, at det handler om at prioritere inden for en given økonomisk ramme, og det var det, mit spørgsmål gik ud fra, og jeg spurgte, om Enhedslisten så vil det. Men jeg kan forstå, at det vil Enhedslisten ikke, og det synes jeg er rigtig ærgerligt for småøerne her i Danmark.

Men så vil jeg spørge om noget andet. Regeringen har jo med ministeren i spidsen utallige gange sagt, at man vil komme med en samlet strategi for yderområderne og for øerne. Den er ikke kommet. Vi har spurgt efter den flere gange, endda mange gange, og vi har ikke fået noget svar. Vil Enhedslisten være med til at sikre, at regeringen og ministeren nu kommer med en samlet strategi for yderområderne og de små øer?

Kl. 13:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:16

**Lars Dohn (EL):**

Jeg synes, det vil være en udmærket idé, hvis regeringen kommer med en strategi. Det bør man jo have for al politisk gøren og laden. Så derfor synes vi, det er en ganske udmærket idé at komme med en strategi, men vi må også erkende, at der faktisk er sket rigtig mange ting på det her felt. Derfor er vi noget mere imponerede, end den borgerlige opposition er.

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Og så er det hr. Esben Lunde Larsen, Venstre, værsgo.

Kl. 13:17

**Esben Lunde Larsen (V):**

Tak for det, og tak til Enhedslistens ordfører. Jeg bed mærke i en ting, som Enhedslistens ordfører sagde i sin ordførertale, nemlig at Enhedslisten egentlig var parat til at gå nogle skridt længere end regeringen. På hvilke områder er Enhedslisten villig til at gå nogle skridt længere end regeringen? For hvis Enhedslisten er det, var det jo muligt, at Enhedslisten skulle søge et alternativt flertal med de borgerlige partier, hvis det var en landdistriktspolitik, Enhedslisten kunne enes med de borgerlige partier om. På hvilke områder er Enhedslistens ordfører villig til at gå nogle skridt længere end regeringen?

Kl. 13:17

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:17

**Lars Dohn (EL):**

Vi har jo en helt anden opfattelse af, hvordan det her samfund skal udvikle sig. Vi vil ikke affinde os med EU's rammer for økonomisk udvikling. Der er vi fundamentalt uenige med regeringen, men da også med Venstre. Derfor kan jeg ikke ligefrem se, at Venstre har noget at lokke med, når det drejer sig om at skabe mere samfund, f.eks. når det gælder at fastholde skolerne ude på landet. Det er jo netop Venstrepolitikere, der sidder derude og lukker skoler på stribe.

Kl. 13:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 13:18

**Esben Lunde Larsen (V):**

Tak for det, formand. Kan Enhedslistens ordfører nævne *et* eksempel? spørger jeg, og så nævner Enhedslisten folkeskoler, der bliver lukket. Altså, hvilke initiativer vil Enhedslistens ordfører gerne tage for at skabe vækst i landdistrikterne? Og hold bare EU og alt muligt andet udenfor. Der kunne jo godt være punkter, som Enhedslisten kunne få opbakning til fra de borgerlige partier. Hvor er det, Enhedslisten vil gå længere i forhold til regeringens landdistriktspolitik? Det er vi i Venstre da utrolig interesserede i at høre.

Kl. 13:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:18

**Lars Dohn (EL):**

I finansloven fik vi gennemført starten af udmøntningen af en aftale – det var 15 mio. kr. – om at udvikle begrebet socialøkonomiske virksomheder. Jeg har tidligere i dag sagt, at når der er 700.000 mennesker, der er sat uden for døren, er der behov for at tænke anderledes, og så er det en systemfejl. En af de ting, man kan gå i gang med derude, er at skabe arbejde til alle dem, der er sat uden for døren, f.eks. ved oprettelsen af socialøkonomiske virksomheder.

Kl. 13:19

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Og så er det fru Mai Henriksen, De Konservative, med en kort bemærkning, værsgo.

**Mai Henriksen (KF):**

Tak, formand. Det synes jeg lyder meget interessant: Nu skal man til at fremme socialøkonomiske virksomheder. Altså, hvad med bare at lade de virksomheder, som er ude i landdistrikterne, få mulighed for at kunne udvikle sig?

Noget af det, vi jo ved er en rigtig stor udfordring, er eksempelvis at låne penge, hvis man har en virksomhed, der har et postnummer i et landdistrikt. Så er det meget sværere at låne penge i realkreditinstitutter og i pengeinstitutter, for hvad er så ens udviklingsplaner? Og selv om man kommer med nok så god en økonomi, der er velkonsolideret, og der er gode fremtidsudsigter, bliver kassen stadig væk smækket i.

Så kunne vi egentlig bare ikke starte med at gøre det sådan godt for de virksomheder, som allerede er etableret i landdistrikterne, og som har problemer med at låne, så de kan udvide deres forretningsområder?

Kl. 13:20

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:20

**Lars Dohn (EL):**

Det er noget, vi har meget fokus på. Det er netop derfor, vi taler om, at når den her bankstruktur, vi har i øjeblikket, er frosset, er der behov for at sikre nye måder at tilføre kapital på til dem, der har gode ideer. Derfor taler vi om en samfundsbank, derfor taler vi om at bringe pensionsmilliarderne i spil for at skabe nye arbejdspladser, for det er arbejdspladser, der er omdrejningspunktet for udviklingen på landet.

Vi vil skabe et ændret landbrug, som indebærer, at der bliver familielandbrug, der bliver arbejde derude – det, som man før talte sådan lidt Morten Korchsk om, nemlig at hvis man laver lokal fødevarerproduktion, bliver det hele bare hyggeligt. Nej, det er faktisk en rigtig god vej at betræde. I stedet for at transportere dyrene til Tyskland kan man slagte dem og bearbejde dem lokalt, sådan at man f.eks. får udviklet en lokal fødevarerproduktion.

Kl. 13:21

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:21

**Mai Henriksen (KF):**

Jeg hørte også godt det spørgsmål, der blev stillet af Venstre om de her visioner med at lave lokale gårdbutikker. Jeg må bare erkende, at for den familie, hvor eksempelvis den ene har mistet sit arbejde – det kunne være, fordi der var en statslig arbejdsplads, der lukkede ned og flyttede til hovedstaden – vil det at skulle købe fødevarer i vej-kanten formentlig være noget dyrere, fordi produktionsomkostningerne er højere, end at gå hen og eksempelvis købe æg fra burhøns henne i den lokale brugs. Så jeg tror også, at der er brug for en vis grad af realisme, når vi taler om landdistrikterne.

En anden ting, der også står i den visionsrapport, er, at det skal være ildsjælene, der bærer udviklingen frem. Det er så visionen frem til 2030. Altså, undskyld, men det burde jo sådan set også være visionen i dag, og det er også visionen i dag, for de steder, vi kan se landdistrikterne spire, er det jo netop på grund af ildsjælene. Så det er der jo ikke ret meget 2030 over.

Men hr. Lars Dohn siger, at der er meget fokus på det her med at give bedre lånemuligheder til virksomhederne. Hvis vi nu ser bort fra en samfundsbank, som jeg heller ikke tror Socialdemokraterne deler et positivt indtryk af, hvad kunne man så gøre, for at det blev

Kl. 13:19

bedre og nemmere for virksomhederne at låne til eksempelvis at udvide deres forretninger?

Kl. 13:22

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:22

**Lars Dohn (EL):**

Vi er ikke så langt fra en samfundsbank. F.eks. er vestjyskBANK ejet af danskerne, aktiemajoriteten er ejet af det danske folk. Derfor har vi også stillet krav om, at man jo også skal sikre, at vestjyskBANK kører efter fornuftige kriterier og ikke kører, som om det var en bingoøkonomi. Vi fik faktisk ret, da vi forlangte, at bankdirektøren skulle fyres, når det er det danske samfund, der ejer vestjyskBANK. Der gik så 3 måneder, før man fik taget sig sammen til at fyre bankdirektøren.

Men der er ting omkring finansiering, der skal ændres, for hvis man ikke kan finansiere erhvervslivet, kommer der ikke noget nyt på banen.

Kl. 13:23

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Og så er det fru Jane Heitmann, Venstre, for en kort bemærkning.

Kl. 13:23

**Jane Heitmann (V):**

Tak. Jeg har med stor interesse lyttet til ordførerens indlæg, og jeg har også noteret mig, at Enhedslisten gerne vil gå længere end regeringen, og det synes jeg jo er rigtig, rigtig spændende.

Jeg kunne også forstå på ordføreren, at den retning, som ordføreren gerne vil have det skal gå i, er i retning af socialøkonomiske virksomheder. Og nu må ordføreren jo rette mig, hvis jeg har misforstået det. Men vil ordføreren ikke være venlig at være lidt mere specifik og så komme med lidt flere eksempler på områder, hvor man gerne vil gå lidt længere end regeringen?

Kl. 13:24

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:24

**Lars Dohn (EL):**

Nu sagde den tidligere spørger: Nævn mig blot ét område. Og så nævnede jeg socialøkonomiske virksomheder, for det er faktisk der, der ligger nogle muligheder i den krise, vi er i. For vi har arbejdskraften, men vi mangler noget, som de her 700.000 mennesker kan få at rive i. Så derfor er det helt oplagt, at det er samfundet, der må træde til, når det private erhvervsliv ikke er i stand til det i den her situation – eller ikke vil eller flytter arbejdspladser ud eller importerer arbejdskraft. Det er jo det, der er galt på landet, altså at man jo egentlig helst skulle kunne tale ukrainsk for at kunne begå sig ude på landet.

Kl. 13:24

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Fru Jane Heitmann.

Kl. 13:24

**Jane Heitmann (V):**

Nu kan der jo være mange tilgange til det her med, hvorfor arbejdspladser flytter. Man kunne jo også bare sådan i mindelighed bede regeringen og regeringens støtteparti om at holde afgiftsniveauet på et nogenlunde acceptabelt niveau, så virksomhederne rent faktisk opretholder en vis form for konkurrencedygtighed.



Måske ordføreren lige en gang til vil præcisere, hvad der for ordføreren ligger i en socialøkonomisk virksomhed, som han kaldte det.

Kl. 13:25

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:25

**Lars Dohn** (EL):

Der er jo tale om en nonprofittvirksomhed, som etableres inden for de rammer, der er i lovgivningen. Vi ønsker de rammer udvidet, og det er jo så også noget af det, vi har fået igennem i finansloven, altså at der skal laves et udviklingsarbejde omkring det. Så der ser vi store perspektiver i, at vi har tomme fabriksbygninger stående rundt omkring, især i landdistrikterne, og de skal jo bruges. Og vi har hænder, der ikke får lov at komme i aktivitet. Der er f.eks. i Herning, som ikke ligger langt ude på landet, 678 unge mennesker mellem 18 og 25 år, som ikke er i uddannelse eller arbejde. Der er rigtig mange røde lamper, der lyser, i forhold til at vi i det her samfund skal have sat gang i arbejdspladser. Og det kan f.eks. være socialøkonomiske virksomheder.

Kl. 13:26

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Anni Matthiesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:26

**Anni Matthiesen** (V):

Tak. Så tror jeg egentlig, at jeg bare helt kort vil spørge: Er der andre områder, hvor Enhedslisten gerne vil gå længere end regeringen, altså med hensyn til landdistriktspolitikken?

Kl. 13:26

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:26

**Lars Dohn** (EL):

Ja, hele den offentlige sektor, vi vil fjerne de der snærende bånd fra kommunernes økonomi. Det vil sige, at der med rigtig god mening kan skabes en hel masse kommunale arbejdspladser, også i landdistrikterne. Vi vil stimulere hele energisektoren. Vi vil gerne gå langt videre med hensyn til f.eks. at lave energireoveringer, at lave grøn politik, som gøres mere uafhængig af fossile brændstoffer osv. Så ud ad de spor ligger der rigtig mange beskæftigelsesmuligheder, hvis vi vil det.

Kl. 13:26

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Værsgo.

Kl. 13:27

**Anni Matthiesen** (V):

Så kunne jeg godt tænke mig at gå tilbage til det, som ordføreren også var lidt inde på, nemlig at man syntes, det kunne være rigtig fint at få skabt noget udvikling omkring gårdbutikker osv. i yderområderne. Men ser ordføreren helt realistisk det som vejen frem, at alle i yderområderne faktisk skal leve som Bonderøven og være selvforsynende?

Kl. 13:27

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

**Lars Dohn** (EL):

Nej, hvis vi tænker i fremtidens arbejdspladser for landet, tror jeg ikke, at Bonderøven – undskyld udtrykket – kan bidrage med ret meget. Altså, vi er ikke romantikere. Vi går ind for en teknisk industriel udvikling. Vi går ind for, at man gør tingene grønne og skaber gode arbejdsmiljøforhold. Så derfor skal det være på basis af noget, der bærer fremad, og man kan jo sagtens f.eks. udvikle lokale fødevarerproduktioner, uden at det er stokroseromantik.

Kl. 13:28

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak – og da Bonderøven er sådan almindeligt anerkendt på DR, tror jeg, at det også er almindeligt anerkendt i Folketinget, at man bruger ordet.

Værsgo til hr. Thomas Danielsen fra Venstre.

Kl. 13:28

**Thomas Danielsen** (V):

Tak for det. Jeg vil gerne spørge ordføreren, hvornår Enhedslisten forventer at der som lovet kommer den her samlede strategi for landdistriktsområdet.

Kl. 13:28

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ordføreren.

Kl. 13:28

**Lars Dohn** (EL):

Vi kan jo håbe på, at ministeren vil speede op. Nu har han jo i sin afsluttende replik mulighed for måske at uddybe det nærmere. Vi ser gerne, at der kommer en samlet strategi, for man skal jo gerne vide, hvor man vil hen med tingene.

Kl. 13:28

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Vil ordføreren spørge igen?

Nej, fint. Så siger vi tak til ordføreren. Så er det hr. Leif Mikkelsen fra Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:29

(Ordfører)

**Leif Mikkelsen** (LA):

Når folk lytter til debatten her i dag, kunne nogle måske få indtryk af, at det næsten er en jammerdal at være på landet, og at der er brug for en lang række kunstige tiltag, for at det overhovedet er til at holde ud at leve der. Som en af dem, der lever på landet, vil jeg gerne sige, at det sådan set er selvvalgt, og at det faktisk går ganske godt. Selv om Brugsen er lukket og skolen er lukket, er der stadig væk et forsamlingshus, en dilettantforening, en sommerfest osv., dvs. alt det, der binder et lokalsamfund sammen. Vi er nogle, der positivt har haft muligheden for at vælge at bo der.

Det store problem er faktisk, om den mulighed bliver ved med at være til stede, set i lyset af at dér, hvor man bosætter sig, gør man det jo i forventning om, at man også kan få et job og dermed kan brødføde sin familie. Det er sådan set forudsætningen for at blive en del af et samfund og leve der med sin familie. Det er der, udviklingen i de sidste mange år er gået den forkerte vej og har skabt en situation, hvor man, hvis man skal se på muligheden for arbejdspladser, kan se, at der sker en affolkning af landområder og landsbyer i stedet for et tilvalg af dem, og så bliver det på sigt endnu sværere at holde gang i dilettantforeningen, forsamlingshuset, sommerfesten osv. Så er det ikke kun Brugsen og skolen, man kommer til at mangle, og det er dystre perspektiver for fremtiden. Det er også derfor, jeg tillader mig at spørge den radikale ordfører, hvad man egentlig vil

gøre ved, at arbejdspladser er flyttet ud af Danmark i de sidste mange år.

Derfor er den her debat måske egentlig en afspejling af, at det bliver lidt bagvendt, når vi har et landdistriktområde, som vi diskuterer hen over alle andre ministerområder. For hvis det skal batte noget, er det jo en lovgivning i Skatteministeriet eller vedrørende it og tele, planlægning osv., der skal til, og det er ikke områder, der ligger hos landdistriktsministeren. Nu er det jo statsministeren, der udnævner ministre og sammensætter, hvilke områder man vil arbejde med, og jeg siger overhovedet ikke det her for at genere den nuværende minister på området, men måske afspejler den her valgperiode med et nyoprettet ministerie på det her område, at det egentlig ikke er særlig hensigtsmæssigt at rive et sådant område ud af de forskellige ministerier.

Dermed risikerer man jo at havne i en situation, hvor de forskellige ministre i mindre grad føler sig forpligtet til at arbejde med at skaffe de arbejdspladser osv. Vi peger på, at det allerstørste problem er de private arbejdspladser, der er flyttet, og måske i mindre grad de offentlige arbejdspladser, der er flyttet rundt med, og det er jo ikke sådan, at det her ministerområde overhovedet kan rette op på det. Så skal man i hvert fald tale med nogle andre ministre.

Så ville det være mere passende, hvis vi havde haft skatteministeren her for at få afdækket, om man vil gøre noget ved vores skatte- og afgiftstryk, som jo er den egentlige skurk i forhold til affolkningen i landområderne og den nedprioritering, der er sket af dem. Der vil jeg gerne sige, at der kunne man bare køre en tur ned igennem Vestjylland og så se på nogle af de landsbyer, der er hårdest ramt af, at en række industriarbejdspladser er forsvundet, og at det dermed er endt med, at der er boliger, der ikke engang kan sælges. Det er reelt et problem, og det er jo ikke, fordi byen er død. Nej, den er død, fordi arbejdspladserne ikke er der, og det er ikke et spørgsmål om landdistriktspolitik eller et puljetilskud eller noget andet, vi kan flytte rundt med her eller kan genere ministeren med at han kun er kommet med et lovforslag om osv. Nej, problemet er vel, at andre ministre på de områder, der rækker ind over det her, ikke er kommet med de nødvendige lovforslag for at redde den her situation, eller at vi har en regering, der ikke har modet til at gøre noget alvorligt ved vores skatte- og afgiftstryk, som er den egentlige dræber i det her spørgsmål.

Derfor kunne vi jo så bare afprøve, om vi på det her område kunne blive enige om en prioritetsrækkefølge, med hensyn til hvad der ville gavne de her områder. Liberal Alliance har fremsat forslag om, at vi skulle tillade, at sommerhuse kunne sælges til udlændinge. Det var et forslag, vi stod fuldstændig alene med i Folketinget. De fleste sommerhuse ligger i yderområderne, vil jeg gerne sige, de ligger faktisk i Vandkantsdanmark. Prøv at lytte til borgmestrene derude. De synes, at det ville være en fantastisk idé. Men de partier, der synes, at vi skal gøre en hel masse på området, kunne ikke stemme for. Vi har foreslået at sætte momsen ned på hotel- og restaurationsdrift og turisme, som i høj grad ligger i de områder. Hvor var Folketingets partier at finde der? Er det, fordi det ikke hører hjemme i den her lidt brede, uforpligtende snak, som der er om landdistrikter?

Så jeg vil bare her i dag påpege, at man måske seriøst skal overveje, om det er særlig fremmende for sagen at have et ministerområde, der udelukkende beskæftiger sig sådan lidt flydende med landdistrikter, i stedet for at lade det gå ind i de egentlige områder, hvor det kan rykke noget. Derfor håber jeg da meget, at Folketingets partier vil besinde sig. Vi skal nok genfremsætte de her fremragende forslag, som Liberal Alliance kom med i forbindelse med finansloven, så man skal nok få mulighed for at rette op på sin manglende deltagelse, så vi kan få vedtaget noget her i Folketinget, der betyder noget for de mennesker, der lever derude. Så bliver det levedygtigt i sig selv og ikke ved hjælp af kunstigt åndedræt. Så er Liberal Alliance klar. Tak for ordet.

Kl. 13:34

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er ikke nogen spørgsmål. Så tak til ordføreren. Så er det fru Mai Henriksen, De Konservative.

Kl. 13:34

(Ordfører)

**Mai Henriksen (KF):**

Tak, formand. Jeg har set rigtig meget frem til ministerens redegørelse i dag, og det gør jeg, hver eneste gang de redegørelser eller beslutningsforslag kommer, fordi hver eneste gang tænker jeg, at nu må det være dagen, hvor der virkelig kommer noget, som gør en kæmpe forskel for landdistrikterne og yderområderne, noget, der kan mærkes ude lokalt. Det er egentlig paradoksalt, for det, jeg egentlig burde håbe på, var jo, at der ville komme lovforslag fra ministeren, sådan at man egentlig fik lovbehandlet nogle af de initiativer, som burde være til gavn for landdistrikterne – lovforslag, som vil skabe en positiv retning for landdistrikterne. Men jeg må også erkende, at jeg måske nok er holdt op med at håbe, fordi der jo ikke kommer noget. Det eneste lovforslag, som ministeren har haft, er byfornyelsesloven, og den titel siger jo tydeligt, at der ikke er så stort et fokus på landdistrikterne og yderområderne.

Så er der heller ikke nogen langsigtet strategi for landdistrikternes udvikling. Det har vi hørt flere tage op her i salen i dag. Det tætteste, vi kommer, er den berømte visionsgruppe, som består af nogle kendte mennesker, som bor i landdistrikterne, og som altså har bidraget med visioner til 2030, altså visioner som, at det er borgere, der skal bære udviklingen frem, lokale ildsjæle, og man forestiller sig vejsalg, hvor man kan stå i bedste Morten Korch-stil og sælge sine grønsager fra vejen, og at fødevarer vil blive lokalt producerede og lokalt solgt. Det er meget søde tanker. Det sker allerede i dag, men det er måske nok ikke det, som sådan bliver hovedkernen i landdistrikternes udvikling. Måske er det også derfor, at ministeren efterfølgende har taget lidt afstand fra den her visionsgruppe. Jeg har i hvert fald hørt ministeren understrege adskillige gange, at det ikke er ham, der har udformet den vision for landdistrikterne.

Så kan man sige, at der ikke er nogen strategi, at det er ærgerligt, at det er bluff og spin, at der overhovedet blev udnævnt en landdistriktsminister. Men jeg vil prøve at tage jahatten på i dag, og så vil jeg prøve at række hånden frem og sige: Lad os se på det og få lavet den strategi sammen.

Vi Konservative vil fortsat forfølge en aktiv indsats, og vi vil også gerne give vores bud på, hvad hovedindsatsen skal være. For os er løsningen at skabe mulighed for udvikling. Hele Danmark skal have mulighed for at koble sig på globaliseringens udvikling og mulighed for at konkurrere på lige fod. Fremtidens bosætning kræver god infrastruktur, gode muligheder for uddannelse og sygebehandling. Men det allervigtigste, tror jeg, er, at der er arbejdspladser lokalt. Hvis ikke folk bor der, hvis folk bliver ved med at flytte fra yderområder og landdistrikter, så kan man lave nok så mange initiativer. Så vil man fortsætte med stagnationen.

Derfor har vi også fokus på at skabe gode rammevilkår, som altså understøtter økonomisk vækst i den private sektor, for det er jo fra virksomhederne, at væksten skal komme. Vi har været glade for initiativer som vækstkautionsordningen, eksportlåneordningen, komme i gang-lån og også den udviklingspakke, som regeringen lavede, og som altså gav Vækstfonden mulighed for at udbyde lån til små og mellemstore virksomheder, som var kommet i sådan en kreditklemme. Det er et skridt i den rigtige retning, og det vil jeg gerne kvittere for. Spørgsmålet er bare, om den udviklingspakke kommer hele Danmark til gavn, eller om det mest er områder med vækst i forvejen – altså læs: hovedstadsområdet – det kommer til gavn, og som altså profiterer af de her ordninger. Sandheden er, at der er virksomheder, som stadig har rigtig svært ved at optage lån, fordi de eksem-

pelvis har et postnummer på Ærø. Det er virkeligheden for mange virksomheder – gode sunde, virksomheder, som alene bliver diskrimineret på baggrund af deres postnummer. Det må jeg bare sige altså er helt urimeligt.

Som politikere skal vi ikke blande os i, hvordan realkreditinstitutterne udlåner deres penge. Men så må vi altså tage andre midler i brug, så det alligevel bliver muligt at kunne skabe vækst, også i landdistrikterne. Vi ønsker et Danmark i sammenhæng. Vi ønsker et Danmark, hvor udvikling ikke kun foregår øst for Valby, men hvor den positive udvikling også afspejles i landdistrikterne. Med virksomhederne følger også arbejdspladser. Arbejdspladserne er tæt sammenkoblet med udvikling og vækst, og er der arbejde, er det også mere nærliggende at slå sig ned i lokalområdet. Det skal være godt at bo og arbejde i alle dele af landet.

Derfor har det også betydning, når arbejdspladser lukker, og især også, når det er statslige arbejdspladser, der lukker. En ting er, at Fyn mister mere end 60 statslige arbejdspladser, som nu bliver flyttet til hovedstadsområdet, men ofte er det hele familier, der flytter med. Når manden bliver nødt til at rykke teltplæne op, er det jo tit og ofte, at fruene også følger med.

Sluttelig vil jeg blot sige, at jeg tidligere har sagt, at der ikke er noget i denne verden, som jeg hellere vil have, end at landdistriktsministeren får succes, og det mener jeg meget alvorligt. Jeg må bare sige, det er utrolig svært at få succes, når man ikke tager nogen initiativer og man ikke kommer med nogen lovforslag og man ikke kommer ud og er med til at sætte initiativer i gang, som kan bidrage til at skabe udvikling og vækst, også i yderområderne, også i landdistrikterne.

Kl. 13:39

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lars Dohn, Enhedslisten, for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

**Lars Dohn (EL):**

Ordføreren nævnte, at det i områder med visse postnumre ikke er muligt at få realkreditbelånt fast ejendom. Samtidig sagde ordføreren, at det ikke er noget, politikerne kan eller skal blande sig i. Hvor var løsningen lige? Hvad er De Konservatives svar på det spørgsmål?

Kl. 13:40

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ordføreren.

Kl. 13:40

**Mai Henriksen (KF):**

Jamen løsningen er at give mulighed for, at man kan låne på ordinære vilkår. Jeg nævnte jo en lang række ordninger: kom i gang-lån, vækstkautionsordning og også den her udviklingspakke. Det, der bare er rigtig vigtigt, er faktisk, at vi fra politisk hold sikrer, at det altså også er muligt for virksomheder med postnumre i yderområder at få gavn af de her puljer, så puljerne ikke kun kommer de virksomheder til gavn, som ligger i hovedstadsområdet. Det er jo desværre det, vi har set: Der har været en skævvridning. En række af de virksomheder, som ligger i hovedstadsområdet og gerne vil vækste, får de her midler, så de kommer ud af deres kreditklemme, mens en virksomhed som Søby Værft, som bliver nødt til at udvide, hvis de skal have fremtidige ordrer, ikke kan få lov til at låne og ikke kan få lov til at udvide. Ergo står de og kan se, at deres kundebog bliver mindre og mindre år for år, simpelt hen fordi de kan tage færre kunder ind, end de ellers ville have kunnet, hvis de havde fået lov til at låne lidt penge.

Kl. 13:41

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Lars Dohn.

Kl. 13:41

**Lars Dohn (EL):**

Har Det Konservative Folkeparti stillet et ændringsforslag eller et forslag om, at f.eks. Søby Værft kan blive finansieret? Er det mig, der har overset det, eller hvad?

Kl. 13:41

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ordføreren.

Kl. 13:41

**Mai Henriksen (KF):**

Nej, vi har ikke stillet et forslag om at finansiere Søby Værft, for så tror jeg, jeg ville få rigtig, rigtig travlt med alle de virksomheder, som ville ringe mig op som ordfører og få mig til at stille forslag i Folketingssalen. Altså, jeg giver et eksempel på en virksomhed, som ligger i et yderområde, som har rigtig svært ved at låne, som har en velkonsolideret, sund økonomi, og som har brug for at udvide sin forretning for også at kunne tage ordrer ind i fremtiden, fordi skibene jo bliver større og større og havnen i Søby altså ikke bliver større, men har brug for den her udvidelse af havneområdet.

Men det er egentlig bare for at sige, at vi jo sådan set gerne vil indgå i en dialog. Jeg tror, jeg har nævnt Søby Værft i adskillige ordførertaler heroppefra, men det er jo ikke op til mig. Det er jo op til selve udmøntningen af lovgivningen at lægge de principper ud, som er afgørende for, hvordan man fordeler de her penge. Det er noget, som sker i implementeringsfasen. Det er jo ikke noget, opfatter jeg i hvert fald, som jeg kan stille forslag om heroppefra, og slet ikke for en enkelt virksomhed.

Kl. 13:42

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak til ordføreren. Så er det ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 13:42

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg vil godt starte med at kvittere for en spændende debat og diskussion. Vi, der har med landdistrikterne at gøre, mødes jo ikke, uden at det kører lidt højt, og vi har hver vores sådan ideologiske tilgang til det, men jeg vil også kvittere for det på den måde, at jeg i virkeligheden opfatter det sådan, at alle gerne vil noget godt for landdistrikterne. Så udgangspunktet er i virkeligheden, at der faktisk skulle være mulighed for at komme videre.

Jeg noterede mig også, at et par af ordførerne havde jahatten på, som det hed fra den konservative ordfører, fru Mai Henriksen. Jeg vil gerne prøve at sætte et par enkelte ting i diskussionen lidt på plads ud fra, hvordan jeg ser det, og prøve at sige lidt mere om vores initiativer.

For det første var der meget diskussion om nedrivningspuljen. Jeg tror, det var DF's ordfører, der talte om nedrivningspuljen. Man kan sige, at det jo var en engangspulje. Hvis det nu var så vigtigt, undrer det mig, at man ikke videreførte den. Vi har sat 75 mio. kr. af om året til at udvikle og også afvikle nogle af de her bygninger, som skal væk. Men 75 mio. kr. om året, bliver meget mere – det kan enhver forvisse sig om – end en engangspulje på 250 mio. kr. over 2 år, hvis man ganger det op med antal år.

Der har også været diskussionen om, og det undrer mig lidt, fra Venstres ordfører, at det var farlige mennesker, der var i visionsgruppen. Jeg kan nu ikke sådan forstå, at kommunaldirektøren i Hol-

stebro, Lars Møller, skulle være et farligt menneske eller Bonderøven eller Niels Hausgaard. Det er nu første gang, jeg har hørt den betegnelse om dem. Jeg tror, at de vil smile lidt af, at de skulle være farlige.

Så tog jeg faktisk i min tale afstand fra aktiv dødshjælp til mennesker, men især til landsbyer. Jeg går ikke ind for det. Men der er nogle, der siger, at der mangler både en overordnet målsætning og en overordnet strategi, og jeg vil da gerne sådan for arveprins Knud og de borgerlige gentage, at regeringens overordnede målsætning er at skabe et Danmark, der hænger sammen på et bæredygtigt grundlag, og at landdistrikterne skal være levedygtige og attraktive og med gode muligheder for et godt liv og mulighed for velfærd. Vores strategi er jo, at vi vil fokusere på at identificere problemerne i landdistrikterne og løbende komme med forslag til løsninger. Det afspejler sig også i vores tværgående forslag. Vores initiativer bliver iværksat under hensyntagen til de fokusområder, vi har, under hensyn til regeringens forsigtighedsprincip, der betyder – i modsætning til under den tidligere regering – at finansieringen skal sikres, inden initiativerne sættes i værk.

Vi overtog jo en økonomi med et kæmpe hul i de offentlige finanser på 70 mia. kr., så derfor er der selvfølgelig vigtige hensyn at tage.

Men lad mig så nævne, at vi har fremrykket offentlige investeringer for 16 mia. kr., skabt grundlag for etablering af mange nye arbejdspladser, og her skal man huske på, at vi de sidste 3 år under VKO-regeringen faktisk tabte 160.000 private arbejdspladser, og landdistrikterne blev meget hårdt ramt. Det var hovedsagelig faglærte og ufaglærte arbejdspladser, og det er i landdistrikterne, så her er noget at rette op på for at få gang i vækst og beskæftigelse.

Vi sikrede også med finansloven i 2012 en videreførelse af ordningen med redningshelikoptere og sikrede også en ekstra. Vi udviklede endda lægehelikopterberedskabet med en ekstra helikopter.

Vi gjorde også det, at vi forhøjede Landsbyggefondens renoveringsramme med 10 mia. kr. Vi renoverer for 23 mia. kr. fra nu af og frem til år 2016 i et bredt forlig, der holder hånden under 10.000 arbejdspladser for bygningshåndværkere, og renoverer 50.000 almene boliger.

Vi har også lavet en udligningsordning og et transportforlig, og der synes jeg at Venstre skulle høre efter, især Venstres ordfører, for Venstre var ikke med i udligningsordningen og heller ikke i transportforliget, der jo samlet set gav 287 mio. kr. til landdistrikterne. Venstre afslog at være med her. Det undrer mig meget med det store engagement, som Venstre lægger i landdistrikterne.

Der er indgået en bredbåndsaftale, en udviklingspakke med forligspartierne til forbedring af store og små virksomheder.

Vi har sikret 170 nye studiepladser på maskinmesteruddannelsen, nedsat vækstteam, der skal komme med anbefalinger i forhold til vækst og beskæftigelse inden for turisme og oplevelsesøkonomi.

Vi har lanceret forslag om modernisering af planloven, der i modsætning til under den tidligere regering, hvor den kun gav udvikling i 29 kommuner, nu giver udvikling i alle landets kommuner. I de landdistrikter, der har tilbagegang eller tilbagegang i bosætning, kan man faktisk komme ud i landbrug, gartneri og fiskeri. Man kan oven i købet få lov at bygge til. Det giver nogle nye muligheder, nye planlægningsredskaber og mulighed for iværksætteri.

Så har nogle spurgt, hvad målet skulle være med en minister. Ja, for det første er vi hovedindgang for alle de aktører, som er i landdistrikterne. Vi påpeger problemerne, vi koordinerer på tværs, vi løser udfordringerne i regeringen, og det er en funktion, som har fået stor anerkendelse også fra de private aktører rundt omkring.

For det andet sikrer vi en overvågning, dokumentation, udvikling i landdistrikterne med henblik på at etablere den fornødne viden. Tænk bare på vores redegørelse, der kommer en gang om året.

For det tredje arbejder vi med en samfundsmæssig debat om, hvordan vi håndterer de forskellige relationer mellem by og land, og jeg synes, at visionsgruppen er et rigtig godt eksempel på det.

For det fjerde skaber vi grundlag for en koordinering og en understøttelse af den generelle indsats, ikke mindst i forhold til vækst og bosætning. Jeg synes faktisk, vi har taget rigtig mange initiativer.

Kl. 13:48

Når vi så kigger på, hvordan vi gennemfører de initiativer, vil jeg sige, at der er byfornyelsesloven, at vi er kommet med en hel boligpakke i forhold til området, kan man sige, at vi har taget hånd om Låsby-Svendensentyperne, som vi diskuterede før, altså de der skruppelløse udlejere, som lejer ud til nomadefamilier. Vi har sikret, at der nu kommer fleksboliger, altså at de her boliger, som ikke kan sælges, kan lejes ud, at helårsboliger kan bruges som sommerhusboliger. Vi samler og målretter det i redegørelser, som jeg har sagt, vi laver en landdistriktskonference, vi får fokuseret de midler, som ligger i LAG-midlerne og landdistriktspuljen, mod vækst og beskæftigelse. Vi samordner i forhold til de regionale vækstfora. Vi laver lovforslag, der præciserer kommunernes mulighed for at tillade helårsboliger. Vi har etableret rejsehold. Vi har gjort landdistrikterne synlige i samfundsdebatten. Vi inddrager det lokale og det frivillige engagement.

Så jeg synes ikke, det er rigtigt, når de borgerlige forsøger at sige, at der ikke sker en pind. Men det er, som Søren Kierkegaard sagde engang: at livet leves forlæns, men forstås baglæns. Det er måske de erfaringer, som man selv har gjort i sin egen tid, der gør, at man hænger fast i den opfattelse. Men lad os nu komme på banen. Lad nu Venstre komme ind, lad nu de borgerlige byde ind på, hvad det er for en udvikling, man gerne vil. Lad os indgå et samarbejde, så vi kan løfte de her landdistrikter, hvor rammerne er så vigtige, og hvor man i så mange år under VKO har svigtet.

Kl. 13:49

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Der er en lang række korte bemærkninger. Den første er fra hr. Erling Bonnesen, Venstre. Værsgo.

Kl. 13:49

**Erling Bonnesen (V):**

Tak for det. Det er jo dejligt igen at høre, at man gerne vil tage nogle forskellige tiltag til fordel for landdistrikterne. Da regeringen blev udnævnt, fik vi jo som bekendt en landdistriktsminister, og jeg glædede mig da også over, at det oven i købet blev en fra Fyn, for så var der – troede jeg – i hvert en chance for, at vi nu kunne få stoppet det såkaldte københavneri og i hvert fald hindre, at der blev flyttet ressourcer fra resten af Danmark, altså fra landdistrikterne, til København.

Den berømte jordbrugskommissionssag må da i den grad ærgre landdistriktsministeren. Man var alle sine gode intentioner til trods simpelt hen nødt til at stemme ja til direkte ved en beslutning her i Folketinget at flytte arbejdspladser væk fra landdistrikterne og ind til København. Det var altså det stik modsatte af, hvad man egentlig sagde at man ville og måske nogle gange forsøgte at gøre. Realiteterne er jo bare, at strømmen går den anden vej.

Så mit spørgsmål er, om det ikke var en tosset beslutning. Var det ikke lige her, at landdistriktsministeren skulle have sat foden ned og have trukket i alle håndbremsene og sagt: Kære kolleger i regeringen, det her går ikke?

Kl. 13:50

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ministeren.

Kl. 13:50

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Bonnesen, at det er brandærgeligt, hver eneste gang en statslig arbejdsplads forsvinder i vores landdistrikter. Det er ikke sådan, at det har været en målsætning for os. Vi har haft som målsætning i den politik, der skulle til for at opfylde kravene i forbindelse med den tidligere regerings boligjobordning, som vi overtog – finansiering af boligjobordningen og fokuseret administration – at sikre, at det gik så skånsomt ud over landdistrikterne som overhovedet muligt.

Det viser sig også, når vi ser tallene, at – sagt med et forbehold – af de statslige arbejdspladser, som forsvandt, blev 15 pct. af dem, så vidt jeg husker, taget i landdistrikterne, mens det var 85 pct. i København. Det viser jo, at vi har gjort, hvad vi kunne, for at sikre det. Men det er klart, at der skulle spares, der skulle laves en fokuseret administration, og jeg tror ikke, at Venstre mente noget andet om det, for det var jo dem, der havde sat det her i værk, og som havde sat fokuseret administration i værk. Så vidt jeg husker, skete der faktisk en 5-procents-reducering af arbejdspladser i staten, for at man kunne betale for den her boligjobordning, som Venstre jo satte i værk sammen Dansk Folkeparti og De Konservative.

Kl. 13:51

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:51

**Erling Bonnesen** (V):

Det er jo dejligt at høre, at man har nogle gode intentioner, og at man gerne vil, det kan vi også høre på hele debatten her i dag. Det vil alle jo gerne. Så er det, når man står og skal trykke på knapperne og træffe konkrete beslutninger, at man ligesom skal prøve at vægte det og sige: Hvordan går det så rent faktisk?

Ja, der skulle rationaliseres, det stod vi også fuldstændig på mål for i Venstre. Så var der det med den konkrete placering. Der var en omrokering af det, og det var der jo en oplagt lejlighed til lige præcis på jordbrugskommissionernes område, som i den grad vedrører landdistrikterne. Det er jo i modstrid med alt at sige, at så flytter man arbejdspladser væk fra landdistrikterne og ind til hovedstaden netop på sådan et område. Det er der, jeg mener at landdistriktsministeren netop i den grad skulle have trukket i alle til rådighed stående håndbremsen, og hvad der ellers skulle til, og så skulle han have sagt til regeringen: Kære kolleger i regeringen, det her går ikke.

Hvorfor gjorde landdistriktsministeren ikke det?

Kl. 13:52

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:52

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg kan sige til hr. Erling Bonnesen, at vi koordinerer hver eneste dag på tværs i regeringen, og vi arbejder sammen om at fokusere på de udfordringer, der er. Men det er klart, at her var der en udfordring. Jeg håber ikke, Venstre er ved at løbe fra boligjobordningen og fokuseret administration og finansieringen af den. Det var så de muligheder, der lå, og vi har taget vidtgående hensyn til landdistrikterne. Det betyder ikke, at det ikke er brandærgeligt, hver eneste gang man mister en videnarbejdsplads rundtomkring i vores landdistrikter.

Men det, der først og fremmest skal løftes, og der, hvor den store ærgrelse ligger, er, at den tidligere regering overså alle faresignaler i forhold til krisen, ikke greb ind i tide, og at vi mistede 160.000 arbejdspladser, hvoraf rigtig, rigtig mange af dem lå i vores landdi-

strikter. Det var private arbejdspladser, men det forandrer ikke på, at det selvfølgelig er brandærgeligt at miste dem, også statslige arbejdspladser. Men vi skulle jo finde finansieringen også til en videreførelse af den boligjobordning, som hr. Erling Bonnesens parti, statsministerpartiet, satte i værk sammen med Dansk Folkeparti og De Konservative.

Kl. 13:53

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Anni Matthiesen, Venstre.

Kl. 13:53

**Anni Matthiesen** (V):

Tak. Der er mange gange i dag blevet spurgt ind til, hvordan det går med den her fælles og samlede strategi for landdistrikterne, og som jeg forstod ministeren her i hans afsluttende tale, kommer der ikke nogen samlet strategi. Årsagen til, er vi har spurgt ind til det nogle gange, hænger jo selvfølgelig sammen med, at landdistriktsministeren på det første samrådsmøde, vi havde med ministeren, faktisk selv fortalte om, at han havde en plan om, at han ville lave en samlet strategi for landdistrikterne.

Jeg skal bare lige have bekræftet nu her, om det forholder sig sådan, at vi kan forvente en samlet strategi, eller om det forholder sig sådan, at der ikke kommer nogen samlet strategi.

Kl. 13:54

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:54

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Det er jo interessant, at Venstre ikke havde nogen landdistriktsminister i deres tidligere regering, at de ikke havde nogen samlet strategi for området, men nu afkræver det af os andre.

Men jeg har sagt det i dag: Vores målsætning, som er et led i strategien, er at skabe et Danmark, der hænger sammen på et bæredygtigt grundlag. Landdistrikterne skal være levedygtige med attraktive muligheder for et godt liv. Det er vores ambition at fokusere på beskæftigelse og de generelle rammebetingelser. Vi vil gøre det attraktivt at bosætte sig i landdistrikterne, og landdistrikterne skal prioriteres og synliggøres i samfundsdebatten. Det er vores målsætning.

Vores strategi i forhold til indsatsen er at identificere problemerne i landdistrikterne, løbende at komme med konkrete løsningsforslag, og det afspejler sig også i de forslag, som jeg har redegjort for her i dag. Og vores initiativer vil selvfølgelig blive sat i værk under hensyntagen til det forsigtighedsprincip, der skal være, for pengene skal være der, før vi bruger dem. Det er i modsætning til tidligere, hvor man slog et hul på 70 mia. kr. i statskassen.

Kl. 13:55

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:55

**Anni Matthiesen** (V):

I forhold til visionsgruppens arbejde, som jo nu er fremlagt og færdiggjort, kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, om der er nogle konkrete ting i det, som visionsgruppen nu er nået frem til, som ministeren fremadrettet vil gøre brug af. Eller er det bare tanken, at bogen nu kommer til at stå og samle støv på hylderne i ministeriet? Eller kan vi forvente, at der dukker noget op her inden for den nærmeste fremtid med afsæt i det, som visionsgruppen har konkluderet?

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):  
Tak. Ministeren.

Kl. 13:56

på innovationsdelen, på udviklingsdelen, og der tror jeg at vi og Liberal Alliance ser forskelligt på det. Men jeg er enig i problemet med de 20 pct.s tab af konkurrenceevne – det er virkelig en stor udfordring for os.

Kl. 13:56

Kl. 13:58

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg syntes, det var interessant at tage nogle andre mennesker end dem, der er politikere, altså dem, som bor i landdistrikterne, til at prøve at se på: Hvad kunne vores mission for 2030 være? Jeg synes, at de faktisk meget modigt siger, at der vil være landsbyer, som dør. Det kan vi jo alle sammen sige os selv, når der er 4-5 pct.s afvanding om året fra vores landområder til de større byer. Men der, hvor de vil opretholde livet, er i virkeligheden der, hvor man har et fællesskab, der, hvor man har ildsjæle. Jeg synes, det er tankevækkende, at det her, vi skal understøtte og forbedre rammebetingelserne. Det andet, som de siger, er, at digitaliseringen er helt afgørende nødvendigt, og derfor arbejder vi også på et ekstra udspil til engang her i løbet af året 2013, hvor regeringen vil komme ud med mere om det.

Så taler de om stedets betydning – og det tror jeg at fru Anni Matthiesen rigtig godt ved, for fru Anni Matthiesen bor selv i et landdistrikt – nemlig det, at man ikke kan flytte Klitmøller, for det ligger lige der, hvor det ligger, og har nogle unikke vejrforhold, der gør, at man kan bruge det på den særlige måde, som man nu bruger Klitmøller på. Der er faktisk positiv tilflytning til Klitmøller, og sådan kunne man nævne flere andre steder i landet. Jeg tror, det er afgørende, at man satser på den del af det. Og så betyder det selvfølgelig, som vi siger, noget, hvordan man taler om landdistrikterne.

Men jeg synes, det er en rigtig spændende rapport. Jeg synes, det er rigtig godt set, og jeg synes ikke, at der er noget som helst Morten Korch over det. Så ja, vi vil gerne bruge de input i diskussioner og debatten i det videre forløb, og det håber jeg også at Venstre vil.

Kl. 13:57

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Leif Mikkelsen, Liberal Alliance, kort bemærkning.

Kl. 13:57

**Leif Mikkelsen** (LA):

Tak for det. Ministeren undgik jo behændigt overhovedet at kommentere den manglende konkurrenceevne, og hvad den betyder for landdistrikterne. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Anser ministeren det for ligegyldigt for landdistrikterne, at vores konkurrenceevne er så mangelfuld, som den er, og at det er vores skatte- og afgiftstryk, der er det reelle problem i forhold til konkurrenceevnen, eller er det slet ikke en tanke, ministeren tænker som en del af løsningen?

Kl. 13:58

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 13:58

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Det var ikke et spørgsmål om at omgå det behændigt, men jeg forsøgte at svare på en del af spørgsmålene fra den diskussion og debat, der har været. Men ja, vi tabte faktisk op gennem 00'erne 20 pct. af vores konkurrenceevne. Hvor vi jo lå rigtig, rigtig flot efter den tidligere socialdemokratisk ledede regering med Nyrup i spidsen, tabte vi rigtig, rigtig meget af vores konkurrenceevne. Men for mig er konkurrenceevne andet end kun skat. Jeg ved godt, at Liberal Alliance fokuserer meget på skat. Det er altså også et spørgsmål om uddannelse, det er et spørgsmål om købmandskab, det er et spørgsmål om, hvordan vi sikrer de bedst mulige vilkår for vores virksomheder

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 13:58

**Leif Mikkelsen** (LA):

Det er da virkelig udenomssnak, der vil noget: Man vil alt andet end at løse problemet. Lad mig tage noget helt kontant som vores momssatser i Danmark og turismen, og med hensyn til turismen er vi vel enige om, at der foregår en del i vore landdistrikter og yderområder, ved vandet osv. Vi har en momssats på 25 pct., i Sverige er den på 12 pct., i Norge på 8 pct. og i Tyskland på 7 pct., det er lige omkring os, og fører det ikke til, at der er færre, der kommer til Danmark som turister, og at vi dermed mister arbejdspladser og omsætning?

Muligheden for arbejdspladser var det, jeg pegede på var afgørende for, at man overhovedet bosætter sig i landområderne, men er der slet ikke her tale om en skævvridning eller nogle virkemidler, som ministeren eventuelt bruger i sine samtaler med de ansvarlige ministre i regeringen til at fortælle dem, at den er gal, den her, at det skal vi have rettet op på, det skal vi have ændret på? Eller er det bare sådan, at vi svømmer rundt i noget med lidt tilskud, og at det ender med, at jeg får ret i, at etableringen af sådan et ministerium som det her er så fuldstændig og inderlig overflødig?

Undskyld, vil jeg sige til ministeren, men det er jo det, det fører til, hvis ikke man bruger sådan nogle værktøjer i forhold til den øvrige del af regeringen. Så det er derfor, jeg er interesseret i at kende ministerens syn på det her område.

Kl. 14:00

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Ministeren.

Kl. 14:00

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg tror, at hr. Leif Mikkelsen godt ved, at der blev lavet en stor skatteaftale med de borgerlige partier her for ikke ret længe siden. Og den lempet skatten på arbejde, både i bunden og i toppen. Så vi har sådan set adresseret den problemstilling.

Med hensyn til differentieret moms er det altid en diskussion, man kan tage. Der er mange steder i verden, man har det, men vi har hidtil fravalgt det. Det gjorde den tidligere borgerlige regering, også, og det ved hr. Leif Mikkelsen, han var jo en del af den tidligere borgerlige regering, da han var medlem af Venstre. Så der vil jeg sige, at det er andre virkemidler, der skal til.

Men jeg vil sige til hr. Leif Mikkelsen, at jeg ikke anerkender, at det alene er skat, der gør det, der er rigtig, rigtig mange ting, der spiller sammen. Det er helt afgørende, at uddannelsesmulighederne er til stede, og at den kompetente arbejdskraft er til stede. Innovationsmiljøerne betyder noget. Det har også betydning, at man kan få passet sine børn, så man kan komme på arbejde osv. osv.

Der spiller velfærdssamfundet ind. Og jeg synes egentlig, at det er tankevækkende, at de lande, der har et højt velfærdsniveau og et forholdsvis højt skattetryk, faktisk klarer sig bedre gennem krisen end dem, der har et lavt skattetryk. Det synes jeg også hr. Leif Mikkelsen skulle tænke lidt over.

Kl. 14:01

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det fru Jane Heitmann, Venstre, værsgo.

Kl. 14:01

**Jane Heitmann (V):**

Tak for det, og tak til ministeren for de afsluttende bemærkninger.

Det er jo vældig interessant at høre en fynsk landdistriktsminister tale om udvikling, når vi nu alle sammen ved, at hver sjette arbejdsplads på Fyn rent faktisk er forsvundet siden krisen i 2008. Vi ved, at tallet for det samme i Københavnsområdet er, at hver 33. arbejdsplads er forsvundet siden krisen i 2008.

Jeg kunne egentlig på den baggrund godt tænke mig at spørge: Hvad er det, der gør, at landdistriktsministeren finder det attraktivt at flytte statslige arbejdspladser fra Fyn, der altså har mistet hver 6. arbejdsplads, til bl.a. Københavnsområdet, der kun har mistet hver 33. arbejdsplads? Hvad er det, der gør det attraktivt i en fynsk sammenhæng?

Kl. 14:02

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:02

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg synes, at det er en underlig form for argumentation, fru Jane Heitmann bruger. Skulle jeg synes, at det var attraktivt at flytte statslige arbejdspladser? Har jeg nogen sinde sagt noget om det?

Jeg har faktisk sagt, også i min indledning, da jeg holdt talen, at det gør ondt ved hver eneste statslige arbejdsplads. Men fru Jane Heitmanns parti gennemførte en boligjobordning og effektiv administration, som betød, at man skulle spare 5 pct. af arbejdspladserne i staten.

Vi har gjort det på en sådan måde, at det kun er 15 pct. af reduktionen, der er sket i landdistrikterne. Men det gør da ondt, hver eneste gang der forsvinder en arbejdsplads fra vores landdistrikter. Det er jeg da helt enig i.

Men vi må også sige, at riget fattes penge. Fru Jane Heitmanns regering slog et hul i de offentlige finanser på 70 mia. kr. De penge skal vi selvfølgelig finde, det vedkender jeg mig, det er ikke sådan, at vi bare kan fortsætte.

De mange arbejdspladser, der er mistet på Fyn – Fyn er jo den region, der faktisk er hårdest ramt – blev mistet under den tidligere borgerlige regering, som ikke ville anerkende, at krisen var der, og at regningen var at betale. Man imødeså ikke krisen, før den var over os osv.

Der synes jeg, at man skulle gribe lidt i egen barm her.

Kl. 14:03

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Fru Jane Heitmann.

Kl. 14:03

**Jane Heitmann (V):**

Tak. Så vil jeg da godt lige tillade mig at minde ministeren om, at boligjobordningen rent faktisk skabte 5.000 nye job i Danmark. Altså, vi taler ikke hverken om noget akutjob eller noget akutflop, vi taler faktisk om 5.000 nye job, der reelt blev skabt på baggrund af lige præcis VK-regeringens boligjobordning. Og det kan man da kalde en gevinst, især for yderområderne.

Dertil kommer, at VK-regeringen jo umiddelbart før valget i 2011 faktisk foreslog, at vi skulle udvide boligjobordningen til også at rumme bl.a. fritidshuse, noget, som jo ville være kommet Fyn til gavn med i omegnen af 400 nye arbejdspladser, og det synes jeg da bestemt er attraktivt.

Jeg bliver nødt til at holde fast i, at siden ministeren vælger den position, som det nu er at nedlægge statslige arbejdspladser på Fyn og flytte dem bl.a. til Københavnsområdet, må der jo være noget, der

gør, at ministeren mener, at det er en attraktiv disposition. Og den disposition vil jeg godt bede ministeren om at redegøre for. Tak.

Kl. 14:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:04

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg tror ikke, at man kan komme udenom, at uanset hvor mange arbejdspladser boligjobordningen skabte, og det kan man diskutere, skulle den finansieres, fordi det var en tilskudsordning. Og finansieringen skete ved, at man skar 5 pct. af de statslige arbejdspladser. Dermed skulle man også finde statslige arbejdspladser, der skulle nedlægges.

Der har vi gjort det meget, meget skånsomt. Jeg beklager hver eneste arbejdsplads, der forsvinder fra vores landdistrikter.

Nu nedsætter vi et udvalg på baggrund af den beretning, der bliver vedtaget her på tirsdag, der skal kigge på mulighederne i forhold til det, så i modsætning til den tidligere regering kigger vi på den del af det.

Må jeg så ikke bare sige, at det klinger lidt hult, når fru Jane Heitmann begynder at angribe mig for det, når man samtidig fra Venstres side kører med nulløsninger i forbindelse med de offentlige udgifter, der vil betyde massive reduktioner med besparelser på helt op til 30 mia. kr. Det klinger lidt hult på den baggrund at anklage os for den her del af det. Og så skal man huske på, at Venstre etablende boligjobordningen og finansieringen af den.

Kl. 14:04

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er det fru Mette Hjerminde Dencker, Dansk Folkeparti. Værsgo.

Kl. 14:05

**Mette Hjerminde Dencker (DF):**

Tak. Det var jo dejligt at høre, at ministeren ville nedsætte en visionsgruppe, for, som jeg også nævnte i min ordførertale, så starter altting jo med en vision, med en tanke, inden der sker en handling. Visionsgruppen er så kommet med deres visioner, og det næste er nu, at ministeren vil komme med en analyse af behovet for statslige arbejdspladser.

Mit spørgsmål er: Hvor mange gange skal der analyseres, hvor mange gange skal der diskuteres, hvor mange gange skal vi have visionsgrupper, arbejdsgrupper, tænkegrupper og diskussionsgrupper, før vi skrider til handling? Der er jo ikke nogen grund til at tygge mere drøv på det her. Vi ved alle sammen godt, at der er behov for statslige arbejdspladser i yderområderne, at der er behov for, at der sker et samlet løft i landdistrikterne, så kan vi ikke godt få den strategi for landdistrikterne, som ministeren jo lovede?

Kl. 14:06

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Ministeren.

Kl. 14:06

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Tak til fru Mette Hjerminde Dencker. Nu har jeg tre gange nævnt, hvad vores målsætning og strategi er, så det vil jeg ikke gøre en gang til, selv om det kunne være, at det kunne hjælpe på forståelsen hos fru Mette Hjerminde Dencker.

Når det så er sagt, vil jeg godt sige, at man skal tage de her beslutninger på et oplyst grundlag. Jeg nævnte jo Søren Kierkegaards vision om, at livet leves forlæns, men forstås baglæns, og det kunne måske være, at det først nu er gået op for fru Mette Hjerminde De-

ncker og DF, at man skulle have gjort noget, dengang man havde indflydelse i forhold til den tidligere regering.

Jeg anerkender faktisk, at DF nu er reelt optaget af det. Der er jo bare en økonomisk situation, der gør, at vi ikke kan gøre det hele, men vi kan faktisk gøre meget sammen.

Kl. 14:06

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Fru Dencker, værsgo.

Kl. 14:06

**Mette Hjermand Dencker** (DF):

Det, ministeren nævnte om strategien, var, at vi selvfølgelig til enhver tid skulle gøre alt, hvad vi kunne, for yderområderne, og det og de andre ting, ministeren nævnte, var noget, der samlet fyldte tre linjer. Så er det, jeg tænker: Hvorfor i alverden lovede ministeren noget om det på det første samråd, og hvorfor har vi ikke hørt noget om det siden? Hvorfor er det så i dag, når vi borgerlige partier går ministeren på klingen, at ministeren kommer med en strategi, som, så vidt jeg kan se, vil fylde maks. tre linjer? Altså, når det ikke er mere, hvorfor i alverden kunne ministeren så ikke udsende den, ugen efter at han havde lovet det på samrådet?

Kl. 14:07

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ministeren.

Kl. 14:07

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige til fru Mette Hjermand Dencker, at landdistriktsområdet var noget, som hverken Dansk Folkeparti eller den tidligere regering overhovedet havde prioriteret, man havde ikke en minister på området; man havde halvanden mand siddendeovre i Indenrigsministeriet, der ligesom havde ansvaret for landdistriktspuljen og LAG-midlerne osv. rundtomkring i de forskellige ministerier, men der var ikke rigtig noget.

Det har vi gjort noget ved. Derfor er det vores strategi at identificere problemerne og løbende at komme med de konkrete løsningsforslag. Jeg har nævnt, hvad vi har gjort i forhold til at investere 16 mia. kr. i en kickstart: Vi har gjort det, at vi har fremrykket Landsbyggefondens ramme. Vi har gjort det, at vi har indgået bredbåndsaftaler. Vi har lavet udviklingspakken, i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti. Vi har tilført en ny maskinmesteruddannelse. Vi har lavet et stort, bredt energiforlig. På mit eget område har vi sammen med de regionale vækstforummidler målrettet pengene direkte til vækst og beskæftigelse osv.

Så til fru Mette Hjermand Dencker: Der er sket rigtig, rigtig meget, som ikke skete under den tidligere regering. Vi kom med en boligpakke i forbindelse med indgrebene mod Låsby- Svendsen og de der typer, og vi giver fast 75 mio. kr. om året, et planlovsforslag, som sikrer, at man nu kan få iværksættere derud og bruge husene, og alle kommuner kan være med mod tidligere 29 kommuner.

Kl. 14:08

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Tak. Så er det hr. Thomas Danielsen, Venstre.

Kl. 14:08

**Thomas Danielsen** (V):

Tak for det. Jeg vil gerne stille to spørgsmål, men først vil jeg sige tak for en god debat. Jeg synes, at der med den her forespørgsel er kommet rigtig mange ting op, og det viser jo med al tydelighed, at der er masser af ting, man kan gøre. Jeg synes også, at det har været interessant at diskutere ideerne fra nogle af folkene bag visionsgruppen. Så jeg vil sige, at det alt i alt har været en god dag.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen, havde vi også en rigtig god debat med. Vi drøftede nogle af de visioner, der er, og vi spurgte til, hvad han som socialdemokratisk repræsentant ser som nogle af de bedste måder, man kan modernisere landdistrikterne på – også i tråd med den rapport, som ministeren har fået lavet. Der nævner han to ting: at producere og afsætte lokalt. Og så nævner han: områder, hvor man ikke kan få offentlig service. Det er nogle interessante punkter, synes jeg, som jo er meget vidtgående i forhold til det, som ministeren er kommet med. Jeg havde ikke flere opfølgende spørgsmål der, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om man har diskuteret i Socialdemokratiet, hvad det er for nogle områder ... (*Anden næstformand* (Pia Kjærsgaard): Ministeren skal også svare på spørgsmålet ). Undskyld ... hvor man siger: Her skal vi ikke have service.

Kl. 14:10

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Værsgo, ministeren.

Kl. 14:10

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter** (Carsten Hansen):

Nu brugte hr. Thomas Danielsen en del af sin taletid tidligere i dag på at redegøre for, at det var farlige mennesker, der var i visionsgruppen. Jeg spørger igen: Er det hr. Lars Møller, der er kommunaldirektør i Holstebro, der er farlig, eller er det Bønderøven eller Niels Hausgaard? Det kan man trække lidt på smilebåndet af, synes jeg nok, i forhold til argumentationen.

Når det er sagt, synes jeg faktisk, at det med fællesskab og ildsjæle er vigtigt. Jeg kender det fra Holstebro, hvor jeg var ude at se på det i Idom. Der er to landsbyer gået sammen og har fået et fælles aktivitetshus, der både bruges af ældre og unge, og man har faktisk gjort det rigtig godt. Jeg tror, at en del af vores tidligere kommuner har det lidt svært. Der kunne man også fremdrage eksempler fra Holstebro, hvor man faktisk har gjort en særlig indsats, og det vil jeg gerne kvittere for.

Noget af det, som jeg tror er helt afgørende vigtigt, og som de pegede på i visionsgruppen, er, at digitaliseringen faktisk kan give nogle nye muligheder for hjemmearbejdspladser, for at man kan få offentlig velfærd ud, ved at man kan komme på nettet osv. – det pegede visionsgruppen også på – og så det der med, at det lokale sted har en stor, stor betydning. Der synes vi at de har peget fuldstændig rigtigt. Hr. Lennart Damsbo-Andersen peger så på et par ting, og vi diskuterer løbende mange spændende emner i den socialdemokratiske folketingsgruppe, men også med ministrene.

Kl. 14:11

**Anden næstformand** (Pia Kjærsgaard):

Ministeren skal også overholde taletiden (*Ministeren for by, bolig og landdistrikter* (Carsten Hansen): Ja).

Et nyt spørgsmål fra ordføreren. Værsgo.

Kl. 14:11

**Thomas Danielsen** (V):

[Lydudfald] ... Er der ikke lyd på? Jeg tager det igen.

Jeg kan konstatere, at ministeren ikke agter at svare på mit spørgsmål. Det kan også bare være et udtryk for, at man ikke har diskuteret til bunds endnu i Socialdemokratiet, hvad det er for nogle opgaver, som ikke skal have offentlig service.

Dernæst vil jeg springe til et andet spørgsmål. Vi har efterspurgt den her strategi, og det har nærmest alle partier; selv Enhedslisten sagde, at ministeren måtte speede op – for at bruge hans egne ord – for at få strategien. Ministeren siger så nu, at han lige har givet den, så vi har lige fået strategien, og det undrer mig meget. Nu må vi jo ikke bruge av-midler her i Folketingssalen, men jeg har lige fået en ringetone med landdistriktsministeren. Her siger landdistriktsmini-



steren som sit forsvar på det første samråd, han deltager i, den 8. november, at vi skal lave en samlet strategi for landdistriktsområdet, og det vil han gøre i fællesskab med os – og så peger han ud på alle partier – og derfor håber han på, at vi vil indgå i et konstruktivt samarbejde. Vi afventer jo stadig væk at blive inviteret til det samarbejde.

Kl. 14:12

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:12

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Det er jo skægt, for jeg synes ikke, at jeg hørte hr. Lennart Damsbo-Andersen sige, at der var nogle steder, der ikke skulle have offentlig service. Jeg hørte ham sige, at der var nogle steder, når man flytter ud i vores landdistrikter, hvor den offentlige service ikke er helt den samme. Det ved man jo godt, når man flytter ud, og der er nettet en rigtig god mulighed, når man kommer på landet. Der tror jeg at det med trygheden er rigtig vigtigt. Husk på, at en fjerdedel af befolkningen faktisk rigtig gerne vil bo på landet – der er adgangen til naturen jo det allervigtigste – så det synes jeg vi skal have med.

Jeg har også til andre ordførere fra andre partier sagt, at vi har en målsætning om at skabe et Danmark, der hænger sammen og på et bæredygtigt grundlag. Landdistrikterne skal være levedygtige og attraktive med mulighed for et godt liv. Det gør vi på den måde, at vi identificerer problemerne, og vi kommer løbende med konkrete løsningsforslag, og det afspejler sig også i vores tværgående forslag. Og der er det jo brandærgerligt, at Venstre *ikke* er med. Når vi kommer med noget omkring udligning, når vi giver flere penge til færgedrift, eller når vi giver 285 mio. kr. i løbet af 5 år til at lave landdistriktsløsninger på transportområdet, melder Venstre sig ud. Hver gang det bliver konkret, er man ikke med. Det er brandærgerligt.

Kl. 14:13

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er det hr. Esben Lunde Larsen, Venstre, værsgo.

Kl. 14:13

**Esben Lunde Larsen (V):**

Tak til ministeren for debatten. Jeg synes, at ministeren skulle prøve at tjekke sit Søren Kirkegaard citat og se det lidt nøjere efter i sømmene, inden ministeren refererer Søren Kirkegaard alt for meget. Jeg skal også nok undlade at spørge ministeren om, hvilken sammenhæng Søren Kirkegaard siger det i, for så tror jeg, at ministeren kommer på glatis. Så det skal jeg undlade at gøre.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren om en anden ting, nemlig om innovationsstrategien. Hvor mange møder har ministeren deltaget i med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser om udarbejdelsen af innovationsstrategien? Altså helt enkelt: Hvor mange møder har ministeren deltaget i med ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser ved udarbejdelsen af strategien?

Kl. 14:14

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:14

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Det er sådan, at vi adskillige gange har mødtes på tværs i regeringens vækstteam. Jeg kan altså ikke huske antal gange, men det må hr. Esben Lunde Larsen tilgive mig. Derudover har jeg haft separate møder med ministeren for innovation, forskning og videregående uddannelse om nogle særlige problematikker i forbindelse med ungdomsboligerne osv., hvor vi også har diskuteret nogle af de her ting.

Så jeg kan ikke huske antal gange, men vi mødtes selvfølgelig på kryds og tværs.

Jeg vil også godt sige, når nu vi har fat i innovationspolitikken, at klynge- og innovationsnetværket er en del af den strategi. Det er en klyngestrategi mellem staten og regionerne også i forhold til LAG-midlerne, videnpilotordningen i landdistrikterne, erhvervs-ph.d'er om landdistrikterne, videnkuponer i landdistrikterne, spredning af GTS-institutterne ud i landet osv. Der er masser at tage fat på, og jeg synes, at vi har en rigtig god strategi. Vi har også opdateret og videreført noget fra den tidligere regering, men vi har faktisk også lagt noget til.

Kl. 14:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Værsgo til hr. Esben Lunde Larsen.

Kl. 14:15

**Esben Lunde Larsen (V):**

Ministeren nævnte GTS-institutterne. Vil ministeren ikke bare lige kort gøre rede for, hvad GTS-institutternes rolle er i innovationsstrategien?

Kl. 14:15

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:15

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

De består af ni forskellige almennyttige virksomheder, der i 2011 havde en omsætning på 3,6 mia. kr. GTS-nettet opbygger, hjemtager og udvikler viden inden for den teknologiske udvikling for at være på forkant. Det gør de faktisk også i forhold til mange af de mindre og innovative virksomheder i landdistrikterne. De er en vigtig del af vores innovationsstrategi. Jeg håber, at hr. Esben Lunde Larsen, der godt vidste det i forvejen, men bare sådan nu leger testpilot – det skal han være velkommen til, for vi er jo ikke alle sammen et omvandrende leksikon, men nu har jeg da heldigvis opdateret den del af det – er enig i. Men jeg vil nu sige, at jeg godt kendte GTS i forvejen, og jeg synes, at det er en rigtig vigtig del af det. Det håber jeg at hr. Esben Lunde Larsen er enig med mig i.

Kl. 14:16

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Så er det fru Mai Henriksen, Konservative, værsgo.

Kl. 14:16

**Mai Henriksen (KF):**

Jeg synes, det har været en rigtig mærkelig debat, for det er jo ikke en ideologisk kamp, som vi ser her i Folketingssalen. Det er jo ikke sådan, at der står to blokke hårdt stridende over for hinanden og vil noget meget forskelligt. I virkeligheden tror jeg, at vi rigtig gerne vil en del af det samme, og at en række af de initiativer, som vi alle siger imod, også kunne være fælles initiativer.

Jeg synes, det bliver sådan en meget mærkelig debat, når ministeren i sine afsluttende bemærkninger først vælger at kvittere for, at jeg som ordfører gerne vil samarbejde og har jahatten på, hvorefter der kommer en ordentlig afskedssalut om, at VKO svigtede landdistrikterne. Må jeg bare lige minde om, at det altså var VKO, som lavede en strategi med 37 konkrete indsatsområder, mens ministeren ikke har lavet en strategi – sådan kan man vælge at sige det. Så det er jo helt sat på spidsen.

Jeg tror, at ministeren burde tage det her op til refleksion, når han kommer hjem, og så sige: Der er nogle partier, som rigtig gerne vil samarbejde. De vil rigtig gerne landdistriktspolitikken. Hvordan kan vi sammen udvikle en god landdistriktspolitik?

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Ministeren.

Kl. 14:17

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg vil gerne kvittere for det med at have jahatten på og også det med, som jeg også sagde i indledningen af min tale, at alle gerne vil noget med hensyn til landdistrikterne. Men hvis man kører det over i, at vi ikke har gjort noget – hvad vi synes vi har på en lang række områder – må man også kigge på, hvad det så var, den tidligere regering gjorde. Sådan er det jo. Og der flytter man sig jo, kan jeg forstå, alt efter om man er i opposition eller regering, og i forhold til hvad man kan og ikke kan.

Jeg synes, at vi – hvis det kunne være udgangsreplikken for det her – skal kigge på, hvad der er realistisk inden for de økonomiske rammer, og prøve at skabe løsninger, hvor vi kan forbedre rammevilkårene. Det har vi forsøgt med det flertal, vi har. Vi iværksætter nu en undersøgelse om, hvad der kan lade sig gøre i forhold til udflytning af statslige arbejdspladser, og opdaterer den undersøgelse, der ligger – i øvrigt i et godt samarbejde, hvor Enhedslisten er med. Der vil jeg da gerne invitere alle til et samarbejde. Hvis vi kan nå dertil, at vi siger, at vi alle i fællesskab kan fokusere på de opnåelige løsninger inden for en økonomisk ansvarlig ramme, så er jeg med på det.

Kl. 14:17

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Tak. Fru Mai Henriksen.

Kl. 14:18

**Mai Henriksen (KF):**

Det tog lang tid at nå derhen. Jeg synes, det lyder rigtig positivt, og jeg vil egentlig bare stille et opfølgende spørgsmål, i forbindelse med at ministeren siger det med at lave en eller anden form for tænkning over, hvad der er muligt. Altså, det første, jeg tænker på, er netop at få lavet en strategi. Fru Mette Hjerminde Dencker sagde det jo egentlig så fantastisk flot, nemlig at først har man nogle visioner, og så kommer der derefter nogle handlinger.

Som ministeren kan høre, er vi rigtig mange partier, som rigtig gerne vil spille ind. Så vi vil rigtig gerne hjælpe med at bidrage til at udvikle en sådan strategi, og så vil vi se frem til, at ministeren inviterer. Derfor skal jeg bare lige spørge: Hvornår agter ministeren at sætte sådan et strategiarbejde i gang, og hvornår forestiller ministeren sig at der kommer sådan en invitation?

Kl. 14:18

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Tak. Ministeren.

Kl. 14:19

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Jeg synes, det er vigtigt at skabe brede løsninger på det område her, for uanset hvem der sidder med regeringsmagten, er der en kæmpe udfordring i affolkningen af vores landdistrikter, og den vil fortsætte. Vi kommer aldrig til at kunne bestemme, hvor mange mennesker der vil bo der, og skal heller ikke bestemme det. Vi skal gerne gøre det attraktivt at være derude via rammevilkårene. Det har vi i beskedenhed forsøgt.

Jeg vil nu også sige, at der er en række områder, hvor vi har lavet brede forlig i forhold til bredbånd. På transportområdet, hvor jeg synes det var ærgerligt at VK ikke gik med, har vi Dansk Folkeparti med i forhold til transportløsningen, også i landdistrikterne.

Der er en række områder, hvor vi på tværs forhandler og diskuterer, og der tror jeg man skal se tingene i den sammenhæng. Og så er der selvfølgelig områder, hvor jeg synes at der har været lidt drilleri, men hele den der boligdel synes jeg er rigtig god.

Det er klart, at jeg anerkender, at indsatspuljen, som er lavet af den tidligere regering, faktisk virkede. Men jeg synes også, den var for snæver, den var kun en engangspulje. Nu har vi afsat 75 mio. kr. om året til det. Der synes jeg, anerkendelsen af, at nu gør vi altså noget, der er økonomisk ansvarligt, inden for de rammer, fuldstændig mangler. Jeg tror, at der er masser af områder, hvor vi kan videudvikle, også i forhold til den kommende finanslov. Jeg deltager altid gerne i forhandlinger, også med De Konservative.

Kl. 14:20

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Så er det hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre. Værsgo.  
Kl. 14:20

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

Det er jo således, at regeringen hvert år skal lave en landdistriktsredegørelse. I de gode VKO-tider var det således, at regeringen kom med en landdistriktsredegørelse og en redegørelse vedrørende de små øer. Da vi så fik regeringen med Socialdemokraterne, Radikale og SF, var det sådan, at der nu kun kom en landdistriktsredegørelse, og så var der en halv side – kun en halv side – vedrørende de små øer, men ingen analyse af de små øers situation, ingen overvejelser vedrørende de små øer, ingen visioner vedrørende de små øer. Regeringen havde altså skubbet de små øer ud som det sorte får.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren, om det er således, at der i den landdistriktsredegørelse, regeringen skal komme med her i 2013, bliver lavet ikke alene en landdistriktsredegørelse, men også en redegørelse vedrørende de små øer.

Kl. 14:21

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**  
Ministeren.

Kl. 14:21

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Det vil der ikke komme, men der vil igen komme et afsnit om vores øer. Jeg synes, at det er vigtigt ikke at vente til hvert andet år med at komme med en redegørelse for vores øers tilstand. Det var det, der skete under den tidligere regering, men lad os nu ikke blive ved med at slå hinanden oven i hovedet med det. Vi er enige om, at øerne har nogle helt særlige vilkår. Jeg mener også, at øerne er landdistrikter, de er også om nogen en del af Vandkantsdanmark, og de har en helt særlig og unik karakter, og vi anerkender jo i det, vi har skrevet i vores landdistriktsredegørelse, at livet på øerne leves anderledes end livet på fastlandet. Derfor skal vi også sikre rimelige erhvervs- og bopælningsmuligheder.

Det, vi også har sagt, er, at nogle grundlæggende forudsætninger skal være opfyldt for at understøtte øerne, især dem, der ikke er brofaste, og det er først og fremmest en velfungerende færgedrift. Derfor har vi også givet nogle flere midler til færgedriften, end man gjorde i den tidligere regering, og derudover øger vi generelt tilskuddet til kommuner med små øer, ikke mindst, som jeg siger, på grund af færgedriften dér. Vi har øget det med 15 mio. kr. for 2014, sidste gang sammen med Enhedslisten.

Kl. 14:22

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

**Flemming Damgaard Larsen (V):**

I forlængelse af ministerens svar vil jeg gerne spørge ministeren: Hvilke helt konkrete initiativer vil ministeren tage i 2013, der retter sig mod de små øer, vel at mærke således at det er mærkbart for de små øer og det er målbart for de små øer?

Kl. 14:22

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Ministeren.

Kl. 14:22

**Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):**

Vi har jo, som hr. Flemming Damgaard Larsen ved, en helt særlig del af LAG-midlerne, som er målrettet øerne. Vi har i landdistriktspuljen noget – og jeg sender gerne alle initiativerne fra landdistriktspuljen over – som særlig går til vores små øer. Både mit ministerium og jeg mødes løbende med deres sekretariat, og vi understøtter også deres sekretariat. Derudover er der jo det konkrete beløb, vi jo faktisk giver til de mindre øer. Det er det, der hedder § 20-tilskuddet. Der får de 89,7 mio. kr., som ydes som et generelt tilskud til de særlige øudgifter, herunder færgedriften. Derudover har man med udligningsaftalen, som jeg sagde, givet 15 mio. kr. mere til dem. Indenrigsministeriet yder også tilskud til de øer, der er uden fastlandsforbindelse, og som består af én kommune. Det er jo Læsø, Samsø, og Ærø, og der er i 2013 samlet set et tilskud på 77,6 mio. kr. Derudover får Bornholm 44 mio. kr. Så vi gør generelt meget.

Men vi er i en svær økonomisk situation, så jeg vil ikke stå og love yderligere generelle initiativer, men sige, at vi selvfølgelig kigger løbende på landdistriktspuljen og LAG-midlerne for at se, hvad vi kan gøre, og jeg mødes med borgmestrene for de her øer og små øer og sekretariatet hver eneste år flere gange.

Kl. 14:24

**Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Tak. Det er slut på forhandlingen. Der er ikke flere, der har bedt om ordet.

Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt først finde sted tirsdag den 15. januar 2013.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

**4) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 32:****Forslag til folketingsbeslutning om højere straffe for handel med dopingmidler.**

Af Brian Mikkelsen (KF) og Liselott Blixt (DF) m.fl.  
(Fremsættelse 23.11.2012).

Kl. 14:24

**Forhandling****Anden næstformand (Pia Kjærsgaard):**

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for sundhed og forebyggelse, værsgo.

Kl. 14:24

**Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):**

Med beslutningsforslaget, som vi nu skal til at behandle, pålægges regeringen at fremsætte forslag om en forhøjelse af strafferammen for overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler fra 2 til 6

år. Til det vil jeg gerne starte med at sige, at regeringen ligesom forslagsstillerne ser med stor alvor på dopingkriminalitet. Handel med dopingmidler er et indtjeningsområde for rocker- og bandemiljøerne samt andre kriminelle, og det skal vi selv sagt ikke tolerere.

Hertil kommer så ikke mindst, at udbredelsen af doping indebærer alvorlige sundhedsrisici for den enkelte, fordi brug af dopingmidler kan føre til alvorlige helbredsskader hos den, der doper sig. Mennesker, der bruger lægemidler for at få større muskler, blive mere udholdende eller forbedre deres fysiske præstationsevne, løber altså en meget alvorlig helbredsmæssig risiko: leverskader, forhøjet blodtryk, forstørret hjerte, åreforkalkning, sterilitet, nedsat immunforsvar, impotens, nedsat egenproduktion af testosteron, forstørrede bryster, forstørret prostata, menstruationsforstyrrelser, basstemme og skægvekst hos kvinder for blot at nævne nogle af de fysiske skader. Hertil kommer, at misbrug af dopingmidler også kan medføre en række psykiske og psykiatriske bivirkninger. Der ses tendens til vold, ukontrollabel adfærd, psykotiske træk, ændret seksualdrift, svingende humør med depression og risiko for selvmord. Konsekvenserne af et langvarigt, massivt misbrug af doping vil med andre ord være, at helt vitale organer ødelægges.

For at imødegå brugen af doping tog regeringen også i juni måned sidste år en række initiativer som opfølgning på kulturministerens offentliggørelse af en arbejdsgrupperapport om dopingkontrol i motions- og fitnesscentre her i landet. Regeringen offentliggjorde otte konkrete tiltag i bekæmpelsen af doping. Det var tiltag, der bl.a. omfattede en forenklet liste over ulovlige stoffer for de kommercielle motions- og fitnesscentre, så det bliver tydeligere for centrene og deres brugere, hvilke stoffer og hvilke metoder der er ulovlige i forbindelse med træning i de kommercielle motions- og fitnesscentre. Derudover omfattede tiltagene et register over dopingsanktionerede personer, så personer, der har modtaget en dopingsanktion, ikke kan træne videre i andre motions- og fitnesscentre.

Kulturministeren fremsætter således her i begyndelsen af 2013 et lovforslag om ændring af lov om fremme af dopingfri idræt. Med forslaget vil der i regi af Anti Doping Danmark skulle oprettes et register over dopingsanktionerede. Registeret vil herefter gøre det muligt for motions- og fitnesscentre at tjekke, at de ikke optager medlemmer, som altså har en dopingsanktion.

Tiltagene omfattede bl.a. også en forbedret oplysningsindsats særlig målrettet unge, som er en målgruppe for indsatsen mod misbrug af doping, som vi i betydelig grad har set en vækst af misbrug iblandt de seneste år. Denne oplysningsindsats vil blive forankret i Anti Doping Danmark. Et væsentligt formål med oplysningsindsatsen er at sætte fokus på netop de meget alvorlige helbredsmæssige konsekvenser, som dopingmisbrug har for den enkelte, og som jeg var inde på tidligere i min tale. Derfor vil Sundhedsstyrelsen under mit ressource bidrage til arbejdet med den sundhedsfaglige viden om den helbredsmæssige betydning af misbrug af dopingmidler, selv om det er forankret under et andet ressource.

Men jeg tror også, vi må være ærlige og sige, at dopingkontrol og forebyggelse ikke gør det alene, hvis der står organiseret kriminalitet bag. Derfor ser regeringen positivt på at indføre en forhøjet strafferamme, der vil kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor der foreligger særlig skærpende omstændigheder. Sådan en forhøjelse af strafferammen vil også bringe den danske lovgivning mere på linje med vores nabolande Norge og Sverige.

Vi vil derfor gå i gang med at udarbejde en straffeskærpelsesbestemmelse, med henblik på at et lovforslag kan fremsættes af justitsministeren i næste folketingssamling. Vi vil i den forbindelse analysere området nærmere for at finde frem til, hvad maksimumstraffen bør være i en forhøjet strafferamme, og hvornår en forhøjet strafferamme bør finde anvendelse. Det vil indgå i undersøgelserne, hvordan lovgivningen i vores nordiske nabolande nærmere er skruet sammen.

Jeg synes, der sådan en fredag eftermiddag er grund til at glæde sig over, at vi både i regeringen og blandt forslagsstillerne er enige om, at der her er tale om et problem, som der skal gøres noget ved. Det er positivt, for jo flere ting, vi kan nå frem til med et bredt mandat i Folketinget, jo bedre er det.

Kl. 14:29

Forslaget her lægger op til, at strafskærpelsen skal ske ved en ændring af lov om forbud mod visse dopingmidler. Det er imidlertid i dansk lovgivningspraksis sådan, at indførelse af strafferammer på over 2 års fængsel sker i straffeloven og ikke i særlovgivningen. Det er som nævnt efter regeringens opfattelse nødvendigt nærmere at overveje, hvordan en strafskærpelsesbestemmelse mere præcist bør udformes, og hvad strafmaksimum skal være. Det er jo i den forbindelse også vigtigt at sikre, at der er en sammenhæng i vores straffesystem også fremover, herunder også i forhold til narkoområdet. Det arbejde vil Justitsministeriet nu sætte i gang i tæt samarbejde med anklagemyndigheden, og på den baggrund må jeg derfor sige, at regeringen ikke kan tilslutte sig beslutningsforslaget, som det ligger her i dag. Det håber jeg at forslagsstillerne har forståelse for, og så håber jeg selvfølgelig, at forslagsstillerne vil støtte regeringens lovforslag, når det fremsættes i næste folketingssamling.

Kl. 14:30

#### Formanden:

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard, værsgo.

Kl. 14:30

#### Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg beklager da lidt, at ministeren ikke vil bakke forslaget fra Dansk Folkeparti og De Konservative op i dag, men jeg har jo også læst avisen osv.

Men det, jeg egentlig gerne vil høre sundhedsministeren om, vedrører bl.a., at vi for knap et år siden, i marts 2012, var tre partier, der indkaldte til samråd. Ministeren var her meget klar i mælet og sagde, at man mente, at der var tilstrækkelig lovgivning på området, så der derfor ikke skulle ske noget. Justitsministeren deltog i samme samråd og sagde, at der ikke blev efterspurgt skærpede strafferammer; så det var heller ikke aktuelt. I november måned kørte der en længere serie i politikken, hvor sundhedsministeren også var på banen og blev interviewet, og hvor man heller ikke havde til hensigt at ændre på lovgivningen. I dag fremkommer det så i Jyllands-Posten, at man nu gerne vil ændre på lovgivningen, både fra justitsministerens side og fra sundhedsministerens side.

Det er jo ikke et nyt fænomen, der er kommet her. Hvad er der dog sket? Er det simpelt hen, fordi vi har beslutningsforslaget på i dag, eller hvad er der sket? Tak.

Kl. 14:32

#### Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:32

#### Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Først vil jeg sige, at jeg da håber, at spørgeren trods alt er glad for, at regeringen gerne vil gå videre med en skærpelse. Jeg synes jo også, det er værd at notere sig, at man skønner, at der er sket en ret markant stigning i antallet af dopingmisbrugere, og at antallet af dem, der overvejer at bruge muskelopbyggende stoffer, også er steget ret markant. Så er det jo sådan, at det her er et område, vi følger løbende. Det vil spørgeren jo også vide, hun refererer til hele to anledninger til diskussion om emnet bare sidste år. Og vi har foretaget en ny politisk vurdering af, hvordan vi forholder os til både de oplysninger om konsekvenserne af doping og den kriminalitet, der er forbundet

med doping, og som vi har kendskab til. Derfor er regeringen nået frem til, at det er på tide, at strafferammen skærpes.

Jeg vil selv sige som sundhedsminister, at den korte redegørelse, jeg fik fra Sundhedsstyrelsen i december måned, gør stort indtryk på mig. Jeg vil meget gerne sende den over til ordførerne. Man kigger her på de sundhedsmæssige konsekvenser af brugen af doping holdt op imod brugen af euforiserende stoffer, hvor der jo er en anderledes strafferamme allerede i dag.

Kl. 14:33

#### Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:33

#### Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg er meget glad for, at ministeren siger, at man har lavet en ny politisk vurdering. Det er altid klædeligt – og også glædeligt – når det sker, uanset hvem der sidder i regering.

Ministeren starter i sin tale med at sige noget om, at det er et problem, der skal gøres noget ved. Men det har det altså været længe, og jeg vil gerne høre, om ministeren ikke kan sige, at man var bekendt med de tal, der var. For de tal, som man brugte sidste år, var jo tal fra 2010, der viste udviklingen: I 1999 var der 15.000, der havde brugt muskelopbyggende stoffer, hvorimod det senere hen, i 2010, var 44.000.

Jeg vil også sige, at alle de desværre mange bivirkninger, der er ved at indtage doping, og som ministeren remsede op – og der er garanteret endnu flere – jo har været kendt i mange år. Så er man ikke lidt sent på banen? Og er det, fordi vi har beslutningsforslaget på i dag?

Kl. 14:34

#### Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:34

#### Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo rigtigt, at det ikke er ny viden, der er dumpet ned fra himlen, altså hvor farligt det kan være at bruge doping. Man kan jo være bekymret for, om den viden når langt nok ud, og det er noget af det, regeringen har handlet på. Det her er jo hverken det første eller det eneste tiltag på området. Faktisk blev der jo på baggrund af en arbejdsgrupperapport – arbejdsgruppen afgav en rapport i sommer – iværksat en stribe tiltag inden for dopingområdet, og jeg var inde på rigtig mange af dem i min tale.

På mit eget område kan jeg jo sige at vi bidrager med bl.a. den her oplysningsindsats i motionsmiljøet om, hvad det er for en risiko, man løber, når man doper sig. Det gælder de mange forfærdelige ting, jeg var inde på, fra forstørret hjerte over impotens til skæg-vækst hos kvinder og jo også noget så alvorligt og voldsomt som pludselig, uforklarlig død. Og at få de oplysninger godt nok ud og intensivere den oplysningsindsats er et af de tiltag, der er i den handleplan, der er fra i sommer, og som mit ministerie deltager i.

Kl. 14:35

#### Formanden:

Tak til ministeren. Så er det fru Jane Heitmann som ordfører for Venstre.

Kl. 14:35

#### (Ordfører)

#### Jane Heitmann (V):

Tak for det. Da Venstres ordfører på B 32 desværre er forhindret i at være til stede under dagens debat, skal jeg hermed gøre rede for Venstres holdning.

Venstre vil gerne her under førstebehandlingen udtrykke stor sympati for forslaget fra Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Der er ingen tvivl om, at doping, ikke bare på eliteidrætsplan, men desværre også på breddeidrætsplan, er et kæmpe problem. Derfor har vi også som lovgiver en forpligtelse til at kigge dybt i værktøjsskassen og kontinuerligt se på, om der er redskaber, som endnu ikke er bragt i anvendelse, og som kunne bekæmpe dette uvæsen i dansk idræt.

Vi er i lighed med forslagsstillerne bekymret for, om den lave danske strafferamme betyder, at dopingbagmændene har for let spil her i Danmark. Ser vi på en række af vore nabolande, tegner der sig et billede af dopingbagmænd i Danmark, som risikerer en straf, der er lavere end i landene omkring os. I en verden, hvor kriminalitet som bekendt ikke kender grænser, er der risiko for, at Danmark optræder som transit- og katalysatorland for omfattende handel med doping. Det er selvfølgelig på ingen måde acceptabelt, lige så vel som det ikke er det på andre kriminalitetsområder.

Venstre er klar til at stemme for forslaget, når det kommer til afstemning her i salen, og når Venstre ikke er medforslagsstillere på forslaget, handler det mest om, at vi gerne vil have undersøgt proportionaliteten i forholdet mellem forbrydelse og straf, herunder om dopingkriminalitet er at sidestille med andre kriminalitetstyper, som har en strafferamme på 6 år. Det andet, som vi også gerne vil have lidt mere klarhed over, er, hvilke konsekvenser, herunder spørgsmålet om ressourceanvendelse, en øget strafferamme og dermed også øgede efterforskningsmuligheder vil have for politiets økonomi – altså, om øget efterforskning af dopingkriminalitet vil gå ud over efterforskningen af andre typer kriminalitet.

Det er ikke sagt, fordi vi ikke deler forslagsstillernes bekymring, for det gør vi, og når de forhold er undersøgt og klarlagt, vil vi ende med at stemme for forslaget, hvis intentioner vi deler.

Kl. 14:38

#### Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Flemming Møller Mortensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 14:38

(Ordfører)

#### Flemming Møller Mortensen (S):

Tak. Socialdemokraterne støtter ikke det fremsatte beslutningsforslag, men vi støtter i allerhøjeste grad den ansvarlighed, der bliver udtrykt i beslutningsforslaget. Jeg har som idrætsordfører stået på denne talerstol og gang på gang igennem de sidste 5 år slået på tromme for en bedre og mere markant dopingindsats i Danmark, både på elitesportsområdet og på motionssportsområdet og idrætsområdet.

Jeg er rigtig glad for, at der her i Folketinget er en så stor enighed om, at doping er af det onde, og at konsekvenserne for rigtig mange er svære at indse og forstå, altså at det kan være konsekvenser, som rammer den enkelte i ødelæggende grad, både fysisk og mentalt. At miljøet omkring dopingmidler er voldsomt kriminaliseret, og at der eksisterer en sort økonomi af et stort omfang, er også en samfundsskadelig del i forhold til doping.

Jeg er derfor rigtig, rigtig glad for, at regeringen nu tager et initiativ – det, som sundhedsministeren har fremlagt – til at få kigget på strafferammen. Vi har alle sammen – vi, der er interesseret i dopingområdet – hørt den ene politikreds efter den anden sige, at deres efterforskningsmidler ikke har været i orden, og at der har været uklarhed på området, bl.a. i forhold til at skelne mellem dopingmidler og euforiserende stoffer. Derfor giver det rigtig meget mening, at der er sket en politisk vurdering af det her område – og jeg bed rigtig meget mærke i sundhedsministerens måde at formulere det på – og at regeringen derfor nu har besluttet sig for, at der skal kigges nøjere på området.

Men sådan som jeg læser beslutningsforslaget, som det er fremlagt, er der helt klart også et par ting, som gør, at vi fra socialdemokratisk side alene af den grund ikke kan stemme for det. Det første, jeg vil nævne, er det der med, at når man læser det igennem, trækker man en lillebitte smule på smilebåndet, fordi der står, at Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti forventer, at regeringen skal kunne gøre noget inden udgangen af 2012. Det andet er, at når det drejer sig om strafferammen, som altså ligger på over 2 år, er det et spørgsmål om, at man i forhold til lovpraksis skal sørge for, at få det indarbejdet i straffeloven. Og for det tredje er det også et spørgsmål om – og det er der, jeg virkelig gerne vil kippe med flaget – at der nu bliver nedsat en arbejdsgruppe, som skal vende alle sten, så vi kan få området analyseret.

Men med socialdemokratisk røst vil jeg gerne sige, at beslutningsforslaget jo ikke er årsagen til, at regeringen nu kommer med deres forslag. Det kan måske godt se sådan ud, og der kan måske også ligge en lille smule i det, det skal jeg ikke kunne frasige mig, men jeg har i hvert fald ikke noget ansvar for det. Men hvorom alting er, giver det en italesættelse af den her problemstilling, og det er jeg rigtig, rigtig glad for.

Vi støtter ikke beslutningsforslaget af de grunde, jeg har nævnt, men jeg glæder mig meget over, at vi givetvis kommer til samlet at tage stilling til et lovforslag, når regeringen når så langt i det her arbejde. Og det er jo ikke en lang frist, der er sat for det. Tak.

Kl. 14:41

#### Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Det er først fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:42

#### Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Flemming Møller Mortensen er optaget af det her område. Derfor kunne jeg, som jeg også sagde til sundhedsministeren, næsten ikke lade være med at trække på smilebåndet over det, der kom frem på samrådet. Jeg ved jo, at ordføreren er formand for udvalget og sad og lyttede til hele debatten. Her sagde ministeren jo, at der ikke efterspørges strafskærpelser eller nye efterforskningsmidler på området. Det stemmer overhovedet ikke overens med det, ordføreren nu står og siger, nemlig at politiet netop siger, at der ikke er nok efterforskningsmidler. Jeg tror, at det var sådan ordføreren udtrykte det. Det vil jeg egentlig gerne have en lille kommentar til. Vil det sige, at ordføreren faktisk har lagt arm med justitsministeren, som jo kommer fra samme parti, om, at der skal ske noget på det her område? Jeg synes stadig væk, det er glædeligt, at der sker noget. Men vi har lov til lige at stikke lidt til hinanden og høre, om det egentlig er det, der er foregået.

Jeg må også sige, at i dag er det lidt specielt. Jeg kan, når jeg ser rundt i salen, se, at vi er en blandet skare ordførere. Der er, så vidt jeg kan se, retsordførere, der er sundhedsordførere, der er idrætsordførere osv. Det gør jo også, at det er lidt specielt. Men jeg kan vende tilbage til det i mit næste spørgsmål. Tak.

Kl. 14:43

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:43

#### Flemming Møller Mortensen (S):

Tak for det. Jeg vil sige til fru Karin Nødgaard om det med at trække på smilebåndet, at det er sundt. Jeg ved, at både ordføreren og jeg har let ved det, så lad os bare gøre det her en fredag eftermiddag i Folketingssalen.

Det konkrete og måske lidt polemiske spørgsmål til mig gik på, om jeg havde vredet armen om på justitsministeren. Jeg vil sige, at jeg tror, at vi alle sammen en gang imellem tænker: Gid, man havde

magt, som man har agt. Jeg har præciseret, at jeg rigtig godt kan lide de ord, som sundheds- og forebyggelsesministeren har brugt i den her sammenhæng. Det er altså, at der er lavet en ny politisk vurdering, som så har resulteret i, at regeringen har besluttet sig for en særlig og ny indsats.

Jeg glæder mig naturligvis også over, når vi diskuterer et emne, som er så alvorligt, at det virker, som om vi alle, når vi når frem til at skulle lave lovændringerne på det her område, vil trække på smilbandet og sige: Godt gået, Folketing.

Kl. 14:44

**Formanden:**

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 14:44

**Karin Nødgaard (DF):**

Tak. Det, jeg var ved at sige noget om som afslutning på mit første spørgsmål, var om det, som ordføreren også er inde på om straffeloven og dopingloven, hvor noget hører under justitsministerens ressort, andet hører under sundhedsministerens ressort, og vi står, bl.a. ordføreren og jeg, som idrætsordførere, og vi repræsenterer egentlig kulturministerens ressort. Er der ikke noget rod i alt det her? Vi har jo fået at vide, at det skal behandles i Sundhedsudvalget, og det har vi fuld respekt for. Men næste skridt på vejen er selvfølgelig, at det kommer under justitsministeren.

Er ordføreren ikke enig med mig i, at det er sådan lidt rodet, med hensyn til hvordan alt det her hænger sammen med de forskellige ressortområder? Og kunne man egentlig ikke have gjort det lidt mere smidigt?

Kl. 14:44

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:44

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Det kunne man måske nok. Til gengæld ved vi også godt, at det her gør, at der er endnu flere her i Folketinget, som får berøring med dopingsagen, og det er måske lige nøjagtig derfor, at vi er så enige om det og løfter i flok. Men det er da fuldstændig korrekt, at når noget ligger på kulturområdet, andet på sundhedsområdet og noget tredje på det juridiske område, er der nogle grænseflader, som måske er uhensigtsmæssige.

Jeg har siddet i opposition i 4 år frem til for 15 måneder siden. Fru Karin Nødgaard har været med til at understøtte den tidligere regering, som sad i 10 år, endda med en kulturminister, som markerede sig meget kraftigt på antidopingområdet. Derfor kan jeg sige: Ja, det kan da godt være. Jeg vil da godt kæmpe for, at vi kan få skabt mere entydighed i lovkomplekserne, men fru Karin Nødgaard har i hvert fald misset den chance i de 10 år, hvor fru Karin Nødgaards parti havde de afgørende mandater til at sikre regeringsflertallet.

Kl. 14:45

**Formanden:**

Så er der en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:46

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ordføreren har interesseret sig for det her emne i mange år. Det er noget, som interesserer ham dybt, sagde ordføreren. Kunne ordføreren med sin store viden på området fortælle noget om, hvad dopingmisbrug koster samfundet hvert år? Altså, hvad er sundhedsvæsenets udgifter til folk, som har fået blodpropper som konsekvens af dopingmisbrug? Hvad er sundhedsvæsenets udgifter til behandling af kvinder med skægvekst som konsekvens af dopingmisbrug? Hvad

er de samlede omkostninger for sundhedsvæsenet på grund af det her misbrug?

Kl. 14:46

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:46

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Mange, mange tak til hr. Joachim B. Olsen. Det var et rigtig godt spørgsmål og et meget simpelt spørgsmål, som jeg på ingen måde kan besvare. Jeg vil sige til hr. Joachim B. Olsen, at det spørgsmål tror jeg ligger meget mere korrekt på en ministers bord.

Men jeg vil gerne sige, at jeg personligt har oplevet – ikke på mig selv, men i mit nærmiljø – menneskelige omkostninger på grund af dopingmisbrug, som har betydet både fysisk og mental sygdom, den mentale sygdom som fuldstændig ukontrollabel aggressivitet hos unge mennesker, som med deres aggressivitet har bevæget sig ud i natlivet eller andre steder og forvoldt skade på sig selv og andre, en skade, som har medført en ikke ren straffeattest osv.

Derfor er det her, både på elite- og motionsdopingområdet, noget, som vi som samfund ikke kan lukke øjnene for, ikke engang bare det ene øje. Og derfor er det rigtig godt, at det virker, som om et næsten samlet Folketing står bag både de initiativer, som kulturministeren iværksatte sidste år, og det, som sundhedsministeren nu i et samarbejde med justitsministeren iværksætter på det juridiske område.

Kl. 14:48

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:48

**Joachim B. Olsen (LA):**

Det undrer mig bare en lille smule, at man, når man er specialist på området og har beskæftiget sig med det i mange år, ikke har nogen viden om, hvad det her koster samfundet, hvad det koster sundhedsvæsenet. Man vil være med til at hæve strafferammen, og det vil betyde flere udgifter både til efterforskning og rumaflytning og til at sætte folk længere tid i fængsel. Så man ved altså ikke noget om – og det skal jeg bare have bekræftet – om de øgede omkostninger til at putte folk i fængsel og til efterforskning står mål med de reelle omkostninger for samfundet. Jeg skal bare lige have bekræftet, at det har man ikke nogen viden om.

Kl. 14:48

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:48

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Altså, jeg takker hr. Joachim B. Olsen for at tillægge mig specialiststatus, blot fordi jeg som politiker har interesseret mig for det her på både det retslige område, det sundhedsmæssige område og det kulturpolitiske område. Men nationaløkonomi, samfundsøkonomi er ikke noget, jeg som sygeplejerske – og det er min baggrund – har spidskompetence i. Så derfor vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen: Lad være med at stille den type spørgsmål til en ordfører, som måske ikke har dyrket eliteidræt, men har nogle andre erfaringer med sig i livet.

Jeg vil alligevel sige til hr. Joachim B. Olsen, at der er sådan lidt en underliggende tone af, at Liberal Alliance og hr. Joachim B. Olsen ikke erkender problemernes omfang i forbindelse med doping. Og lad det stå som en hypotese fra min side, en antagelse fra min side om, at det er det, hr. Joachim B. Olsen ønsker at udtrykke med sit spørgsmål til mig i dag.

Kl. 14:49

**Formanden:**

Så er det fru Karin Nødgaard som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 14:50

(Ordfører)

**Karin Nødgaard (DF):**

Motion er godt både for motionisten og for eliteidrætsudøver. Det er godt for den enkeltes sundhed, det giver øget velvære, og ofte har det positive, sociale sidegevinster, hvor vi kan etablere en omgangskreds, som deler vores interesse for en idrætsgren eller motionsform. Vi kan få oplevelser, som er uvurderlige på kort og på lang sigt. Vi føler en øget livskvalitet, og det er vel noget af det ypperste, et menneske kan opnå.

Desværre sker der af og til det, at disse positive gevinster ved motion overskygges af et udefrakommende monster, som man vel nærmest kan udtrykke det, som noget, der vil besætte ens krop, og det er dopingens uvæsen. Desværre er denne tendens blevet mere og mere hyppigt forekommende, og mange fristes desværre, primært i ungdomsårene, til at dope sig for at kunne præstere mere fysisk og for at kunne få et udseende, som i mine øjne helt fejlagtigt opfattes som ideelt. Dette ændrede udseende er resultatet på kortere sigt, men de katastrofale konsekvenser for krop og helbred kendes først efter nogen tid, og når skaden er sket. Og de skader er alvorlige. For den enkelte er det sygdomme, som kan være livstruende, og for samfundet har det endvidere store økonomiske omkostninger.

Når Dansk Folkeparti er med til at fremsætte dette forslag, som vi behandler nu, om en øget strafferamme fra 2 til 6 år, skyldes det, at der gennem årene er set en øget omsætning og lettere tilgængelighed til at købe dopingmidler. De er blevet lettere at få fat på, og der sker en øget kommunikation på nettet om, hvorledes visse stoffer virker, hvordan de bruges, samt hvor man får fat i disse præstationsfremmende midler.

Desværre har politiet ikke på nuværende tidspunkt tilstrækkelige muligheder for at intensivere jagten på den omsiggribende distribution. Det mener vi at der vil blive øget mulighed for med en øget strafferamme. Så vil politiet få bedre redskaber i kampen mod doping. Udfordringen ligger i at få fat på de kriminelle dopingbagmænd. Det er her, fokus må ligge i første omgang. Man skal have fat i dem, som tjener store summer penge på andres ulykke. Når straffen og risikoen for at blive opdaget er lille, tilfalder der disse skruppelløse bagmænd store summer.

Som lovgivere har vi en forpligtelse til at gøre vores bedste for at sikre et samfund uden kriminalitet. Det gør vi ikke, hvis vi ikke yder en større indsats for at komme dopingspøgelset til livs.

Der har gennem årene været mange historier om såvel elitesportsfolk som motionister, der er doped. Førstnævnte gruppe har nok fået mest mediebevågenhed, da det drejer sig om kendte personer med idolstatus, men begge områder er alvorlige og bør angribes alvorligt.

En øget strafferamme i Danmark fra 2 til 6 år vil dermed være ens med den, der er i vore nabolande, og netop med dopingmidler, som jo er en handelsvare, er det ikke uvæsentligt, om der er en vis ensartethed netop for at undgå, at et enkelt land bliver handelssted for ulovlige dopingmidler. Danmark må ikke ende som et slaraffenland for kriminelle bagmænd, der tænker på fortjeneste af ussel mammon og glemmer alt om de menneskelige omkostninger, der er forbundet med salget.

Når vi har fremsat dette forslag, er det ikke en kritik af politiets arbejde, men for at udstyre det med yderligere og bedre redskaber for at komme dette monster til livs. Vi må ikke glemme, at vi generelt opfordrer vore børn og unge til at leve et aktivt liv med sund kost og motion, og så skal det ikke ende med, at de kommer i miljøer, der er inficeret af dopingmidler og mennesker, som har et helt

unaturligt forhold til egen krop og fysisk præstation og et skønhedsideal, der er helt ude af proportioner.

Jeg håber derfor, at ministeren for sundhed og forebyggelse, som sidder her i dag, netop vil tænke sundhed og forebyggelse. Når man selv har haft glæden af at være en del af en sund idrætsverden og selv har børn, der kommer i foreninger, og ser deres glæde ved samvær og motion, nogle som breddeidrætsudøvere, andre som eliteudøvere, er det vigtigt, at de ikke en dag udsættes for fristelser, som de ikke ved, hvordan de skal håndtere. Vi ved, at man i de unge år netop er mere modtagelig, og er man først fanget i det beskidte dopingnet, er det svært at komme ud.

Som på så mange områder i samfundet, hvor vi taler om at beskytte vores børn og unge, er det oplagt, at vi netop på dette område ser vigtigheden af, at vi beskytter vore børn. Det gør vi bedst ved at få fat i de personer, som ikke ønsker det samme, og som distribuerer og informerer om brug af dopingmidler. Det tror vi bedst kan ske ved at øge strafferammen fra 2 til 6 år, og det håber vi selvfølgelig at Folketingets partier er enige med os i.

Jeg kan høre, at der er positive tilkendegivelser, og derfor kunne det måske ende med, at vi i Sundhedsudvalget, hvor nogle af os så må blive indskiftet, kan få lavet en beretning på området. Justitsministeren har jo i dag været fremme med en melding om, at der skal ændres på strafferammen. Dette er positivt, men igen, som jeg sagde før i et spørgsmål til en ordfører, er det jo lidt pudsigt, at den melding kommer lige i dag, hvor forslaget fra Dansk Folkeparti og Konservative behandles. Sundhedsministeren afviste så sent som i november 2012, at der skulle ændringer til. I marts 2012 var tre ministre i samråd i Kulturudvalget, hvor det blev afslået at ændre på strafferammen, primært på baggrund af udtalelser fra Rigsadvokaten.

Men jeg håber selvfølgelig nu, at der er en overensstemmelse og enighed mellem ministrene, og at det også giver enighed blandt ordførerne, for det skylder vi sporten og ikke mindst dens eksistensberettigelse. Tak.

Kl. 14:55

**Formanden:**

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:55

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ordføreren sagde, at dopingmisbrug har store samfundsøkonomiske omkostninger. Hvad er de samfundsøkonomiske omkostninger?

Kl. 14:55

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:55

**Karin Nødgaard (DF):**

Tak. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at når man har et sådant forslag her, så er det helt klart, at jeg måske har en lidt mere humanistisk tilgang til det i forbindelse med børn og unges ve og vel, og i forhold til hvad det er for en verden, vi skaber – det håber jeg også at ordføreren bemærkede – og at sporten skal kunne eksistere til evig tid, kan man sige.

Men jeg er også nødt til at sige, at der er nogle samfundsøkonomiske konsekvenser af det. Her tænker jeg selvfølgelig især på, at hvis vi står med nogle unge, voksne mennesker, som efter nogle år med doping lige pludselig er blevet meget, meget syge, så ved vi jo, at det også koster samfundet noget med hensyn til helbredelse, til indlæggelse. Behandling i sundhedsvæsenet osv. vil også medføre store udgifter. Man kan ikke sætte tal på det, for det kommer jo an på, hvor mange det så drejer sig om. Men den udvikling, der har været, og de tal, vi har set fra 1999 til 2010, viser faktisk, at der er en

meget, meget stor stigning i antallet af personer, der bruger de her dopingmidler.

Kl. 14:56

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 14:56

**Joachim B. Olsen (LA):**

Jamen jeg synes, det er meget fint. Jeg deler fuldstændig ordførerens holdning til, at der ikke skal være doping i idræt. Jeg kender alt til den verden, jeg er en meget stor modstander af det. Jeg har det bare også sådan, at når en politiker står og siger på talerstolen, at det har store samfundsøkonomiske konsekvenser, så er jeg sådan indrettet, at jeg så regner med, at man ligesom bygger det på et eller andet, at man har nogle tal. Vi er et ret gennemregistreret samfund, vi ved, hvad rygning koster, vi ved, hvor mange der dør af narkotikamisbrug, vi ved, hvor mange der dør som følge af alkoholmisbrug, vi er et gennemregistreret samfund.

Nu står vi altså og behandler et beslutningsforslag, som også vil have nogle samfundsøkonomiske konsekvenser. Det vil koste nogle penge at sætte nogle mennesker i fængsel, det vil koste nogle penge for politiet at efterforske. Det er ressourcer, som de kan bruge til andre ting, til at opklare tyverier, mord, indbrud osv., som rammer mange, mange tusinde danskere. Derfor kan jeg bare godt lide, at man ved, hvad omkostningerne er, så når man siger, at det har store samfundsøkonomiske konsekvenser at behandle folk på hospitaler på grund af doping, så går jeg ud fra, at man har nogle tal at bygge det på.

Kl. 14:57

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 14:57

**Karin Nødgaard (DF):**

Tak. Nu kan jeg høre, at hr. Joachim B. Olsen er sådan lidt i drillehumør, hvad angår nogle af områderne. Hr. Joachim B. Olsen sagde, at han kendte alt til doping. Jeg håber da i hvert fald kun, at det er fra sidelinjen og ikke fra det aktive niveau. Det tror jeg nu heller ikke, for jeg har fulgt hr. Joachim B. Olsen også i hans aktive karriere.

Men vi kan jo ikke stå her i dag og sige, præcis hvilke sygdomme der kommer de næste 5 år afledt af doping. Vi ved bare, at der er nogle – ministeren nævnte en lang remse af bivirkninger, der er ved det – der skal have en dyr behandling, nogle skal måske slet ikke have behandling, fordi de når at dø, inden der sker noget, og nogle skal ikke have så meget. Jeg synes bare, det er vigtigt, at vi husker på, at hvis vi kommer det her til livs, sparer samfundet mange penge. Men hvis det her kræver, at der findes ekstra midler til f.eks. politiets redskaber, så vil Dansk Folkeparti altid være med på banen i forhold til at styrke området. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Vi fremsætter hvert år vores finanslovsforslag, som altid er fuldt finansieret.

Kl. 14:59

**Formanden:**

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Fru Camilla Hersom som radikal ordfører.

Kl. 14:59

(Ordfører)

**Camilla Hersom (RV):**

Brug af dopingmidler er desværre udbredt i Danmark. Misbruget antager omtrent samme omfang som misbruget af hårde stoffer, nemlig ca. 40.000 personer. Men hvor stofmisbrugere ofte har en historie med svigt og overgreb bag sig, er udgangspunktet for dopingbrugere

tit et andet. Faktisk vil der i mange tilfælde være tale om mennesker, hvis liv udefra kan fremstå succesfuldt. Men brug af dopingmidler er ikke omkostningsfrit. Der kan være en lang række bivirkninger af både fysisk og psykisk art forbundet med doping, og mange af bivirkningerne er alvorlige. Hvis en ung fyr f.eks. tager anabolske steroider for at komme til at ligne en muskelmand, risikerer han at ødelægge sin lever, sin potens og sin fertilitet. Misbrug af steroider påvirker psyken negativt, og misbrug fører ofte til afhængighed. Det er med andre ord ingen spøg at bruge dopingmidler, men et dybt alvorligt misbrug, der kan medføre blivende skader på organerne.

Derfor er vi i Radikale Venstre meget tilfredse med den indsats, regeringen har påbegyndt for at bekæmpe doping. Det omfatter bl.a. en række initiativer rettet mod brugerne af dopingmidler i form af øget oplysning særlig rettet mod unge. Der er også taget initiativ til oprettelse af et særligt register, så brugere, der formenes adgang til et fitnesscenter på grund af dopingmisbrug, ikke bare kan spadseres hen over gaden til det næste fitnesscenter.

Men oplysning og registrering kan ikke gøre det alene. Handel med ulovlige dopingmidler er en lukrativ forretning. I Jyllands-Posten i dag kan man læse, at provenuet er fire gange højere, end hvis man handler med kokain, og mængden af doping i omløb lader til at vokse. Der er med andre ord nogle, der tjener tykt på skruppelløst at gamble med andre menneskers liv og helbred.

I Danmark har vi lave strafferammer for at handle med doping end i vore nabolande, Sverige, Norge og Tyskland. Det medfører en risiko for at tiltrække kriminelle. Den lave strafferamme står ikke mål med de konsekvenser, doping har, og endelig har den lave strafferamme næppe tilstrækkelig afskrækkende virkning på de kriminelle, der tjener tykt på handling. Radikale Venstre er derfor enige i behovet for at diskutere en forhøjet strafferamme.

Vi mener dog, at der må gå et grundigt arbejde forud, før vi kan beslutte, præcis hvor niveauet skal ligge. Det arbejde udføres bedst af justitsministeren i samarbejde med Rigsadvokaten og Rigspolitiet. Ligesom der skal tages hensyn til, hvordan strafferammen skal være i forhold til straffen for andre forhold, er det også nødvendigt, at vi tænker på, at mere straf koster penge hos politiet og i kriminalforsorgen – et faktum, som man ikke kan beskyldte de tidligere regeringspartier for at respektere i deres regeringsperiode. Endelig bør en forhøjet strafferamme efter gældende praksis indsættes i straffeloven og ikke i en særlovgivning.

Det Radikale Venstre vil derfor stemme imod B 32, uanset at vi er åbne over for at diskutere en forhøjelse af strafferammen for handel med doping og at vi håber, at et bredt flertal i Folketinget vil kunne vedtage en forhøjet strafferamme, når et endeligt lovforslag præsenteres.

Kl. 15:02

**Formanden:**

Der er to for korte bemærkninger, først hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:02

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ordføreren nævner Tyskland og Sverige som lande, der har en højere strafferamme, og at vi derfor også skal gå den vej for at reducere salget og udbredelsen af dopingmidler. Det er rigtig godt, at man vil reducere udbredelsen og salget, det er helt fint. Men når det nu er den vej, man ønsker at gå, altså højere straffe, som jeg kan forstå er det, regeringen vil, kan ordføreren så uddybe, hvad det har haft af effekt i de lande? Hvor meget har det reduceret både salget og brugen af dopingmidler i de lande?

Kl. 15:02

**Formanden:**

Ordføreren.



Kl. 15:03

Kl. 15:06

**Camilla Hersom (RV):**

Jeg har ikke nøjere kendskab til, hvordan udviklingen har været i de lande, men det er min overbevisning, at på det her område er der tale om en fuldstændig kold kalkule foretaget af de bagmænd, der opererer på det her felt, hvor man vurderer risikoen for at blive taget, den straf, man i givet fald bliver idømt, op imod den gevinst, der er. Når gevinsten er så utrolig stor økonomisk, og når vi kan se, at brugen af dopingmidler stiger, så synes jeg, det er på tide at gribe ind.

Jeg vil tro, at hvis man opererer i kriminelle miljøer – de opererer jo også over grænser – så er det da bedre at have sin handel til at foregå i Danmark, hvor strafferammen er lavere, end til at foregå i f.eks. Sverige og Tyskland. Det er jo et fænomen, vi kender fra andre typer af kriminalitet også.

Kl. 15:03

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:03

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ja, det er jo korrekt. Det er nemlig et fænomen, vi også kender fra andre typer af kriminalitet. Der kan man diskutere, hvor effektivt det har været i forhold til at bekæmpe anden narkotikakriminalitet at sætte strafferammen op.

Kunne man forestille sig, at hvis man sætter straffen op og dermed øger risikoen ved at producere og sælge de her ting, så vil det bare medføre, at priserne går tilsvarende op, ligesom vi har set det på andre områder, f.eks. hash og anden narkotika, nemlig at når straffen og risikoen bliver højere, så betyder det altså ikke, at salget bliver mindre, men derimod at priserne stiger, fordi risikoen bliver større?

Jeg tager muligvis fejl, men jeg er ikke bekendt med undersøgelser fra andre lande, der viser, at det, at man har sat folk i fængsel for den her type forbrydelser, har reduceret efterspørgslen eller forbruget, men ordføreren kan måske gøre mig klogere.

Kl. 15:04

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:04

**Camilla Hersom (RV):**

Jeg tror egentlig, at hr. Joachim B. Olsen ved meget mere om den her problemstilling, end jeg gør. Jeg har i forberedelsen til den diskussion, vi har i dag, været meget overrasket over at læse, hvor stor udbredelsen af doping er. Det overraskede mig faktisk, det vil jeg tilstå her fra Folketingets talerstol, og jeg tror, vi har en meget, meget stor opgave i at påvirke efterspørgslen, altså at oplyse, herunder om de meget, meget alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser, der kan være af at dope sig. Det handler ikke bare om at se smart ud i en periode, og så ser man mindre smart ud, når musklerne forsvinder. Det kan være fuldstændig ødelæggende for ens liv og helbred. Der skal vi sætte ind, og det er regeringen godt i gang med.

Men jeg synes også, at når man ser på en strafferamme på 2 år, så virker det meget, meget lavt i forhold til de konsekvenser, som brugen af doping har, og i øvrigt når vi sammenligner os med andre lande. Så derfor er vi for, at vi arbejder med en forhøjelse af strafferammen, også selv om det at forhøje strafferammer ikke er et fuldstændigt naturligt redskab i den radikale redskabskasse, som vi hiver op ved enhver lejlighed. Der skal være god grund til det, og det mener vi faktisk der er her.

**Formanden:**

Fru Karin Nødgaard for en kort bemærkning.

Kl. 15:06

**Karin Nødgaard (DF):**

Jeg har egentlig bare et enkelt kort spørgsmål til ordføreren – for jeg kan høre, ordføreren faktisk er meget enig i mange af intentionerne i det, vi har drøftet i dag – og det er: Vil Radikale Venstre så være med til at lave en beretning i Sundhedsudvalget om hele det her område?

Kl. 15:06

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:06

**Camilla Hersom (RV):**

Altså, vi ender jo med at afvise beslutningsforslaget, som det ligger, af de grunde, jeg har nævnt. Og jeg synes fuldstændig ligesom min kollega hr. Flemming Møller Mortensen, at ministeren formulerede det meget rigtigt i sin tale, nemlig at vi er nået dertil, hvor regeringen er parat til at arbejde for det her, og at det skal foregå i det rette regi. Og det er hos justitsministeren, at man skal arbejde videre med den her problemstilling.

Kl. 15:06

**Formanden:**

Tak til den radikale ordfører. Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt som SF's ordfører.

Kl. 15:07

**(Ordfører)****Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Når man sådan lytter til debatten her i dag, tror jeg, man får en sådan ret god fornemmelse af, at alle her i Folketingssalen synes, at doping er et alvorligt samfundsmæssigt problem. Personligt synes jeg, at det er trist, at vi har det her problem, at det er trist, at det særlig er unge mennesker, at det særlig er drenge, og at det er trist, at der har dannet sig en subkultur, hvor man tilsyneladende er meget risikovillige i forhold til at bruge lige præcis dopingstoffer. Det er trist, fordi det i virkeligheden handler om sundhed og det her f.eks. findes i styrketræningsmiljøerne, og at det desværre er meget bredt accepteret i nogle kredse at bruge doping, uden at man tænker på konsekvenserne for en selv.

Sundhedsministeren gav en række eksempler på den skadevirkning, som doping har. Jeg skal ikke stå og nævne dem alle sammen igen, men jeg må indrømme, at jeg synes, at de er ret skræmmende, og at det i sig selv godt kan begrunde, at vi kan få kriminaliseret det her område. Værst af alt, synes jeg, er det, at brugen af doping i længden skaber afhængighed, og for nogle skaber det en sygelig afhængighed, hvor man er sygeligt optaget af hele tiden at blive så stor som mulig. Man kan sige, at det nærmest kan være en parallel til spiseforstyrrelser – det modsatte, hvor man er optaget af at blive mindst mulig – men det, der kommer ud af begge dele, er højst problematisk.

For mange kommer der blivende skader, og for nogle fører det endda ud i kriminalitet og det, der er værre. Og som den radikale ordfører gjorde opmærksom på, er det her ikke noget lille problem i Danmark, og det er desværre også et problem, som er i vækst, og derfor er der selvfølgelig behov for at gøre noget på det her område. Jeg er med på, at der er en mere eller mindre frivillig efterspørgsel fra de unge, og der mener jeg også at man skal sætte ind med oplysning og kampagner, mærkningsordninger i centre og behandlingstil-

bud og alt det gode, vi kan gøre for at hjælpe til, at flere kommer ud af deres misbrug eller i det hele taget lader være med at begynde på det.

Jeg tror også, det er vigtigt at have en retspolitik på det her område, som går på to ben, altså dels at man sørger for at gøre alle de forebyggende ting, dels at man samtidig gør en hel del for at sikre, at vi stiller bagmændene til ansvar – dem, som i virkeligheden er med til at udbrede det her, dem, som tjener tykt på det her, og dem, som er fuldstændig ligeglade med alle de unge mennesker, som risikerer at komme til skade af det her. Vi ved jo godt, at en hel del af det her også er bundet op på rocker- og bandemiljøet og den mere organiserede kriminalitet.

Derfor er jeg tilfreds med, at justitsministeren i dag har bebudet, at man lige præcis vil sætte ind over for den organiserede og lidt tungere del af dopingområdet. Nu må vi afvente og se, hvordan lovfor-slaget bliver udformet. På den baggrund vil jeg så også sige, at jeg ikke kan støtte det her beslutningsforslag. Jeg synes faktisk, at rege-lingen gør en hel del, og der kommer mere i den kommende tid, og det synes jeg selvfølgelig er fornuftigt og godt.

Kl. 15:10

**Formanden:**

En kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:10

**Joachim B. Olsen (LA):**

Nu står der en ny ordfører på talerstolen og taler om alle de her skader og de samfundsøkonomiske omkostninger, der er forbundet med det her. Altså, doping skal betragtes som et misbrug af medicin. Det er ikke sundt, og det tror jeg ikke der er nogen der er uenig i. Og det er ikke noget forsvar for de mennesker, som gør det – overhovedet ikke.

Jeg prøver bare – ligesom når vi her i Folketinget behandler et beslutningsforslag – at spørge ind til, hvad den faglige begrundelse for det er. Jeg har nu gang på gang oplevet en ordfører, der stiller sig op og siger, at det har samfundsøkonomiske konsekvenser, altså permanente skadevirkninger, men der er ikke nogen, der kan give mig en eneste reference til en eneste rapport om det. Her i et af de mest registrerede samfund i verden ved vi, hvad stort set alting koster på sundhedsområdet. Jeg synes bare, det er dybt underligt, at den faglige viden om, hvad det rent faktisk koster samfundet, er så lille – det må jeg sige. Alligevel står der gang på gang en ordfører og udtaler sig om, at det koster en hel masse penge for samfundet.

Kl. 15:12

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:12

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Nu er jeg ikke sundhedsordfører, så derfor ved jeg heller ikke til punkt og prikke alt om lige præcis det her område. Men jeg har i hvert fald hæftet mig ved, at der eksisterer nogle undersøgelser. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvor tilbundsående de er.

Jeg vil bare sige, at for mig er det ikke økonomien og samfunds-økonomien i det her, der er det springende punkt, altså hvor meget det koster at behandle mennesker i sundhedssystemet. Selvfølgelig er det også interessant, hvis det bliver en kæmpestor og voldsom byrde, men for mig handler det om den svage part i det her, altså om de unge mennesker, som på grund af det her risikerer at komme ud i et misbrug, og som potentielt udsætter sig selv for blivende skader, som er ret alvorlige og livsindskrænkende.

Så derfor synes jeg, at der alene af den grund skal gøres noget på det her område. Og jeg må bare sige, at sidste gang vi havde den her diskussion – hvor det ikke handlede om, at justitsministeren ville

skærpe straffene for den allervorste kriminalitet, men skærpe straffen for hele spektret, så man også ramte den svage misbruger i den anden ende – stemte Liberal Alliance for. Men SF stemte faktisk gult. Det gjorde vi ikke bare, fordi vi synes, det er vigtigt at opret-holde et pres på den organiserede kriminalitet, men også, fordi vi samtidig ønsker at tage hånd om den svage part, altså misbrugeren ude i den anden ende, hvor vi skal sætte ind med alle de gode og forebyggende ting og al den hjælp, der skal til for at løse problemet.

Jeg kan bare konstatere, at Liberal Alliance selv har ændret hold-ning på det her område, og det er fair nok. Men regeringen står fast på, at indsatsen mod den organiserede kriminalitet skal skærpes.

Kl. 15:13

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:13

**Joachim B. Olsen (LA):**

Altså, det, jeg står og spørger ind til, er, om der er nogen, der har en viden om det, de udtaler sig om. Det er det, jeg spørger ind til. Når der gang på gang står en ordfører på talerstolen og siger, at det her koster samfundet en masse penge, så spørger jeg bare: Hvad koster det? Det må man jo vide, når man står og siger det. Jeg går ikke ud fra, at man bare står og lirer en eller anden rygmarsargumentation af og siger, at det her koster en masse penge, uden at man ved, hvad det koster. Det er sådan set bare det, jeg gerne vil vide.

Så vil jeg gerne spørge SF, hvornår det er blevet SF-politik, at misbrug skal bekæmpes med hårdere straffe. Og hvis det virker på det her område, skal vi så også sætte straffen for salg af hash op? Det ville jo være en logisk konsekvens.

Kl. 15:14

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:14

**Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):**

Jamen jeg hørte godt ordførerens spørgsmål om det samfundsøko-nomiske, og jeg har på intet tidspunkt sagt noget om det samfundsøko-nomiske. Jeg har sagt, at det her rummer nogle kæmpestore proble-mer og nogle risici for nogle, og jeg er overhovedet ikke interesseret i økonomien i det her. Jeg er interesseret i at beskytte den svage part. Og der er altså nogle, der sælger de her ting til unge mennesker, og det ville jeg meget gerne være foruden.

Med hensyn til en stærkere kriminalisering og højere straf må man jo altid veje de ting op mod hinanden, når man kaster sig ud i sådan noget her. Der sidder en række kyniske bagmænd og vurderer det nøje, så derfor tror jeg faktisk, at straffen betyder noget. Og ja, SF har flere gange været med til at skærpe straffen for organiseret kriminalitet, som meget ofte har et skær af noget nøje planlagt og gennemtænkt. Der synes vi sådan set at det er i orden at sparke til den.

Kl. 15:15

**Formanden:**

Tak til SF's ordfører. Fru Stine Brix som Enhedslistens ordfører.

Kl. 15:15

(Ordfører)

**Stine Brix (EL):**

Som flere har været inde på før jeg, er der efter sigende langt flere, som anvender doping eller har erfaringer med at bruge muskelop-byggende stoffer, end der var for 10-15 år siden. Helt konkret har jeg set tal, der viser, at 10 år senere end 1999 havde tre gange så mange

erfaring med muskelopbyggende stoffer. Så at problemet er voksende, synes jeg er tydeligt.

Der er heller ikke nogen tvivl om, at doping har sundhedsmæssige konsekvenser. Det er veldokumenteret, og der er også flere, der har opremset lange lister på symptomer, gener og sygdomme, man kan få som følge af doping. For mig at se er skader som skader på leveren og forhøjet blodtryk, blodpropper og forstørret hjerte, sterilitet og psykiske problemer, der har været talt om, klart de værste. Skægvækst hos kvinder er måske mindre slemt, om end det kan være en gene.

En effektiv antidopingindsats handler jo om mange forskellige ting. Det vigtigste, mener jeg, er at lave en indsats for at sænke efterspørgslen efter doping. Det handler om effektiv forebyggelse og oplysningsarbejde, men sådan set også om hjælp til at stoppe et dopingmisbrug, hvis man først er kommet ud i et. Det handler også om effektive testordninger på både eliteområdet og breddeområdet, og det handler selvfølgelig også om kontrol og retshåndhævelse.

Vi synes, det har været rigtig positivt, at kulturministeren tidligere på året har været ude med en lang række initiativer på området. Dem bakker vi sådan set op om.

Det aktuelle forslag fra De Konservative og Dansk Folkeparti, som vi behandler i dag, fokuserer på straffdelen i forhold til doping og kriminalitet. Konkret foreslås det at hæve strafferammen fra 2 års fængsel til 6 års fængsel. Som flere før har været inde på, først sundhedsministeren, er der et teknisk problem, som vedrører, at en sådan hævelse af straffen bør høre til i straffeloven og ikke i dopingloven, men det er jo ren teknik i den her sammenhæng.

Enhedslistens retspolitik bygger på princippet om, at der skal være en mening med straf, og at det skal have en effekt og være med til at bekæmpe kriminalitet. Når det gælder organiseret og kalkuleret kriminalitet, mener vi godt, at hårde straffe kan være et brugbart redskab til at mindske kriminaliteten. Derfor har vi f.eks. støttet, at man bruger øgede straffe, når det gælder økonomisk kriminalitet, som vi lavede en aftale med regeringen om for nogle måneder siden. Omvendt er det også altid vigtigt, synes jeg, at spørge sig selv om, hvorvidt en skærpelse af en straf er nødvendig, om det er klogt og brugbart, eller om der alene er tale om symbolpolitik, hvor formålet primært er at give indtryk af, at nu gør vi noget ved et problem.

Sidste gang straffen blev skærpet på det her område, var tilbage i 2009, altså for ikke specielt lang tid siden, hvor Folketinget hævde strafferammen til 2 års fængsel og i øvrigt flyttede niveauet for straf hele vejen op, altså også for de helt små fisk, uanset hvilken mængde doping der er tale om. Dengang endte det med, at vi stemte imod, bl.a. fordi vi ikke tror på, at det at gå efter de små fisk i den her sammenhæng har nogen som helst form for effekt. Nu skal de altså også i fængsel.

Der er også en historik i forbindelse med det her konkrete forslag om at hæve strafferammen til 6 år. I marts sidste år havde Kulturudvalget indkaldt både kulturministeren, sundhedsministeren og justitsministeren i et samråd om doping. I den forbindelse fik Folketinget en redegørelse fra Rigsadvokaten, som byggede på den aktuelle retspraksis og på erfaringer fra politikredse, Rigspolitiet og SKAT. Dengang sagde Rigsadvokaten, at man ikke mente, at der var behov for at skærpe straffen yderligere for overtrædelse af dopingloven, at man ikke var bekendt med sager, hvor den nuværende strafferamme ikke er tilstrækkelig. Den vurdering henholdt regeringen sig til dengang.

Jeg kan forstå på debatten i salen og også af dagspressen i dag, at regeringen nu har ændret holdning og ønsker at diskutere, om straffen bør skærpes på det her område. Og jeg kunne godt tænke mig at spørge, og det kan også være, at vi får lejlighed til at diskutere det, når regeringen kommer med et lovforslag, hvad baggrunden er for, at man har ændret holdning. Er der sket en ny udvikling siden samrådet i marts, som er årsagen til, at man har ændret holdning? Har vi fået ny viden fra Norge, Tyskland og Sverige, som har været nævnt,

f.eks. om, hvilken effekt en ændret strafferamme har? Den viden mener jeg at vi bør have til rådighed for at kunne tage stilling til det.

Men som forslaget ligger her, vil vi afvise det. Vi stiller os selvfølgelig til rådighed for at diskutere det yderligere og ser frem til at se et forslag fra regeringen, og så vil vi være villige til at diskutere det.

Kl. 15:20

#### Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 15:21

(Ordfører)

**Joachim B. Olsen (LA):**

Jeg har brugt det meste af mit liv i idrætsverdenen. Jeg har dyrket elitesport på højt niveau. Jeg har også konkurreret mod en del, som har taget doping. Så sent som for få måneder siden fik jeg faktisk tilkendt en sølvmedalje, fordi den konkurrent, jeg havde konkurreret mod for 8 år siden, blev testet positiv for brug af doping. Man havde fundet nogle nye måder at analysere prøverne på, og det viste sig, at han havde snydt, og i stedet for en bronzemedalje fik jeg så en sølvmedalje. Men jeg blev altså snydt, jeg blev snydt for den hæder, som jeg burde have fået dengang, og sådan noget har altid gjort mig vred.

Jeg hader doping i sport. Når man træder ind i en idrætsforening, træder man ind i et frivilligt fællesskab, hvor der er nogle regler, som skal overholdes. Jeg så meget gerne, at man inden for sportens verden gjorde sådan, at blev nogen taget for doping, så røg de ud for ever, for good.

Jeg vil også sige, at hvis man har nogen tro på, at højere straffe for salg af doping på nogen måde vil mindske brugen af doping i forbindelse med idræt, tager man fejl. På det niveau får de, der snyder, ikke doping ude på det illegale marked; de får det af læger, der udskriver det på recepter i deres hjemlande.

Så vil jeg også sige, at når vi her i Danmark har – og det har vi – en af de absolut reneste eliteidrætter i verden, er det ikke, fordi vi har strenge straffe, at vi har meget kontrol. Så er det, fordi vi har en kultur i Danmark, i den danske idrætsverden, med hensyn til at det at bruge doping er det værste, man overhovedet kan gøre. Det er en kultur, vi har. Den kultur har man ikke i andre lande, og derfor er der mere doping der. Men det er altså den kultur, der afholder folk fra at bruge doping i Danmark. Derfor har vi heldigvis meget få, der er blevet taget. Inden for min egen sportsgren, atletik, har vi kun tre tilfælde, og der var her tale om nogle mennesker, som havde nogle andre problemer, som jeg tror fik dem ledt ud i det her.

Jeg har det sådan, at når det kommer til motionsdoping, synes jeg, at der er en faglig ting, jeg som idrætsmand kan konstatere: at mange af de unge mennesker, som lader sig friste af det her, simpelt hen helt fagligt begår en stor fejl, for de resultater, de gerne vil opnå, kunne de sagtens opnå uden brug af kemikalier. Det kunne de gøre ved at træne smartere, spise sundere osv. Det synes jeg at der skulle sættes større fokus på, og det gør man heldigvis også mange steder.

Men når vi herinde vil sætte straffene op, må vi på et eller andet niveau prøve at forholde os til det sådan lidt fagligt. Så må vi basere de beslutninger, vi tager, på en viden, vi har, om, hvad det her rent faktisk koster samfundet, og hvad det vil koste at sætte straffene op, hvad det vil koste at sætte folk i fængsel i længere tid. I øvrigt synes jeg måske i parentes bemærket, det er meget sjovt, at der bruges masser af doping i fængsler. Mange af de kriminelle, som kommer i fængsel, opfatter det nærmest som en eller anden træningslejr, for der er ro til at træne, og der er rigelig adgang til doping i fængslerne. Men det er sådan en lille parentes, som jeg synes er meget sjov. Men jeg synes altså, at man skal afveje, hvad det her vil komme til at koste samfundet af øget politiindsats, i forhold til de samfundsøko-

nomiske konsekvenser, altså hvad det koster sundhedsvæsenet at behandle folk for det her.

Jeg vil gerne understrege, at det på ingen måde er noget forsvar for doping, for det er det ikke. Jeg synes bare, at man skal forholde sig ret fagligt til det. Jeg vil dog mene, og det har jeg så ikke noget belæg for at sige, at en gennemsnitlig misbruger af de her stoffer i Danmark temmelig sikkert er sundere end gennemsnitsdanskere, og det skyldes, at dem, der bruger de her stoffer, er folk, der træner meget og spiser sundt. De vil gerne se ud på en bestemt måde, og så tager de også de her stoffer, og det er meget, meget usundt, men gennemsnitligt set tror jeg de er sundere end den gennemsnitlige kartoffeldanser, der sidder hjemme i sofaen og ser fjernsyn, spiser chips og er overvægtig; jeg tror, de er betydelig sundere.

Jeg tror, det hører lidt med, når man skal se på, hvad det her egentlig koster samfundet, hvad det her koster sundhedsvæsenet, og det har jeg ikke kunnet finde nogen tal for. Det undrer mig, at der står en masse ordførere heroppe og siger, at det koster sundhedsvæsenet en hel masse, uden at de ved noget som helst om det. Man skal huske på, at hvis vi skal bruge flere ressourcer på politi for at bekæmpe det her, kan de ressourcer ikke bruges på andre ting. De kan ikke bruges til at behandle folk, der uforskyldt er blevet syge, altså ikke er blevet syge, fordi de har taget nogle stoffer, de ikke burde tage. Jeg synes i højere grad, at vi burde have opmærksomhed på de mennesker og bruge ressourcerne på de mennesker, der uforskyldt har fået sygdomme, i stedet for at bruge dem på nogle mennesker, som helt frivilligt har valgt at fylde sig selv med nogle kemikalier. Tak.

Kl. 15:26

#### Formanden:

Så er der to til korte bemærkninger, først fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:26

#### Karin Nødgaard (DF):

Altså, ordføreren snakker en hel del om eliteniveauet, det er også fint nok, og lidt mindre om motionsniveauet. Motionsniveauet er dér, hvor vi sådan set alle sammen starter. Det er også dér, vores børn starter, og så kunne jeg egentlig godt tænke mig at spørge ordføreren: I stedet for at fokusere så ufattelig meget på et bestemt konkret tal i forhold til samfundsøkonomien er det så ikke første prioritet, at vi beskytter vores børn og unge mod det uvæsen, som doping er, så vi er sikre på, at de i generationer frem kan komme ud i foreningerne og opleve glæden ved at motionere, at have den gode kost, have de gode vaner osv.?

Jeg synes, det her bliver stillet ufattelig firkantet op af ordføreren. Ordføreren er lidt mildere i sin tale end i de spørgsmål, der er blevet stillet til flere af os ordførere. Kan man gøre alt op i penge – helt ærligt? Jeg forstår det altså ikke.

Kl. 15:27

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:27

#### Joachim B. Olsen (LA):

Nu taler fru Karin Nødgaard om vores børn. Jeg elsker det der udtryk, vores børn, når politikere siger det, som om alle børn er vores børn herinde, og det er de jo så ikke.

Men når jeg sender mine børn ud i en idrætsforening, og når andre sender deres børn ud i idrætsforeninger, så kan de være ganske trygge ved, at der ikke er doping derude. Det er der jo netop ikke i idrætssmiljøet ude i foreningerne i Danmark, det er et minimalt problem. Der, hvor doping er i Danmark, er i motionscenteret. Det er i motionsmiljøet, og det er centreret omkring bodybuilding og vægttræning. Det er der, der er doping. Det er altså i de færreste fodbold-

klubber, atletikklubber og andre steder, der er det. Man må dokumentere, at det forholder sig anderledes, og det tror jeg man får meget, meget svært ved. Det er meget, meget trygt at sende sine børn til idræt i foreningsdanmark, det må jeg bare konstatere at det er.

Så siger fru Karin Nødgaard: Kan man gøre alting op i økonomi? Nej, det kan man ikke, men det spiller trods alt en rolle, når vi vælger at bruge nogle penge herinde. Så må man forholde sig til, at vi ikke kan bruge de penge på nogle andre ting.

Kl. 15:28

#### Formanden:

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:28

#### Karin Nødgaard (DF):

Jo, men det er så nok der, forskellen ligger mellem Liberal Alliance og mit eget parti, Dansk Folkeparti. Altså, jeg mener, at vi her klart har et område, hvor det er vigtigt at vi prioriterer og vi også må finde nogle penge.

Jeg vil også godt lige understrege, at udtrykket vores børn ikke har noget at gøre med, om det er statens børn, eller hvad det er. Det er mine børn, jeg har børn, og jeg har også erfaret, at hr. Joachim B. Olsen har børn, så det er derfor, jeg bruger udtrykket. Jeg har to børn, og når jeg sender dem af sted, skal det også være trygt.

Jeg ved faktisk fra mine børn, som nu er unge mennesker, at de har ændret motionsvaner. Så fra at være i det almindelige foreningsliv er de nu måske lidt mere i det, der hedder fitnessverdenen, og det er jo der, vi ser nogle massive problemer. Så det er altså at nedgøre problemstillingen, når ordføreren siger, at der nærmest ikke figurerer noget andre steder end lige i elitesporten. Så jeg er lidt bekymret over den holdning, der er.

Vi har nogle tal, som jeg også nævnte tidligere. I 1999 var der 15.000, der brugte muskelopbyggende stoffer. Det er fra en befolkningsundersøgelse. I 2010 var der 44.000 mennesker, der gjorde det. Er det ikke en stigning, er der ikke nogen alarmklokker, der skal ringe, selv for Liberal Alliance?

Kl. 15:29

#### Formanden:

Ordføreren.

Kl. 15:29

#### Joachim B. Olsen (LA):

Jeg synes, fru Karin Nødgaard roder tingene en lille smule sammen. Altså, man skærpede straffen i 2009, og det her beslutningsforslag handler om at bekæmpe doping ved at skærpe straffen for doping. Så siger fru Karin Nødgaard, at der er kommet en stigning i brugen af doping. Det er ganske korrekt, og det bryder jeg mig heller ikke om. Jeg kan forstå, at man skærpede straffen i 2009, men man har ikke oplevet et fald, og så er der bare et eller andet, det siger mig, at så er det måske ikke den her vej, vi skal gå, ligesom det ikke har været vejen på så mange andre områder.

Altså, man fremsætter et beslutningsforslag om at skærpe straffen for at nedbringe dopingmisbruget, og så går man tilbage i tiden og siger, at vi skærpede straffene for nogle år siden, men at det så ikke har virket. Skal vi så fortsætte med at bevæge os ned af den samme vej? Jeg synes, det er et rimelig rationelt spørgsmål at stille.

Kl. 15:30

#### Formanden:

Hr. Flemming Møller Mortensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:30

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg vil sige til hr. Joachim B. Olsen, at jeg virkelig undrer mig over hans insisterende spørgsmål. Altså, det kommer til at fremstå, som om Liberal Alliance vil forsvare doping. Og så siger ordføreren samtidig, at det ikke er det, ordføreren vil. Jeg kan kun gisne om, hvad det er, der rører sig i Liberal Alliance på det her punkt. Jeg ved, at man generelt i alle sammenhænge blot vil afregulere. Altså, samfundet bliver fantastisk set med Liberal Alliances øjne, hvis bare vi afregulerer alt.

Jeg vil gerne spørge hr. Joachim B. Olsen, om Liberal Alliance vedkender sig, at doping, motionsdoping, er et problem for titusindvis af især unge mænd, som bruger anabole steroider. Vedkender Liberal Alliance sig, at det er et problem for de titusindvis af unge, og at det også har nogle meget negative konsekvenser i forhold til samfundet?

Kl. 15:31

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:31

**Joachim B. Olsen (LA):**

Jeg bliver spurgt, om det har nogle meget negative konsekvenser for samfundet. Det er jo det, jeg har spurgt ind til hele dagen. Jeg har jo spurgt om, hvad de samfundsøkonomiske konsekvenser er. Altså, jeg synes, det er et legitimt spørgsmål at stille. Vi ved, hvad alkoholmisbrug koster, vi ved, hvad rygning koster, og vi ved, hvad hashmisbrug koster. Og så spørger jeg: Hvad koster dopingmisbrug? Jeg har ikke fået noget svar endnu, og jeg har heller ikke fået at vide, hvad det her beslutningsforslag vil medføre af omkostninger. Men hr. Flemming Møller Mortensen vil måske give mig et svar nu.

Så kan vi få en reel debat. Så kan vi sige: O.k., det her koster samfundet så og så meget. Og så kan vi jo veje tingene op mod hinanden og sige: Er der en idé i at øge indsatsen på det her område? Og hvis ikke, kunne det være, at vi skulle bruge pengene på kræftbehandling, på at behandle syge, som helt uforskyldt har fået et dårligt helbred. Måske skulle vi ikke målrette ressourcerne mod nogle mennesker, som har fyldt sig – og lige meget, hvor tåbeligt det er – med nogle stoffer, og som så er blevet syge af det.

Jeg vil bare hellere bruge de ressourcer, vi har, på folk, der uforskyldt er blevet syge, end på folk, der frivilligt fylder sig med kemikalier.

Kl. 15:33

**Formanden:**

Hr. Flemming Møller Mortensen.

Kl. 15:33

**Flemming Møller Mortensen (S):**

Jeg ved godt, det er fredag eftermiddag, men det er dog imponerende, at jeg stiller hr. Joachim B. Olsen et konkret spørgsmål om, hvorvidt Liberal Alliance anser doping for at være et problem for de titusindvis af især unge mænd, som doper sig – som bliver fysisk syge, som bliver mentalt syge – og at hr. Joachim B. Olsen så skøjter fuldstændig hen over det spørgsmål.

Anti Doping Danmark, Danmarks Idræts-Forbund, DGI, alle de store idrætsorganisationer i Danmark, også de private organisationer, som har motionsdoping i fitnesscentre, har for en stor dels vedkommende bakket op om en øget indsats mod doping. Og vi er næsten et helt Folketing, der gør det.

Jeg skal bare endnu en gang spørge hr. Joachim B. Olsen, om ordføreren og Liberal Alliance vil være med til at bakke op om en

øget indsats mod doping, eller om Liberal Alliance går i den modsatte retning. Så synes jeg, det skal udstilles højt og tydeligt her i dag.

Kl. 15:34

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:34

**Joachim B. Olsen (LA):**

Prøv at høre, hvad det er, jeg siger. Hr. Flemming Møller Mortensen spørger, om det er et problem for de titusindvis af mennesker, som bliver syge, også psykisk syge, og som får alle mulige skader. Hvis det forholder sig sådan, at der går 40.000 danskere rundt, som er psykisk syge og er fysisk skadet for livet, fordi de har taget doping, så er det et problem.

Det eneste, jeg har spurgt til, er dokumentation. Jeg vil bare gerne se det dokumenteret, så vi kan få en saglig diskussion. Jeg har ikke kunnet få et eneste tal – ikke et eneste. Vi ved, hvor meget alkoholmisbrug koster. Det kan vi diskutere. Vi ved, hvor meget rygning koster. Det kan vi diskutere. Jeg spørger bare: Når man siger, at det her er et sundhedsproblem for titusindvis af mennesker, og at det er et økonomisk problem for samfundet, for sundhedsvæsenet, så vil jeg bare gerne bede om dokumentation, så vi kan få en diskussion på et sagligt grundlag. Undskyld, jeg ved godt, det er for meget at forlange, når man diskuterer med Socialdemokrater.

Kl. 15:35

**Formanden:**

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Brian Mikkelsen fra De Konservative.

Kl. 15:35

(Ordfører)

**Brian Mikkelsen (KF):**

Tak for de mange bemærkninger. Også tak for regeringens konvention, det må man sige. Det er noget af en eklatant konvention, der er skabt på 24 timer. Selvfølgelig har der været en regeringsproces, der blev skabt af, at deadline var i dag, hvor vi skulle behandle det her beslutningsforslag. Nu har jeg jo selv siddet i regering i 10 år og ved, hvordan sådan nogle processer bliver forceret og skubbet i forhold til forskellige forslag, men her må jeg jo sige, at omvendte syndere er o.k. Der er kommet alle mulige forklaringer på, hvorfor man har villet skifte holdning, og på de signaler, der er blevet givet. Realiteten er jo den, at man har skiftet holdning, fordi det her beslutningsforslag skulle behandles i dag, fordi man var blevet klogere, og fordi man kunne risikere, at der blev flertal for forslaget. Men fint og godt for det.

På trods af den debat, der har været, også fra den enkelte ordførers side her, er realiteten den, at det er et stort samfundsmæssigt problem, at doping accelererer, som det gør. Det er et globalt problem. Det er et globalt problem, fordi gangstere, bander rundtomkring i verden lukrerer på det her. Der er sidekriminalitet, og forskellige undersøgelser dokumenterede bl.a., at den internationale handel med doping har et næsten tilsvarende niveau som handelen med narkotika i verden – næsten tilsvarende niveau. Det er kriminelle bander, der lukrerer på det, og som bruger de indtægter, de har der, til andre kriminelle aktiviteter.

Den kriminalitet vil vi godt have stoppet med det her forslag. Med vedtagelsen af det her forslag betyder det, at politiet kan få nogle bedre efterforskningsmetoder. Når man hæver strafferammen fra 2 til 6 år, så er der den helt konkrete effekt af det, at man f.eks. kan bruge aflytning i forbindelse med efterforskningen.

Der er også samfundsøkonomi i det her, for hele formålet er, at vi skal have færre til at bruge doping, og det er en helt bred palet af initiativer, man så skal tage: Det er oplysning, som Anti Doping Dan-

mark er i gang med. Det er skærpet tilsyn. Det er kontrol. Det er bedre måder at kunne undersøge på, om udøvere bruger doping, hvad enten det er motionsudøvere eller elitesportsudøvere. Men det er også en øget politiindsats, for jo mindre doping vi får ind i Danmark, jo mindre doping er der at købe i Danmark.

Så det her er altså et spørgsmål om, at vi vil ramme den kriminelle åre, der er hos banderne, det gælder også rockere, som står for en stor del af de aktiviteter, der er på området. Jeg vil blot nævne, at de sidste tal viser, at der blev taget 77 millioner dopingenheder i 2010, og i de første 10 måneder af 2012 blev der taget 245 millioner enheder. Så det er altså næsten en firedobling, der er sket på de 2 år, der er gået.

Det er et stigende økonomisk problem, et stigende etisk problem og et stigende medicinsk problem. Alene sidste år beslaglagde danske dopingjægere otte nye dopingstoffer. Vi ved, at det ud fra forskellige empiriske undersøgelser er konstateret, at dopingstofferne giver leverskader, de giver blodpropper, de giver mentale styrelser og et væld af andre sygdomme.

Vi kan også konstatere, at de fire mest brugte dopingpræparater er anabole steroider, det er epo, det er væksthormoner, det er også noget så banalt som slankemidler, og alle sammen har de ved overdreven brug sundhedsmæssige konsekvenser for den person, som indtager de her ting. Så derfor slår vi med forslaget fra de to partiers side en masse fluer med et smæk.

Vi er glade for, at et stort flertal i Folketinget bakker op om beslutningsforslaget. Det synes vi kun er positivt. Vi håber også, at vi kan få skrevet en beretning om det i Sundhedsudvalget, hvilket Dansk Folkepartis ordfører var inde på i nogle af spørgsmålene her, og så vil vi gerne sammen med regeringen arbejde for, at der bliver et konkret, godt lovforslag ud af den kovending, regeringen har foretaget på det her område.

Kl. 15:39

**Formanden:**

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:39

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ordføreren siger, at omfanget af dopingsalg har nået et niveau som salg af andre stoffer, andre former for narkotika. Ordføreren siger også, og jeg citerer: Den kriminalitet vil vi gerne stoppe med det her forslag. Så vil jeg gerne bede ordføreren fortælle, hvor stor succes har været med til at stoppe kriminalitet med salg af hash og andre hårde stoffer med strengere straffe. Hvor meget er forbruget faldet, i takt med at man har øget straffen?

Kl. 15:40

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:40

**Brian Mikkelsen (KF):**

Vi konstaterer, at der bliver konfiskeret meget narko ved de danske grænser. På trods af i hvert fald SKATs egen vurdering af, at der er en mangelfuld tolderindsats i de danske farvande, bliver der jo konfiskeret meget hård narko, meget hash og meget kat, i det hele taget euforiserende stoffer. Alle de stoffer var jo på vej til danske forbrugere så at sige. Dem kan de så ikke købe nu, og så slipper man for den pine i form af det. Det er det samme med de dopingenheder, som er blevet konfiskeret. Som jeg nævnte, taler vi bare de første 10 måneder af 2012 om 245 millioner enheder, som er blevet konfiskeret og taget af danske myndigheder. Det er jo enheder, som var på vej til danske forbrugere, hvad enten det er motionsidrætsudøvere eller eliteidrætsudøvere, og det er da en god sag, at vi har taget de ting.

Kl. 15:41

**Formanden:**

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:41

**Joachim B. Olsen (LA):**

Ja, nu siger ordføreren eliteidrætsudøvere. Ordføreren er meget viden på det område og ved udmærket godt, at omfanget af doping i dansk eliteidræt er noget af det mindste i hele verden. Det synes jeg lige ordføreren skylder at pointere, når han står og siger, som han gør. At der er blevet beslaglagt en masse doping og en masse narkotika og en masse hash, er én ting, og det kan man godt glæde sig over, men ordføreren, som har god indsigt i, hvordan et marked fungerer, ved godt, at det er efterspørgslen, der er problemet. Og forbruget er jo ikke faldet, det får ikke forbruget til at falde, det får bare priserne til at stige, men ikke forbruget til at falde, fordi efterspørgslen er der. Vil ordføreren ikke bare erkende den helt basale markeds mekanisme, og vil ordføreren ikke godt erkende, at når man ser på udviklingen af forbruget af stoffer i Europa og USA, så vil man se, at der ikke er noget, der tyder på, at hårdere straffe vil løse problemet med kriminaliteten, for det er det, ordføreren står og påstår det her lovforslag vil gøre?

Kl. 15:42

**Formanden:**

Ordføreren.

Kl. 15:42

**Brian Mikkelsen (KF):**

Jo, det vil hjælpe; det vil hjælpe politiet i deres efterforskningsindsats, fordi man får nogle bedre redskaber til bekæmpelsen af indsmuglingen og organiseringen af kriminaliteten. Det vil også hjælpe, fordi vi ikke tror på, at markedet har en effekt her. Hvis man gav markedet frit, tillod doping, tillod euforiserende stoffer i en grad, som nogle i hvert fald forestiller sig, så ville der jo ikke være den signaleffekt i at sige, at det altså har en invaliderende effekt at bruge dopingmedikamenter, at man kan dø af det, at man kan blive invalideret for livstid og få varige skader. Derfor er det også vigtigt, at man sender et signal om, at det kriminaliseres på en hård måde – ikke at bruge det, for det er der lovgivning for internt, også i idrættens verden. Det, vi griber ind over for her, er smuglingen og salget af dopingstofferne, og det er den organiserede kriminalitet, vi vil til livs med det her forslag, og der mener vi, det har en stor effekt.

Kl. 15:43

**Formanden:**

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:43

**Meddelelser fra formanden****Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på tirsdag den 15. januar 2013, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der ligeledes fremgår af hjemmesiden.  
Mødet er hævet. (Kl. 15:44).

---